

సనాతన సారథి

ఫిబ్రవరి 2013

“త్వమేవ మాతాచ పితా త్వమేవ...”

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక,
నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్చితము

సంపుటము 56

సంచిక 2

ఫిబ్రవరి 2013

ప్రచురణ తేదీ

జనవరి 23

1. తొలి పలుకు	సంపాదకీయం	2
2. సత్యస్య సత్యం సాయి స్వరూపం	అవతారవాణి	4
3. సాయి మాట దివ్య బాట	ఆర్.జె. రత్నాకర్	9
4. అనుగ్రహ వాహిని (బాలవికాస్ గురువులకు భగవాన్ సందేశం)	ఆర్. నీతాలక్ష్మి	12
5. ఆరోగ్య ఆలయాలు	డా॥ ఎ.ఎన్. సఫాయ	16
6. సర్వాధిపతి	సి. జయశాస్త్రి	20
7. 'ఓం శ్రీసాయి అనాథ నాథాయ నమః'	డా॥ జంధ్యాల సుమన్ బాబు	22
8. జ్ఞాపకాల పందిరి (16వ భాగం)	ప్రొ॥ కె. అనిల్ కుమార్	24
9. స్వప్న దర్శనం స్వామి సంకల్పమే!	పి.పి.ఎస్. శర్మ	27
10. జటాయువు (రామాయణంలో కీలక పాత్రలు - 5)	గరిమెళ్ళ కృష్ణమూర్తి	29
11. సైడ్ డిష్ - మెయిన్ డిష్	అదూరి శ్రీనివాసరావు	31
12. నా ఉద్యోగాన్వేషణ - స్వామి అనుగ్రహం	బి.వి. చంద్రశేఖర్	33
13. 'అదియే సాయీశు భవ్య దేవాలయమ్ము'	తుర్లపాటి రాధాకృష్ణమూర్తి	34
14. మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి (21వ భాగం)	బి.వి. రమణరావు	35
15. పురాణం - వైరాగ్యం	చిన్నకథ	38
16. ప్రశాంతి సమాచారం	దివి చతుర్వేది	39

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం

ఎడిటర్ : బి.వి. రమణరావు

అసిస్టెంట్ ఎడిటర్ : వి. శ్రీనివాసులు

టెలిఫోన్ : 287375 (సనాతన సారథి Extn. 128) **STD : 08555** **ISD CODE: 0091-8555**

తొడ్డిక చందా: భారతదేశంలో: ₹ 60.00 **విదేశాలకు:** ₹ 550, లేక \$ 13, లేక £ 9, లేక 9

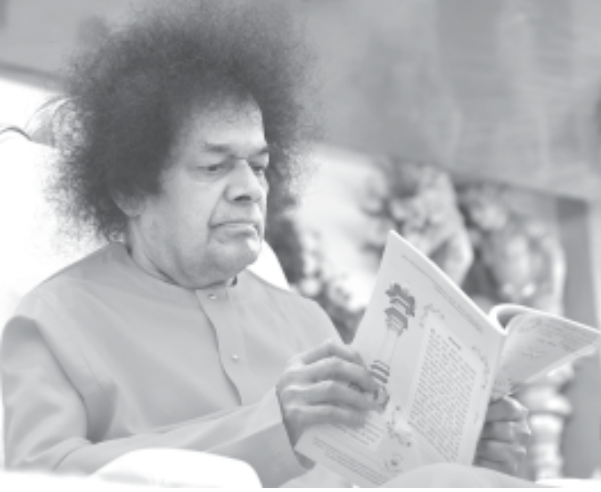
ఆధికారికమైన వెబ్ సైట్లు: శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం: www.sssbpt.org,

సనాతన సారథి: www.sanathanasasarathi.org **E-mail:** editor@sssbpt.org

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆం.ప్ర) - 515134 తరపున ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రెస్ షెడ్ (120'X40')లో ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడింది.

ముద్రాపకుడు, ప్రచురణకర్త : కె.ఎస్. రాజన్

తొలి పలుకు

‘సనాతన సారథి’

మీకూ, నాకూ మధ్య వారధివంటిది.

- బాబా

“త్వరలోనే ఒక మాసపత్రిక ప్రారంభిస్తున్నాను. ఏం పేరు పెడదాం?” అడిగారు భగవాన్. “కర్మ ధర్మ, ప్రేమయోగ” అంటూ కస్తూరిగారు సూచించిన పేర్లను విని భగవాన్ ఆ పత్రికకి ‘సనాతన సారథి’ అన్న పేరు నిర్ణయించానని వెల్లడించారు. **1958 ఫిబ్రవరి 16వ తేదీ** మహాశివరాత్రి పర్వదినాన తొలి సంచిక నావిష్కరించారు. “సనాతన సారథి నా సంకల్ప ఫలితం. నా ఉత్సాహం, ఆనందం సనాతన సారథి వెనుక ఉన్నాయి” అని వారు ప్రకటించినట్లుగానే ఈనాడు ప్రపంచంలోని పేరెన్నిక గన్న ఆధ్యాత్మిక మాస పత్రికలలో ఒకటిగా ‘సనాతన సారథి’ ప్రజల హృదయాల్లో సుస్థిర స్థానం సంపాదించుకున్నది.

‘సనాతన సారథి’ అన్న పేరు చెప్పకనే చెబుతున్నది - సృష్ట్యాదినుండి ప్రాణికోటిని జీవిత సారథిగా ముందుకు నడిపిస్తున్న సనాతన దైవత్వమే సత్యసాయి తత్త్వమని; నాటి పార్థసారథియే నేటి సనాతన సారథి అని.

ఒకానొక సందర్భంలో భగవాన్ బాబావారు విధినిర్వహణలో తగిన శ్రద్ధ చూపని కార్యకర్త నొకరిని సున్నితంగా మందలిస్తూ, “నీ బాధ్యతనంతా నాపై నెట్టివేయడానికి చూస్తున్నావు బంగారూ! నేను పైనుండి దిగివచ్చింది మీ బాధ్యతను స్వీకరించడానికి కాదు, మీ బాధ్యతను మీకు గుర్తుచేయడానికి” అన్నారు.

నాడు పార్థసారథిగా స్వామి చేసింది అదే! గీతోపదేశంతో పార్థుని కర్తవ్యోన్ముఖుని గావించారు. నేడు సనాతన సారథిగా స్వామి చేస్తున్నదికూడా అదే! ఆచరణాత్మకంగా, ఆదర్శపూర్వకంగా మన బాధ్యతను మనకు గుర్తుచేసి మన జీవితానికొక అర్థాన్ని, పరమార్థాన్ని చేకూర్చుతున్నారు.

ప్రపంచవ్యాప్తంగా జాతి, మత, భాషా భేదాలకతీతంగా కోట్లాది భక్తులు, 120 దేశాలలో శాఖోపశాఖలుగా విస్తరిల్లిన సేవాకేంద్రాలు, ఆయా రంగాలలో ప్రపంచ ప్రఖ్యాతి గాంచిన విద్యా, వైద్య, ఆధ్యాత్మిక, సేవాసంస్థలు, లక్షలాది జనుల దాహార్తి తీర్చే మంచినీటి పథకాలు, సమగ్ర గ్రామీణాభివృద్ధి సేవలు, మహిళా సంక్షేమ పథకాలు, బాలవికాస్, దీనజనోద్ధరణ పథకాలు... ప్రభుత్వాలకు సహితం సాధ్యంకాని ఇన్ని మహత్తర కార్యాలు ఎవ్వరినీ విరాళాలు అర్థించకుండా, హుందాీలు పెట్టకుండా ఎక్కడైనా ఒక్క వ్యక్తికి సాధ్యమౌతాయా?! ఇవన్నీ ఒక ఎత్తయితే, నిత్యం దేశవిదేశాలనుండి తరలివచ్చే భక్తబృందాలను దర్శన సంభాషణలతో ఆనందపరుస్తూ, వారి జాబులు స్వీకరిస్తూ, జవాబులు అనుగ్రహిస్తూ, ఉత్సవాలు, సభలు జరిపిస్తూ, వీటన్నింటిమధ్య ‘సనాతన సారథి’కి 26 సంవత్సరాలు ప్రతి నెలా క్రమం తప్పకుండా ‘వాహినుల’ రూపంలో రచనలు అందజేస్తూ, అంతా తానెయ్యై, అంతటా తానెయ్యై, అందరిలో తానెయ్యై అవతారోద్యమాన్ని అప్రతిహతంగా ముందుకు నడిపిన, నడిపిస్తున్న భగవాన్ ని

ఏమని కీర్తించగలము?! పైగా, ఇంత ప్రపంచాన్ని జరిపించటం భారమనిపించని నాకు, ఈ చిన్నచిన్న పనులు చేసుకోవడం భారమా? అని ప్రశ్నించారు, భగవాన్. ‘సత్యస్య సత్యం సాయి స్వరూపం’లో స్వామి వెల్లడించిన ‘స్వ’విషయాలు భక్త పాఠకులలో ఉత్తేజం నింపుతాయని ప్రత్యేకించి చెప్పనక్కర్లేదు.

“సర్వ జీవ తిరస్కారం సాయీశం ప్రతిగచ్ఛతి” అని హెచ్చరిస్తూ శ్రీ ఆర్.జె. రత్నాకర్ గారు క్రోధ, ద్వేషాది దుర్గుణాలను దూరం గావించుకోవాలంటే మానవాళికి సాయిమార్గమే శరణ్యమంటున్నారు. అంతేకాదు. “సర్వ దేవ నమస్కారం సాయీశం ప్రతిగచ్ఛతి” అనికూడా స్పష్టం చేస్తుంది వారి రచన, “సాయి మాట దివ్య బాట”.

“నీతి నియమాలు నరునకు ఖ్యాతి గూర్పు; బాల్యదశ యందే ఇయ్యవి పట్టుబడును” అన్నారు భగవాన్. శిలలను శిల్పాలుగా మలచినరీతిగా, గురువులు బాలబాలికల వ్యక్తిత్వమును తీర్చిదిద్దాలంటూ భగవాన్ బాలవికాస్ గురువులకు అనుగ్రహించిన మార్గదర్శకాలతో మీ ముందుకు వస్తోంది, “అనుగ్రహ వాహిని”.

‘వైద్యో నారాయణో హరిః’ అన్న సూక్తిని, సేవాస్ఫూర్తిని అణుపణువునా ప్రతిబింబించే ఆరోగ్య ఆలయాలు స్వామి నెలకొల్పిన ఆసుపత్రులు. డా॥ ఎ.ఎన్. సఫాయ్ గారి రచన శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ స్పెషాలిటీ ఆసుపత్రుల స్థాపనలో గల ముఖ్యోద్దేశాన్ని ప్రస్ఫుటం చేస్తుంది. శాస్త్రీయ దృక్పథానికి అంతుబట్టని అద్భుత సంఘటనలద్వారా భగవాన్ తనలో విశ్వాసాన్ని పెంపొందించిన వైనం వివరిస్తూ, “భగవంతుడనేవాడు ఒకడుంటే, కచ్చితంగా స్వామే ఆ భగవంతుడు అన్నంత విశ్వాసం నాలో ఆవిర్భవించింది” అంటారాయన.

భగవాన్ తమ దివ్యోపన్యాసాలలో ఆశువుగా చెప్పిన పద్యాలనేకం. వారి పద్యసూక్తులలో గుబాళించే సాహితీ సౌరభాన్ని ఆస్వాదించి ఆనందించగల్గడం తెలుగువారు చేసుకున్న పుణ్యం. ఈ సృష్టికి ‘సర్వాధిపతి’ తామేనని విస్పష్టంగా వెల్లడిస్తూ భగవాన్ అనుగ్రహించిన పద్య సందేశంలోని కవితా మధురిమలను జయాశాస్త్రిగారు పాఠకులతో పంచుకుంటున్నారు.

“చండీఘడ్ లో ఉద్యోగం వచ్చింది స్వామీ” అంటే, “ఓ... ఢిల్లీలోనే కదా, పోయి జాయిన్ అవ్వు” అన్నారు. ఈ సంభాషణ విన్నవారికి స్వామి సరిగా ‘వినిపించుకోలేదేమో’ అనిపించడం సహజం. కానీ, బి.వి. చంద్రశేఖర్ గారి ‘నా ఉద్యోగాన్వేషణ - స్వామి అనుగ్రహం’లో అడుగుడుగునా స్వామి సర్వజ్ఞత్వం ద్యోతకమవుతుంది.

డాక్టరు ఇళ్ళ ప్లాన్లు గీయగలడా?! ఇంజనీరు మందు లివ్వగలడా?! అలాగే, ఎక్కడికి వెళ్ళినా, ఏ వేదిక ఎక్కినా, అది కాలేజి వార్షికోత్సవమే కావచ్చు, లేక ఏలూరులో బ్రహ్మాత్సవమే కావచ్చు, తన నోట సాయిమాట తప్ప మరొకటి రావడానికి వీలుకాదంటున్నారు అనిల్ కుమార్ గారు. “మంచి దేవుణ్ని నమ్ముకున్నావు” అని జిల్లెళ్ళమూడి అమ్మగారు ఆయనకు ప్రసాదించిన ఆశీర్వాచనములు ఈ మానం “జ్ఞాపకాల పందిరి”కి హైలైట్.

**కలతదీర్ఘనాకట కలలోన కనిపించి
ధ్యానమందు తోచి దరికి పిలుచు
మనసులోనెయుండి మంచికి నడిపించు
శాంతి సౌఖ్యదాయి సత్యసాయి - డా॥**

స్వామి కనిపించే కలలు కల్లలు కావు, “స్వప్న దర్శనం స్వామి సంకల్పమే” అని తెలియజేస్తూ, స్వప్నంలో స్వామి సాక్షాత్కారం ఆధివ్యాధి నిర్మూలనకేగాక ఆధ్యాత్మిక ప్రగతికి కూడా దోహదం చేస్తుంది, అంటారు పి.పి.ఎస్. శర్మగారు.

జివ్వాకు రుచిగా ఉంటేనే అహారాన్ని భుజించగలము. అట్లే, ఆధ్యాత్మికతయందు అభిరుచి ఉంటేనే జీవితాన్ని ఆస్వాదించగలము. “మనకు ఆధ్యాత్మికతను రుచి చూపి మహోపకారం చేశారు, భగవాన్” అంటారు ఆదూరివారు, “సైడ్ డిష్ - మెయిన్ డిష్” అన్న వారి రచనలో.

చక్రాలకుర్చీకి పరిమితమైన భక్తురాలు ఏందర్నను భగవాన్ నడిపించడం ఆశ్చర్యం కలిగించదుగాని, చక్రాలూడి చతికిలపడాల్సిన ‘భక్తురాలైన కారును’ 250 మైళ్లు పరిగెత్తించడం విస్మయం గొల్పుతుంది, వినోదం పంచుతుంది. ఇటువంటి మరికొన్ని దివ్యానుభవాల హరివిల్లుగా ‘మహామహిమాన్విత ప్రేమావతారి’ పాఠకుల నలరిస్తుంది.

- స॥

అవతారవాణి:

సత్యస్య సత్యం సాయి స్వరూపం

మీ విషయమే నా విషయం, నా విషయమే మీ విషయం. అయినా స్వవిషయాన్ని కొంత మీకు హెచ్చరించటానికి ఉత్సాహపడుతున్నాను.

ఈ దేహమునకు సత్యమనేది పేరు. దీనిలో సంచరించే శక్తికికూడా సత్యమనేదే పేరు. రెండూ సత్యమే కాబట్టి 'ప్లస్, ప్లస్' అయింది. ఈ సత్యము సత్యస్య సత్యం. సత్యము ఇక్కడ యింత భద్రంగా ఉంటున్నప్పుడు దేనికైనా బెదురుకోవలసిన అవసరమేమొచ్చింది?! అయితే, ఈ

సత్యము, సత్యమనే దేహంతో చేరి ఎందుకోసం లోకానికి వచ్చింది అని విచారణచేస్తే - సత్యమార్గములో ప్రజలను నడిపించి, సత్యాన్వేషణయందు వారి దృష్టిని మరల్చే నిమిత్తమై వచ్చింది. వారికి సత్యము బోధించి, వారికి సత్యమార్గము అర్థమయ్యేటట్లు చేయించే నిమిత్తమై ఈ 'సత్యము' వచ్చింది.

కాబట్టి, ఈ 'సత్యము' ఏరితిగా నడుచుకోవాలి? ఎవరికి సత్యనిరూపణ చేయాలో వారిని అనుసరిస్తూ వెళ్లి వారిని సత్యములోనికి చక్కదిద్దుతూ రావాలి. అందువలన మీ మార్గమందే నేను నడచి, మీవలె నేను నటిస్తూ, మీవలె తింటూ, తిరుగుతూ, మీవలె నవ్వుతూ, మాట్లాడుతూ, నవ్విస్తూ, ఏడిపిస్తూ, యింకా అనేకరకములుగా చేస్తున్నాను. ఇదంతా ఎవరికోసం? మీకోసమనే! మీరు గుర్తించకుండాపోయినప్పటికినీ అది నాకు తెలుసు. అయితే, నాకు సర్వము తెలుసునని, నేను సర్వజ్ఞుడనని, నాకు సర్వశక్తులుంటున్నాయని నేను దారితప్పి నడువను. దానిని మీరు చక్కగా గుర్తించాలి. లోకంలో ఎవరు ఏమనుకుంటే నాకేమని యిష్టమొచ్చినట్లుగా ఉండను. ఎందుకనగా, ఎవరు అధికార స్థానంలో ఉంటారో, ఎవరు లీడరుగా ఉంటారో వారిని అనుసరించేవారు వారి నడతనే అనుసరిస్తుంటారు. కనుక, ఈ అనుసరించేవారు ఏమైనా తప్పుత్రోవ పోయినారా, ఆ చెడ్డపేరు లీడరుకు వస్తుంది.

ఈ దేహము పురుషత్వమైనది. కాబట్టి, ఎవరైనా స్త్రీలను పిలిచినానంటే గ్రూపుగా పిలుస్తుంటాను. ఎందుకోసం నేను అట్లా పిలవాలి?! ఎందుకోసం నేను లోకానికి వెరవాలి?! కాదు, కాదు. ధర్మమును నిరూపణ చేసే నిమిత్తమై నేను ఆచరించి మీతో ఆచరింపచేయాలి. ఈ కారణముచేతనే ప్రతి చిన్న కార్యముకూడను మీకు ఆదర్శంగా అందిస్తుంటాను.

ప్రతి ఒక్కటీ నేనే స్వయంగా చూసుకుంటాను

నేను నిరంతరం పనిలో నిమగ్నమై ఉంటాను. ఇరవై నాలుగు గంటలుకూడను ప్రతి పని నేనే చేస్తుంటాను. మీలో చాలామందికి తెలియకపోవచ్చును. ఇక్కడకు ఇంతమంది వచ్చినప్పటికీనీ, నాకు ప్రతి దినము పోస్టులో కూడా యిన్ని కట్టలు వస్తుంటాయి. ఈ జాబులేమైనా ఒకరితో చదివించి వారితో జవాబులు యిప్పించటమో, లేక యింకొకరి సహాయం తీసుకోవడమో, యింకొకరితో వ్రాయించటమో జరుగుతున్నదా? లేదు, లేదు. నాకు వచ్చే జాబులు ఎవ్వరికీ చూపను. ప్రతి ఒక్కటీ నేనే స్వయంగా తీసి చూచి, నేనే వాళ్ళ అవసరాలను తీరుస్తుంటాను. ఎందుకనగా, మీ కష్టములు, మీ బాధలు, మీ దుఃఖములు స్వామికి తెలుసనేది మీకు తెలుసు. “అయ్యో పాపం! వారు యింత విశ్వాసంతో, వారిలో ఎంతో గుట్టుగా పెట్టుకున్న విషయాన్ని స్వామికి మాత్రమే తెలుపుకుంటున్నారు. ఇది ఇతరులకు తెలపటం ధర్మం కాదు, నేను తెలుపకూడదు” అని నేనే స్వయంగా దానిని చూచుకుంటాను. ఇలాంటి చిన్నచిన్న విషయములనుకూడను సక్రమమైన మార్గంలో నడుపుకుంటాను.

నాకు ఒక్కొక్కరు ఒక్కొక్క జాబు వ్రాయవచ్చును. కాని, ఇంతమందికీ నేనొక్కడినే జవాబులు వ్రాయాలి. చూశారా! ‘అయ్యో! స్వామి నాకు జాబు వ్రాయలేదే’ అని కొంతమంది అనుకుంటారు. నేను టెన్నిసో, ఫుట్ బాలో ఆడుకుంటూ కూర్చోవటం లేదు కదా! నా కాలమునంతా క్షణక్షణమూ మీకే అందిస్తున్నాను. ఇదంతా ఎవరికోసం? దేనికోసం? దీనిని మీరు అర్థం చేసుకోవడం లేదు.

పోనీ, యింకేవిధంగా ఆశ్రమానికో, సంస్థలకో ఏదైనా ఒక ఆదాయం చేకూర్చే మార్గమును, అనుకూలమైన మార్గమును స్వామి చేసుకుంటున్నాడా అని మీరు చక్కగా విచారణచేస్తే - ఇక్కడ ఇంతమంది ఉంటున్నారు ఈనాడు, ఎవరైనా ఒకరు లేచి చూపించండి - ఎవరినైనా ఏ చిన్న వస్తువైనా అడిగానా? అడగటం లేదు. కారణం ఏమిటి? నా హస్తములు ఇచ్చుకునేవేగాని పుచ్చుకునేవి కాదు. సర్వవిధముల, సర్వకార్యములూ మీకోసమే చేస్తున్నాను. దీనివల్ల నాకు వచ్చే ఆదాయమేమి? ఆనందమే

ఆదాయము. ఆనందానికి విలువలేదు. ఈవిధంగా ఒక్క దైవము తప్ప అన్యులు చేయటానికి సాధ్యం కాదు.

ఇంతకంటే పెద్ద మిరకిల్ మీరు చూడనక్కర్లేదు!

మా ప్రశాంతి నిలయమునందు ఇన్ని కార్యక్రమములు జరుగుతున్నాయే! యజ్ఞయాగాది క్రతువులు జరిగినాయి, ఋత్విక్కులంతా వచ్చారు, ఎన్నో ప్రోగ్రాములు ఇస్తున్నారు. ఈ కార్యక్రమాలకి ఎన్ని ఏర్పాట్లు చేయాలో అని మీరనుకోవచ్చును. మా ఏర్పాట్లకు ఒక అధికారిని నియమించటంగాని, ఒకవిధమైన లిస్టు తయారు చేయటం గాని ఈనాటివరకు నేను చేయలేదు; చెయ్యను. ప్రపంచమంతా వచ్చి ప్రశాంతినిలయంలో వ్రాలినప్పటికీనీ ఆవిధమైన భావములు మాకు రావు. కారణమేమనగా, ఈ ఒక్క శక్తే సర్వశక్తులనూ అరికట్టే శక్తి కలిగినటువంటిది. అటువంటప్పుడు నేను దీనికొక సెక్రటరీనో, యింకొకరినో నియమించవలసిన అవసరమేమున్నది?! ఇంత పెద్ద సభ మరొకచోట జరిపినారంటే ఒక్కొక్క ఏర్పాటుకు ఒక్కొక్క యజమాని ఉంటాడు. లెక్కలు, జమలు, డౌనేషన్లు... వీటిగురించి చాలా చింత ఉంటుంది. మా దగ్గర ఏ ఒక్కటీ లేదు. కాని, ఇవన్నీ ఎట్లా జరుగుతున్నాయి అంటే ప్రేమతో మాత్రమే జరుగుతున్నాయి.

ఇంతమంది ఈ ప్రదేశంలో యింత నిశ్శబ్దంగా కూర్చోవడం ఎలా సాధ్యమైంది? మీరు బాగా అర్థం చేసుకొని ఉంటారు. ఎక్కడైనా నూరుమంది చేరి సభ జరుపుతున్నారంటే నూటయాభైమంది పోలీసులుంటారు అక్కడ. మన ప్రశాంతి నిలయంలో జరిగే కార్యక్రమాలకు ఏదో వారి కర్తవ్యమనే ఉద్దేశ్యంతో పోలీసువారు వస్తున్నారే గాని, నిజంగా పోలీసువారు వచ్చే ప్రదేశం కాదు మనది. ఇక్కడేకాదు, ఎక్కడ జరిగినప్పటికీనీ ఇది ప్రేమ సంబంధమైన మహాసభ. సర్వజీవ మహాసమ్మేళనమునకు భగవంతుడే అధ్యక్షుడు, ప్రకృతే కన్వీనరు. ఈ ఇద్దరు మాత్రమే అక్కడకు చేరుతుంటారు. ఇది మా సభయొక్క తత్త్వము.

ఏవిధమైనటువంటి ఏర్పాట్లనూ నేను ఒకరిద్వారా చేయించటం లేదు. చెప్పేది, చేయించేది, ఋత్విక్కులకు యిచ్చేది అన్నీ ఈ ఒక్క వ్యక్తి మాత్రమే చేస్తున్నాడు.

ఇంతేకాక, ఊరికి తిరిగి పోయేవారుంటారు. వీరిని ఇక్కడ చూడాలి, వారిని అక్కడ చూడాలి. మధ్యలో కొందరు ‘స్వామీ! అన్నప్రాసన’, ‘స్వామీ! నామకరణం’, ‘స్వామీ! అక్షరాభ్యాసం’ అని ప్రార్థిస్తుంటారు. “సరే నాయనా! సరే నాయనా!” అని అన్నీ చూచుకుంటూ ఉంటాను. ఇవి ఎక్కడైనా ఒక్క వ్యక్తికి సాధ్యమయ్యే కార్యములా?! నిజంగా బుద్ధి ఉన్నవారైతే చక్కగా విచారణ చేసుకోవచ్చు. ఇంతకంటే పెద్ద మిరకిల్ మీరు చూడనక్కరలేదు. ఇలాంటి భావము ఒక్క ప్రేమతో మాత్రమే వచ్చేటటువంటిది. ఆ ప్రేమను మీరు అర్థం చేసుకొన్నప్పుడే ఈ పవిత్రమైన కార్యాలన్నింటినీ అర్థం చేసుకోగలరు.

తస్మాత్ జాగ్రత్త!

నేను కేవలం మానవాకారంలో మీ మార్గంలో, మీ స్థాయిలో, మీ స్థితిలో కనిపిస్తూ ఉండటంవలన మీకు యేమాత్రము అర్థము కావటంలేదు. ఇంతేకాదు, ఇంకా ఎంతైనప్పటికినీ నేను నేనుగానే ఉంటానుగాని యింకొకరిని ఆశ్రయించను. ఎందుకనగా, ప్రపంచమంతా ఈ ఒక్క హస్తగతమై ఉన్నది. ఇలాంటి పరిస్థితిలో యింకొకడానికి వెరవవలసిన అవసరం లేదు, ఇంకొక దానిని ఆశించనక్కరలేదు. ఇలాంటి సత్యత్వమనేది ఈ కలికాలములో మీకు సాక్షాత్కరించినప్పటికీ, ఈ ప్రాప్తిని వదలుకొని తుచ్చమైన మార్గములలో ప్రవేశిస్తున్నారంటే, అదెంత వెజ్టితనమో మీరు యోచన చేసుకోవచ్చు. స్వామి ప్రత్యక్షంగా యిక్కడ ఉండగా వారినీ వీరినీ ఆశ్రయించడ మెందుకు?!

కోరిన ఫలమిచ్చు కల్పవృక్షంబుండ
పెరటి పుష్పములకై ప్రీతియేల?!
అడిగిన పాలిచ్చు కామధేనువె రాగ
ధనమిచ్చి ఆవును కొనగనేల?!
మించు కాంతితో మేరుపర్వతముండ
వెండి బంగారుకై వెతకనేల?!
భక్తిముక్తులనిచ్చెడి పరమాత్మయే ఉండ
పాడు సంసారంబు కోరనేల?!

నేనే ప్రత్యక్షముగా ఇక్కడ ఉండగా కొన్ని ప్రదేశములందు కొంతమంది స్వామి తమకు పవరు ఇచ్చారని, ఆశీర్వాదాలు

యిచ్చి పంపించారని ప్రచారం చేసుకుంటున్నారు. అలాంటివారు కొంతమంది ధనము ప్రోగుచేసే నిమిత్తమై ఏజంట్లను పెట్టుకొని, సాయిబాబా పవర్స్ ఇచ్చాడని వేషాలు వేస్తుంటే, వారి దగ్గరకు తుచ్చమైన వాంఛల కోసమై ఈ వెజ్టిముఖాలంతా గుంపులు గుంపులు చేరిపోతున్నారు. నిజంగా భక్తులైతే వారు అట్లా చేరటానికి వీలుకాదు. “గంతకు తగిన బొంత” అన్నట్లు ఆ దొంగల వద్దకు ఈ దొంగలు పోతున్నారు. ఇద్దరూ దొంగలేగాని నిజమైన భక్తులు కానేరరు. ఇలాంటివారంతా చేరి సత్యమైన స్వరూపానికి అతిదూరమైపోతున్నారు.

జాగ్రత్తగా మీరు యోచించుకోవాలి. భగవత్తత్వములో ఒక్క భావము, ఒక్క మాట, ఒక్క నడత, ఒక్క బాట ఉండాలి. అప్పుడే సరియైన ఫలితం లభిస్తుంది. దినదినమునకు మార్పులు తెప్పించుకుంటూ ఉంటే గమ్యం చేరటానికి వీలేకాదు. ఒక మార్గములో కొంత దూరము పోయి వాపసు వచ్చేది, ఆ తర్వాత యింకొక రోడ్డులో కొంతదూరము పోయి వాపసు వచ్చేది... ఈరకంగా ఉంటే ఏనాడు నీవు సక్రమమైన బాట పట్టగలవు?! ఒకే బాటను పట్టు. ఒకే భావంతో గమ్యాన్ని చేరు. ఆరకమైన ప్రయత్నానికి మీరు పూనుకొంటే తప్పక ధన్యులైపోతారు.

కొంతమంది వారినే స్వామి అనుగ్రహించినట్లుగా చెప్పుకుంటూ మన సంస్థలవారినికూడను అందులో ప్రవేశింపజేస్తున్నారు. ఇది కేవలము జీవనోపాధికి వారు చేస్తున్న వ్యాపారము. నిజమైన చిత్తశుద్ధి కలిగిన భక్తులు ఇలాంటి వ్యక్తులతో చేరకూడదు. ఈరీతిగా చేరటంచేతనే మన భారతదేశమందు ఆధ్యాత్మికమును హాస్యాస్పదంగా చూసేటటువంటి పరిస్థితి ఏర్పడింది. అలాంటివారివల్ల అప్రతిష్ఠపాలైపోతుంటాము. ఇటువంటి సదవకాశము చిక్కినందుకు మీరు సద్వినియోగపరచుకొని జన్మ సార్థకం చేసుకోవడానికి పూనుకోండి. అంతేగాని, ఈ పిచ్చివేషాల వెంట తిరుగకండి, అలాంటివారితో అసలు సంబంధం పెట్టుకోకండి.

ఈనాడు ఇక్కడ చాలామంది చేరినారు కనుక, నేను మీకందరికీ ప్రత్యక్షంగా చెప్పే అవకాశం ఏర్పడింది. నేను అలాంటివి ఎవ్వరికీ ఇవ్వను, ఇవ్వను, ఇవ్వను.

నా పని నేనే స్వయంగా చేస్తానుగాని, ఇంకొకరికి అప్పగించను. 'స్వామికి భక్తులు అధికమైపోవటంవల్ల ఇంతమందిని చూచుకోవడానికి సాధ్యంకాక ఒక్కొక్కరికి ఒక్కొక్క సెక్షను యిచ్చినాడు" అని ఇంకా కొంతమంది చెప్పుకుంటున్నారు. అబ్బే, ఇంత ప్రపంచాన్ని జరిపించటం భారమనిపించని నాకు, ఈ చిన్నచిన్న పనులు చేసుకోవడం భారమా?! కాదు. ఇంతకు కోటి రెట్లు అధికమైనప్పటికిని నేను చిటికె వేసినంత సులభంగా అందరినీ చూచుకొంటాను. నాకు భారమనిపించి, "మద్రాసు నువ్వు చూచుకో, కర్ణాటక అంతా నువ్వు చూచుకో" అని వీరికి కొన్ని సెక్షన్లు అందించినానట!

దైవ ద్రోహం మహాపాపం!

కొన్నికొన్ని ప్రదేశములందు వ్యక్తులకు భగవత్ శక్తి తెలియాలని కొన్ని జరగటం నిజమే. కాని, ఒక్కదానిని ఆధారం చేసుకొని యింకా నూరుమంది, "నా పటంలో చైన వచ్చింది, విభూతి వచ్చింది, నా పటంలో రింగు వచ్చింది" అని చెప్పుకోవటము జరుగుతున్నది. రెండు మూడు దినాలు, "పన్నీరు వచ్చింది, మీరు తీసుకోండి, మీరు తీసుకోండి" అంటారు. నాల్గవ దినము టిక్కెట్లు మొదలు పెడతారు. దీనికంటే జోలె పట్టుకొని యింటింటికీ వెళ్లి భిక్షమెత్తుతే మంచిది కదా! ధనంకోసం ఇలాంటి భగవద్ద్రోహానికి పాల్పడుతూ, భగవద్విశ్వాసాన్ని పాడుచేసే వృత్తులలో ప్రవేశించి ఎందుకు పాపులు కావాలి?! ఇవి ఎంత పాపపు పనులో మీరే చక్కగా యోచన చేసుకోండి. ఇలాంటివాటినంతా నమ్మి సత్యమైనదానికి మీరు దూరం కాకండి.

మంచికి ఎప్పుడూ ఆటంకాలు కలుగుతూనే ఉంటాయి. ఇది లోక సహజము. కనుక, ఇలాంటివాటిని చూసి మీరు భ్రమించక నిజమైన ఆత్మతత్త్వమును అనుసరించే మార్గమునకు మీ జీవితాలు అంకితం చేయాలని నేను ఆశిస్తున్నాను. ఎందుకనగా, భక్తి అనగా మీరు చేసే వ్రతములుగాని, జపములుగాని, ధ్యానములు గాని కాదు. ఇది ఒకరు ప్రయత్నపూర్వకంగా అందించేది కాదు. గురువు ఉండవలసిందే! ఐతే, తాను మార్గమును చూపించేవాడేగాని నడవవలసిన బాధ్యత నీదే! గురి లేక

గురువు మాత్రం ఏమి చేయగలడు?! మంచి జాతి మొక్క ఒక్కటేదైనా అక్కడ ఉంటే తోటమాలి దానిని చక్కగా పెంచగలడుగాని మొక్కయే లేక, విత్తనమే లేక తోటమాలి ఎంత అనుభవజ్ఞుడైనా ఏమి చేస్తాడు?! ఏమీ చేయలేడు. కనుక, మీలో ప్రేమ అనే మొక్కను పెట్టుకొంటిరా, ఎంత పోషణైనా చేసుకోవచ్చు. కాన, ప్రేమద్వారా సాధన చేసుకోండి. అంతేగాని, ఫలానివారి దగ్గరకు పోతే ఫలాని అభ్యాసమువల్ల తప్పక గమ్యం చేరవచ్చునని భ్రమించకండి. నా దగ్గర కాదు, మరొకరి దగ్గర కాదు, ఎక్కడైనా మీ సాధన మీరే చెయ్యాలిగాని ఒకరందించేది కాదు. ఐతే, ప్రేమను పూర్తిగా మీరు పెట్టుకొంటిరా, ప్రేమను మీరు నిర్మలంగా పెంచుకొంటిరా... దైవమే వచ్చి సర్వకార్యములు తానే చేసిపోతాడు.

హృదయంలో దైవానికి మాత్రమే చోటివ్వాలి

భగవంతునికి అర్పితమైన పవిత్ర హృదయాలకు విషముకూడను అమృతముగా మారిపోతుంటాది. మీరాదేవి తనకు మహారాజా అందించిన విషం కలిపిన క్షీరాన్ని 'కృష్ణా!' అని స్మరిస్తూ త్రాగటంచేత ఆ విషము కృష్ణునకు పోయింది, క్షీరము తనకు వచ్చింది. విషమునుకూడను అమృతముగా మార్చే అనుగ్రహము ఒక్క దైవమునందు మాత్రమే ఉంటుంది. అయితే, మీరు ఏవిధమైన సందేహములకూ చోటివ్వకూడదు.

మీ హృదయం ఒక్కటిగానే ఉండాలి. ఇది మ్యూజికల్ ఛైర్ కాదు, డబుల్ సోఫా కాదు. ఇది 'సింగిల్ ఛైర్.' ఇద్దరిని కూర్చోబెట్టుకోవటానికి వీలుకాదు. అందులో ఎవరు నీ ఆరాధ్య దైవమో వారికి మాత్రమే చోటివ్వాలి. "నీవు రాముని పూజించు, కృష్ణుని పూజించు, దుర్గను పూజించు" అని ఇలాంటివి నేనెప్పుడూ చెప్పను. మీకు యిష్టము వచ్చిన నామము మీరు స్మరించుకోండి. ఇష్టము వచ్చిన రూపమును ఆరాధన చేసుకోండి. దైవములో భేదము లేదు. ఇది నాయొక్క పూర్తి విశేషము. "ఇదే చేయండి, అదే చేయండి" అని చెప్పకూడదు. "సహస్ర శీర్షా పురుషః సహస్రాక్షః సహస్ర పాత్." భగవంతుడు సర్వవ్యాపి అని, సర్వజ్ఞుడని చెబుతూ, సర్వ హృదయాంతరాళములందు సంచరించేవాడు పరమాత్మ

అని చెబుతూ, “ఈశావాస్యమిదం సర్వం” అని చెబుతూ రాముడుకంటే కృష్ణుడు గొప్పవాడని, లేక కృష్ణునికంటే రాముడు గొప్పవాడని చెబితే అది నిజమా, ఇది నిజమా? ఆరకంగా మీరు సందేహాలకు గురియైపోతారు. రాముడు గాని, కృష్ణుడుగాని, ఈశ్వరుడుగాని, విష్ణువుగాని, దుర్గగాని, లలితగాని, మహాలక్ష్మిగాని అంతా ఒక్క దైవస్వరూపమే. ఒక్క దైవత్వమే. దీనియందు భేదములు లేకుండా హృదయపీఠంలో ఒక్క భావంతో మీరు ఆరాధనలు సల్పుకుంటూ రండి.

రాముడు, కృష్ణుడు వీరంతా పూర్వం అవతారములుగా వచ్చినారు. ఈనాడు కొంతమంది, సాయిబాబాకంటే మించిన అవతారము లేదని చెబుతుంటారు. అది చాలా తప్పు. ఎందుకనగా అంతా ఒక్కటే. ఇది అధికము, అది తక్కువ అని చెప్పుకోవటానికి ఎట్లా వీలవుతుంది?! కేవలం తాము ఆరాధన చేసే దైవముగురించే వర్ణిస్తూపోయేవారు నిజంగా దైవమును సరిగా తెలుసుకోనివారనే చెప్పవచ్చు. దైవముయొక్క విశిష్టతను, ఘనతను, పవిత్రతను మీరు నిజముగా గుర్తించుకుంటే - ఒక రూపముతో, ఒక నామముతో దైవమును నిర్ణయము చేయలేరు. ‘నిన్ను ఎవరని నిర్ణయించేదిరా రామా’ అన్నాడు త్యాగరాజు. శైవులు “మా ఈశ్వరుడే గొప్ప” అంటారు. వైష్ణవులు, “మా

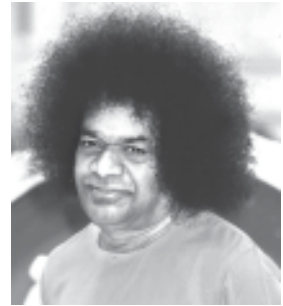
నారాయణుడే గొప్ప” అంటారు. “శివమంత్రమునకు ‘మ’ జీవము, మాధవ మంత్రమునకు ‘రా’ జీవము, ఈ వివరము తెలిసిన ఘనునకు మ్రొక్కిద” అన్నాడు త్యాగరాజు.

చూచారా! ‘నమశ్శివాయ’ అనే శివమంత్రములో ‘మ’కారము లేకపోతే ‘నశ్శివాయ’, అమంగళము అని తేలిపోయింది. “ఓం నమో నారాయణాయ” అనే అష్టాక్షరిలో ‘ర’కారమే లేకపోతే అదీ అమంగళమే. అక్కడ ‘మ’, ఇక్కడ ‘రా’ - ఈ రెండూ చేరి ‘రామ’ అయిపోయింది. శివనామములోనున్న ‘మ’కారము, విష్ణునామములోనున్న ‘ర’కారము రెండూ చేరి ‘రామ’ అనే స్వరూపము తయారైంది. ఇలాంటి పవిత్రమైనటు వంటి ఏకత్వమును భిన్నత్వంగా భావించుకోవడ మెందుకు?! భిన్నత్వంగా భావించుకోవటం మనలోనున్న భావదోషమేగాని భగవద్దోషము కాదు. ఎవరికి ఏ రూపనామములు యిష్టమో ఆ రూపనామములను స్మరించుకోండి. అది గొప్ప, ఇది తక్కువ అని మీరు తూలనాడకూడదు.

(1960 దశకంలో భగవాన్ అనుగ్రహించిన ఈ దివ్యపన్యాసమును మాకు అందజేసిన శ్రీ పి.వి. సుబ్బారావు గారికి కృతజ్ఞతలు - సం॥)

సంసార బాధ్యతలు

ఆధ్యాత్మిక సాధన, సేవాకార్యక్రమాల పేరు చెప్పి నీ ఇంటి బాధ్యతలు, ఉద్యోగ విధులు విస్మరించడం నేను ఒప్పుకోను. ‘ఇంట గెలిచి రచ్చ గెలుపు’ అంటారు. ఇంట్లో భార్యాబిడ్డలకు ఇబ్బంది కలిగించి, ఉద్యోగ ధర్మాలపట్ల శ్రద్ధ వహించకుండా, నీ ప్రతిష్ఠకోసం సేవాకార్యక్రమాలలో ప్రవేశించటం ఆధ్యాత్మిక సాధన కాదు. సమయాన్ని సద్వినియోగం చేసుకుంటూ, ఇంటి బాధ్యతలు, ఉద్యోగ ధర్మాలు సక్రమంగా నెరవేర్చి అప్పుడు సేవాకార్యక్రమాల్లో ప్రవేశించి నీ శక్తి సామర్థ్యాలు నిరూపించు. అదీ సాధన. నేను నీకు ఏదైనా ముఖ్యమైన పని చెప్పినట్లయితే, ఆ పనిలో నువ్వు నిమగ్నుడవైనప్పుడు నీ ఇంటి బాధ్యతలు నేను చూసుకుంటాను. నీ సేవాకార్యక్రమాల పేరు చెప్పి నువ్వు నిర్లక్ష్యం చేసిన నీ ఇంటి బాధ్యతలు నాకు అప్పగించకు. అంతకంటే ఆ సేవాకార్యక్రమాలలో నీవు పాల్గొనకపోవడమే నాకు సుఖపు, ఆనందం.

- బాబా (1985లో ఒక సేవాదళ్ కార్యకర్తకు హితవు)

సాయి మోటి చివ్వే బాటి

ఆర్.జె. రత్నాకర్, శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు

క్రోధాద్భవతి సమ్మోహః సమ్మోహాత్ స్మృతి విభ్రమః
స్మృతి భ్రంశాద్భుద్ధినాశో బుద్ధి నాశాత్ ప్రణశ్యతి

“క్రోధమువలన మోహము కలుగును.
మోహ ప్రభావముచే స్మృతి భిన్నాభిన్నమగును.
స్మృతి భ్రంశము వలన బుద్ధి (జ్ఞానశక్తి)
నశించును. బుద్ధి నాశనము వలన మనుజుడు
తన స్థితినుండి పతనమగును.”

(భగవద్గీత అధ్యాయం 2 శ్లో. 63)

మానవుడు తన కోరికలు తీరేకొలది ఇంకా ఎక్కువగా ప్రోగుచేయాలని, ఇంకా దాచుకోవాలని ఒక అత్యాశకు లోనవుతాడు. దానినే లోభమన్నారు.

ఈ క్రమంలో ఎప్పుడైనా కోరికలు నెరవేరకపోతే, తనలో ఒకరకమైన అసహనము, అసూయ బయలుదేరతాయి. దానినే క్రోధమన్నారు. దాని ప్రభావముచేత తాను నిర్దేశించుకున్న లక్ష్యమే తనకు ప్రధానంగా అనిపిస్తుందిగాని, దానిని అందుకొనే మార్గము, అది అధర్మమైనను ఆచరించడానికి వెనుకాడడు. మంచి చెడ్డలను ఏమాత్రము ఆలోచించలేదు. క్రోధమువలన మానవునియందలి విచక్షణాశక్తి నశించును.

క్రోధమునకు లోనైనవాడు దాని పరిణామములను పట్టించుకొనకుండా కార్యాచరణము చేయును. దానివలన తనకేకాక ఇతరులకు కూడా ప్రమాదములు జరుగును. ఇలాంటి స్థితియందున్న మనుష్యుడు నిత్య జీవితములో కటుత్వము, హింస, ప్రతిహింస, మూఢత్వము మొదలగు అవగుణములచే దిగజారి పతనమవుతాడు.

ఇంతటి గొప్ప విషయాలను భగవంతుడైన శ్రీకృష్ణుడు ద్వాపరయుగమునందునే మనుష్యులకు బోధించినాడు.

అయితే, మానవ నైజముతో మనము మంచిని స్వీకరించినట్లు నటించుముకానీ ఆచరించము. ఆచరణ లేని జ్ఞానము, అజ్ఞానము ఒకే రూకకు కల రెండు తలములు.

ప్రేమరతనాలు - 14

యుగములు మారినా మానవ పరిణతి పెద్దగా జరుగలేదు. మన పూర్వుకులలో ఉన్నంత ఆధ్యాత్మిక చింతన ఇప్పుడు మనలో కానరావడం లేదు. అందులకే భగవాన్ ప్రేమ అనే మహాశక్తివంతమైన ఆయుధముతో తమ అవతారోద్యమాన్ని దిగ్విజయం గావించారు.

ప్రతి భక్తుని హృదయాన్ని ప్రేమతో నింపారు. చెడును దూరం గావించడానికి, మంచికి చేరువవ్వడమనే ఒక సరళమైన ప్రబోధతో లక్షలాదిమంది భక్తులను ఆధ్యాత్మికత వైపు అడుగులేయించారు. ఆధ్యాత్మికము నిత్యజీవితానికి భిన్నమేమీ కాదని, మన ప్రతి తలంపు, ప్రతి మాట, ప్రతి కార్యము ఆధ్యాత్మికతతో సమ్మిళితం చేసే సులభమైన ప్రేమమార్గాన్ని మనకు చూపించిన అంతరంగ గురువే భగవాన్.

ఒకపరి భక్తులతో భగవాన్ ముచ్చటిస్తున్నప్పుడు భక్తుడొకతను, “చెడు ఆలోచనలను, తలంపులను పోగొట్టుకోవడం ఎలా స్వామీ?” అని అడిగినాడట.

అప్పుడు స్వామి, కలుషితమైన నీరున్న ఒక పాత్రలో మంచినీరు నిరంతరము నింపుతూ ఉంటే, చెడు నీరంతా పొరలిపోయి చివరికి పాత్రలో మంచినీరే మిగులుతుందని సమాధానమిచ్చారు.

మరొక సందర్భంలో ఇదే ప్రశ్నకు సమాధానమిస్తూ భగవాన్, చలిలో వణుకుతున్న వ్యక్తి ఏవిధంగానైతే చలిమంట దగ్గర కూర్చోని వెచ్చదనాన్ని అనుభవిస్తూ చలిని పోగొట్టుకుంటున్నాడో అదేరీతిగా, జ్ఞానాగ్నికి మనం దగ్గరవుతున్నప్పుడు మనలో ఉన్న అజ్ఞానాంధకారము సహజంగానే దూరమైపోతుందని చెప్పారు.

ఏతావాతా, మనం చెడును తొలగించుకొనే ప్రయత్నం చేయటంకంటే ఎల్లప్పుడు మంచిని పెంచుకొనే కృషి చేయడంతో మనం చెడును దూరం చేసుకోగలుగుతామన్నదే స్వామివారి సందేశం.

క్రోధమనేది మనకు మహాశక్తివంతమైన శత్రువని భగవాన్ హెచ్చరించారు. కఠోరమైన తపస్సు చేసికూడను క్రోధమును తొలగించుకొనడం బహుకష్టమని తెలుపుతూ భగవాన్ తమ సహజ సుందర శైలిలో ఇలా అన్నారు:

క్రోధము కలిగినవానికి

ఏ పనియు ఫలింపకుండు ఎగ్గులు కలుగున్

పాపపు పనులను చేయుచు

భీ పొమ్మనిపించుకొనుట చేకూరు సుమీ!

తన కలిమి భంగపుచ్చును

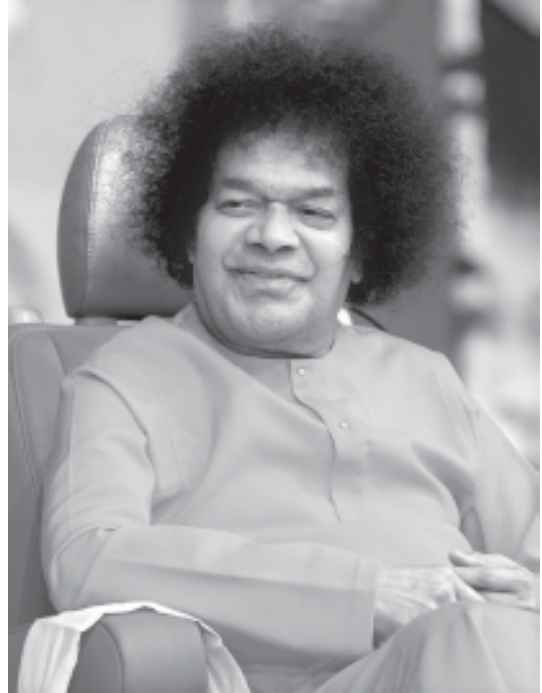
తనకుంగల గౌరవంబు దగ్ధము సేయున్

తనవారల కెడసేయును జనులకు

క్రోధంబువలన సర్వంబు చెడున్

ప్రస్తుత పరిస్థితుల్లో చాలామంది ఈ క్రోధమువలన ఇబ్బందులు పడుతున్నారు. తమకు ఎటువంటి సంబంధమూ లేని విషయాలగురించి ఆలోచిస్తూ, అకారణంగా ద్వేషాలను పెంచి పోషించుకుంటున్నారు. ఈ దుర్గుణములు, భగవాన్ చెప్పినట్లు, మనతో పుట్టినవి కావు, మనం తెచ్చిపెట్టుకున్నవే! వీటిని సులభంగా పోగొట్టుకోవడానికి సాయిమార్గమే శరణ్యం.

నీలో ఉన్న భగవంతుడే సర్వులలో కూడా ఉన్నాడన్న సత్యాన్ని గ్రహించి సర్వులను ప్రేమించమన్నారు, భగవాన్. ఇందుకు స్వామి చెప్పిన ఒక దృష్టాంతం ఇక్కడ ఉదహరిస్తాను.

“మందహాసవదనీ మనోహరి సాయి జగజ్జననీ”

మనం విరోధిగా తలంచేవాడైననూ, మనపట్ల శత్రుత్వం కలిగినవాడైననూ, మనం అతని ఇంటి ముందుగా నడచి వెళుతున్నప్పుడు, అతని గుమ్మరివద్ద స్వామివారి చిత్రపటం కనిపిస్తే తక్షణమే నమస్కరిస్తాము కదా! అది మన శత్రువు ఇల్లు అనే ద్వేషభావంతో అక్కడున్న స్వామివారి చిత్రపటాన్ని మనము తిరస్కరించలేము కదా!

అదేవిధముగా, ప్రతి మానవునిలోనూ, ప్రతి ప్రాణిలోనూ భగవంతుడున్నాడనే స్వామి చెప్పిన మాటపై విశ్వాసం పెంచుకోవాలి. అందరినీ ప్రేమించాలి. అప్పుడు సహజంగానే క్రోధము, ద్వేషములాంటి దుర్గుణాలు మన దరిచేరవు. ఉంటే దూరమవుతాయి.

ప్రస్తుతం సాయి భక్తులందరికీ ఉండవలసింది స్వామిపై విశ్వాసము, స్వామి మాటపై విశ్వాసము. ఈ రెండూ ఉన్నప్పుడే వారు చూపిన మార్గంలో మనం నడువగల్గుతాము. సకల జీవుల అంతర్యామి మన స్వామి. స్వామి సకల దేవతా స్వరూపులు.

ఈసందర్భంగా మా తండ్రిగారు, స్వామికి అనుంగు సోదరులు అయిన శ్రీ జానకి రామయ్యగారు నాతో పంచుకొన్న వారి చిన్ననాటి అనుభవం మీకోసం...

స్వామివారు తమ అవతార ప్రకటన గావించడానికి కొద్ది సంవత్సరాలకు ముందే జరిగిన సంఘటన ఇది.

ఒకరోజున స్వామివారు ఇంటి వరండాలో నులక మంచంపై పడుకొని ఉన్నారు. ఆరోజుల్లో వారి దివ్యత్వం ఎవ్వరికీ తెలియకపోవడంచేత కొన్ని సందర్భాల్లో వారి ప్రవర్తన కుటుంబ సభ్యులకు వింతగా తోచేదట. స్వామి ఏ క్షణంలో ఎక్కడికి వెళ్ళేదీ, ఎక్కడ ఉండేదీ ఎవ్వరికీ తెలిసేది కాదు. అందుచేత, స్వామి కదలికలను గమనించి, అవసరమైనప్పుడు తెలియజేయమని చెప్పి ఇంటి పెద్దలు మా నాన్నగారిని ఆరోజున స్వామివారికి 'కాపలా'గా పెట్టారట.

ఊహకందని ఆశ్చర్యకరమైన సంఘటన ఆరోజున చోటుచేసుకుందని మా నాన్నగారు చెప్పారు.

వరుసకి చిన్నాన్న అయిన రాజుగారు ఇంటిలోపల కూర్చొని ఆ సమయంలో లలితా సహస్ర నామం పుస్తకాన్ని తిరగేస్తున్నారు. ప్రేరణ ఏదో, కారణం ఏమిటోగాని ఆయన లోపలినుండే ఉన్నట్లుండి, “ఏం సత్యం! నీకన్నీ తెలుసునంటావు కదా! ఇప్పుడు నా చేతిలో ఉన్న పుస్తకం గురించి నీకేమైనా తెలుసా? దీనిలో ఉన్న విషయాలేమిటో చెప్పగలవా?” అని సవాలు చేశాడట.

అప్పుడు నులకమంచంపై పడుకొన్న స్వామివారు ఆయన చదువుతున్నది లలితా సహస్ర నామావళి అనీ, ఆ సమయంలో ఫలనా పేజీలో ఉన్న నామాలను చదువుతున్నాడని సమాధానమిచ్చారు.

వరండాలో స్వామివారి దగ్గర కూర్చుని ఇదంతా వింటున్న మా తండ్రిగారు కుతూహలం పట్టలేక వెంటనే లోపలికి పరుగెత్తి, ఆయన ఏ పేజీ చదువుతున్నాడో చూశారట. ఆయన చదువుతున్న పేజీ నెంబరు, స్వామి చెప్పిన పేజీ నెంబరుకంటే వేరుగా ఉందట. వెంటనే మా నాన్నగారు బయటికి వచ్చి స్వామివారితో ఆందోళనగా, “ఏమిటి, నువ్వంతా తప్పు చెబుతున్నావు. ఊరకే ఉండొచ్చు కదా” అన్నారట.

అప్పుడు స్వామి మందహాసంతో, “రామయ్యా! నువ్వు వెళ్ళేసరికి ఆయన ఆ పేజీ తిప్పేశాడు. కావాలంటే ఇప్పుడు వెళ్ళి ఆయన ప్రక్కన ఉండు. నేను ఇక్కడినుంచి చెప్పేది నీవు వినగలవు కదా! నిజమేదో నీకే తెలుస్తుంది” అన్నారు.

మా నాన్నగారు మళ్ళీ లోపలికి వెళ్ళి ఆయన ప్రక్కన నిలబడగా, ఆయన ఏ పేజీ తిప్పితే ఆ పేజీ నెంబరును సరిగ్గా తెలుపుతూ స్వామివారు ఆయా పేజీలలో ఉన్న నామావళిని కూడా పొల్లుపోకుండా చెపుతూ ఉంటే విని నిశ్చేష్టులయ్యారట.

స్వామివారు అప్పుడు లేచి లోపలికి వెళ్ళి చిరునవ్వులు చిందిస్తూ రాజుగారితో, “నీవు ఏ లలితాదేవి నామాలనైతే పఠిస్తున్నావో ఆ దేవికే అబద్ధం చెప్పి మోసగించడానికి వీలవుతుందా?!” అనడంతో ఆయన కన్నీటి పర్యంతమై తన తప్పు ఒప్పుకున్నాడట.

సకల జీవుల్లో ఉన్న చైతన్యశక్తియే స్వామి. మనము ఎవరిని ప్రేమించినా, అది స్వామికే చేరుతుంది. ఎవరిని ద్వేషించినా, అదికూడా స్వామికే చెందుతుంది. ఈ సత్యాన్ని మనం హృదయంలో దృఢంగా ప్రతిష్ఠించుకొని, స్వామి సూచించిన “హెల్ప్ ఎవర్, హర్ట్ నెవర్” అన్న ఆదేశాన్ని పాటించి తీరాలి. విశ్వశాంతికి వేరొక బాట లేదు.

మనల్నింతగా ప్రేమించి, రక్షించి, తరించే మార్గము చూపిన స్వామివారి అవ్యాజ కరుణను ఏవిధంగా కొనియాడగలము!

బ్రహ్మాండమే గుడిగా, సూర్యచంద్రులే కలశాలుగా, పృథ్వియే ప్రాంగణముగా, సాయికుల్యంత సభా మండపమే గర్భగుడిగా కొలువైన సాక్షాత్తు పరమేశ్వరుడే మన సాయాశ్వరుడు.

స్వామివారి దివ్య ఆశీస్సులతో ప్రతి ఒక్కరూ అరిషడ్వర్గములను దూరం చేసుకొని, సద్గుణములను పెంపొందించుకొని జీవితాన్ని ప్రశాంతిమయం గావించుకోవాలని ఆకాంక్షిస్తూ....

“సమస్త లోకాః సుఖినో భవంతు”

✽

అనుగ్రహ వాహిని

(బాలవికాస్ గురువులకు భగవాన్ సందేశం)

[ఆంధ్రప్రదేశ్లో బాలవికాస్ ఉద్యమ వ్యాప్తికి భగవాన్ దివ్యహస్తాలలో సమర్థవంతమైన సాధనంగా అవరణ కృషి చేసిన ఆర్. సీతాలక్ష్మి గారు ఒకానొక సందర్భంలో భగవాన్ బాలవికాస్ గురువులకు ఇంటర్వ్యూలో బోధించిన విషయాలను పాఠకులతో పంచుకుంటున్నారు]

విద్య ఆచరణకొరకు.

విద్య ఏకాగ్రతను అందుకొనుటకు.

విద్య జీవనోపాధికి కాదు, జీవితపరమావధికి.

విద్య పరమావధి శీల నిర్మాణము.

‘ఎవేర్ నెస్ ఈజ్ లైఫ్’ అన్నారు. కాబట్టి, బాలవికాస్ గురువులు పిల్లలలో ‘ఎవేర్ నెస్’ని పెంపొందించాలి. ‘ఎవేర్ నెస్’ అనగా ఏమిటి? అందరూ అనుకుంటున్నట్లుగా ‘ఎవేర్ నెస్’ అంటే ‘ఎటుక’ కాదు. ‘ఎటుక’ ఆత్మకు సంబంధించినది. ‘ఎవేర్ నెస్’ అనగా పరిపూర్ణ అవగాహన. దేనినిగురించి? అన్నింటిగురించిన అవగాహన. ఏవో కొన్ని విషయాలలో పరిచయం ఉంటే సరిపోదు. విద్యార్థులకు అన్ని విషయాలు తెలియాలి. ఉదాహరణకు, (స్వామి తమ పిడికిలిలో హేండ్ కర్చిఫ్ మూసిపెట్టి కొద్దిగా బయటికి చూపిస్తూ) ఇదేమిటి? అంటే ‘గుడ్లముక్క’ అంటారు. పిడికిలి తెరచి కర్చిఫ్ ను పూర్తిగా విప్పి చూపితే, దాని స్వరూపం బాగా తెలుస్తుంది. ఇదే పరిపూర్ణ అవగాహన.

మీరు బాలవికాస్ గురువులుగా ఎందుకు చేరారు? మీ ఉద్దేశం ఏమిటి? మీరు గురువులుగా ఆదర్శంగా ఉండాలి. పిల్లలు పవిత్రులు, సున్నిత హృదయులు. గురువులు శిల్పులవంటివారు. కొండమీది శిలలను తెచ్చి శిల్పి చక్కని విగ్రహములుగా మలుస్తాడు. అదేవిధంగా, గురువులు బాలబాలికల వ్యక్తిత్వమును తీర్చిదిద్దాలి.

గురువులు పిల్లలలో ‘డిస్క్రిమినేషన్’ (విచక్షణ)ను పెంపొందించాలి. ఈ ‘డిస్క్రిమినేషన్’ అనేది ‘సెల్ఫిష్ డిస్క్రిమినేషన్’ (స్వార్థపరమైన విచక్షణ)గా ఉండకూడదు; ‘ఫండమెంటల్ డిస్క్రిమినేషన్’ (సమాజపరమైన విచక్షణ)గా ఉండాలని పిల్లలకు బోధించాలి. చాలామంది

తమకు అనుకూలంగా విచక్షణను ఉపయోగిస్తుంటారు. ఉదాహరణకు, ఒక దొంగ దొంగతనం చేస్తాడు. “నాకు ఎవరూ ఏమీ ఇవ్వలేదు. నాకు ఏమీ చిక్కలేదు. బ్రతకాలంటే ఏమి చేసేది? అందువలన దొంగతనం చేశాను” అని తాను చేసిన పనిని సమర్థించుకుంటాడు, ఇది ‘సెల్ఫిష్ డిస్మిమినేషన్’. ఇది సరియైనది కాదు.

‘ఫండమెంటల్ డిస్మిమినేషన్’ అత్యంత ఉత్తమమైనది. ఇది నిత్యానిత్య పరిశీలన. అందరికీ సత్యముగా ఉంటుంది. ఈవిధంగా ప్రతి చిన్న విషయాన్ని విచారణ చేయాలి.

***

ఈనాడు పరిశోధనలు ఎక్కువవుతున్నాయికానీ, పరిశీలన లేదు. పరిశోధన ‘ఎక్స్ పరిమెంట్’ (Experiment)కు సంబంధించినది, పరిశీలన ‘రిజల్ట్’ (Result)కు సంబంధించినది. ఈనాడు కేవలం పరిశోధనలతోనే కాలము, కాయము, ధనము వ్యయమై పోతున్నాయి. ఫలితం మాత్రం స్వల్పంగా ఉంటున్నది. పరిశోధనలకు ఎంతో ధనాన్ని ఖర్చు చేస్తున్నారు. ఇది సరైనది కాదు. గొప్ప శాస్త్రవేత్త అయిన ఐన్ స్టీన్ విషయం తీసుకోండి. ఆయనకు పెద్ద ప్రయోగశాల ఏమీ ఉండేది కాదు. కానీ, ఆయన ఎన్నో పరిశోధనలు చేసి ఉత్తమ ఫలితాలను లోకానికి అందించాడు.

***

‘స్టడీ’ (Study) అంటే ఏమిటి? ‘స్టడీ టు బిక్ మ్ స్టెడీ’ (Study to become steady). విద్య స్థిరత్వమును అందించాలి. ఈనాటి పిల్లలకు తెలివితేటలు అధికంగా ఉంటున్నాయి. కానీ, స్థిరత్వం తక్కువ. నాలెడ్జి ఉంది కాని, దానిని ప్రతిభ (Skill)గా మార్చడం లేదు. దానిని ‘కిల్’ (Kill) చేస్తున్నారు. అందువలన జీవితంలో ‘బ్యాలెన్స్’ (Balance) ఉండటం లేదు. స్థిరత్వము లోపిస్తున్నది.

***

మానవుడు ఈనాడు తాను కనిపెట్టిన యంత్రములకు ఎక్కువ విలువ నిస్తున్నాడు. పూర్వం మంత్రశక్తిమీద మానవులు ఆధారపడి ఉండేవారు. మంత్రములు మానవుని జ్ఞాపకశక్తిని అభివృద్ధిచేస్తాయి. నేడు యంత్రశక్తి మీద ఆధారపడి మానవుడు తనకున్న తెలివితేటలను

పోగొట్టుకుంటున్నాడు. ఈనాటి మానవునికి తనమీదకన్నా కంప్యూటరుమీద ఎక్కువ విశ్వాసమున్నది. పూర్వం పిల్లలను 26 ని 6 తో గుణిస్తే ఎంత? అని అడిగితే రక్కున జవాబు చెప్పేవారు. కానీ, ఇప్పుడు పిల్లలు, పెద్దలు అందరూ ఏదైనా కూడిక చేయాలంటే, కేలిక్యులేటర్ నొక్కుతారు. అంతేకాదు, పిల్లలలో పెద్దలలో జ్ఞాపకశక్తి తరిగిపోతున్నది. పూర్వం గురువు చెప్పగా విని పిల్లలు జ్ఞాపకం పెట్టుకునేవారు. ఈనాటి పిల్లలు, ‘క్లాసులకు పోకపోయినా ఫరవాలేదు, టెక్స్ట్ బుక్స్ చదువుకోవచ్చు కదా’ అనుకుంటారు.

***

ఈనాడు విలువలేని పదార్థములకు విలువ పెరిగింది, అన్నింటినీ కనిపెట్టిన మానవుని విలువ తగ్గిపోయింది. మానవుని విలువ పెరిగితే, పదార్థముల విలువ దానంతటదే తగ్గిపోతుంది. ఇది పిల్లలు ఆడుకునే ‘సీ-సా’ (Seesaw) వంటిది. అది ఒకవైపు పైకిపోతే, మరొకవైపు క్రిందికి పోతుంది. దీనిని అందరూ గుర్తించాలి. Men are more valuable than all the wealth of the world (ప్రపంచంలో ఉన్న యావత్ సంపదకంటే మానవుడే విలువైనవాడు). ఇట్టి భావన మానవునికి ఆత్మవిశ్వాసం కలిగిస్తుంది. ఇది మనం పిల్లలకు తెలియజెప్పాలి. పిల్లలను మాస్టర్స్ గా తయారుచేయాలి, సర్వెంటుగా కాదు.

***

ఈనాడు పిల్లలు చెడిపోవడానికి ప్రధానంగా కారణాలు మూడు: 1. సినిమా 2. టీవీ 3. రాజకీయాలు. వీటిని ప్రోత్సహిస్తున్నవారు తల్లిదండ్రులే! తల్లి ఆహార పదార్థాలను ప్లేటులో పెట్టి టీవీ ముందు కూర్చుని చూస్తున్న పిల్లలకు అందిస్తుంది. పిల్లలు ఆహారముతోపాటు తాము చూస్తున్న, వింటున్న చెడునుకూడా గ్రహిస్తున్నారు. ఇందులో దోషము ఎవరిది?!

ఇంకొక సందేహం రావచ్చు. ఇంట్లో ఎంత క్రమశిక్షణతో పెంచినా, సమాజములో ప్రవేశించినప్పుడు పిల్లలు అనేక అవాంఛనీయ విషయాలకు ప్రభావితులవుతారు కదా! దీనిని ఎదుర్కోవడం ఎలా? అని మీరు ప్రశ్నించవచ్చు. దీనికి సమాధానం శిక్షణలో లోపమే!

బాలబాలికలలో దృఢ సంకల్పం, స్థిరత్వం ఏర్పడేటట్లు తల్లిదండ్రులు జాగ్రత్తపడాలి. ఎప్పటికప్పుడు పిల్లల ప్రవర్తనను, అలవాట్లను కనిపెడుతూ ఉండాలి. పిల్లలు క్లాసు పుస్తకాలు చదువుతున్నారా? లేక, నవలలు చదువుతున్నారా? ఈవిధంగా ప్రతి విషయాన్ని పెద్దలు గమనించాలి.

చిన్నతనంలోనే క్రమశిక్షణ అవసరం. పొట్లకాయలు లేత పిందెలుగా ఉండేటప్పుడు వాటికొనకు ఒక చిన్న రాయిని కట్టాలి. పొట్లకాయ సైజు పెరిగేకొద్దీ రాయి సైజుకూడా పెంచాలి. అప్పుడే పొట్లకాయ వంకర లేకుండా పెరుగుతుంది. అదేవిధంగా, పిల్లలను లేత వయస్సునుండియే క్రమశిక్షణతో పెంచాలి. దీని నిమిత్తం పిల్లలకు మంచి స్నేహంకూడా అవసరం. సత్సంగం వలన మానవుని విలువ పెరుగుతుంది.

***

మానవుడంటే ఎవరు? 'మా' అనగా అజ్ఞానము, 'న' అనగా లేకుండా, 'వ' అనగా వర్తించేవాడు. జ్ఞానము అనగా ఏమిటి? స్వస్వరూపముయొక్క ఎటుక. ఈ ఎటుక ఏవిధంగా కలుగుతుంది? స్వస్వరూపమనగా దివ్య చైతన్యము లేక ఆత్మ. ఈ ఆత్మ అంతటా, అన్నింటా ఉంది. దానినే 'కాన్నియన్' అంటారు. దీనినుండి వచ్చినదే 'కాన్నియన్స్' - అనగా మనస్సాక్షి. అదే స్వబుద్ధి. ఇది 'కాన్నియన్'గా మారుతుంది. 'కాన్నియన్' ఇంద్రియములకు సంబంధించినది. మన స్వభావము, మనస్సాక్షిద్వారా ఇంద్రియములద్వారా ప్రకటింపబడుతుంది. ప్రతిదానికి 'కాన్నియన్స్'నే ఆధారంగా తీసుకోవాలి.

'నేను వెలుగులో ఉన్నాను' (I am in the light)

'వెలుగు నాలో ఉన్నది' (The light is in me)

'నేనే వెలుగు'. (I am the light)

ఇవి మానవుడు ప్రయాణించవలసిన సోపానములు. ఒకదాని తరువాత ఒకటి భగవంతునివద్దకు చేరుస్తాయి. చివరకు తానే భగవంతుడు అన్న జ్ఞానం కలుగుతుంది. 'వెలుగు నాలో ఉన్నది' (The light is in me) అనుకున్నప్పుడు కొంత విశ్వాసము కలుగుతుంది. 'నేనే వెలుగు' (I am the light) అనుకున్నప్పుడు పూర్తి

విశ్వాసము కలుగుతుంది. ఇట్టి విశ్వాసము కలుగడానికి కొంత కాలము పడుతుంది. పట్టుదలతో సాధించవచ్చు.

ఆధ్యాత్మిక మార్గంలో భక్తునికి దృఢమైన దీక్ష అవసరం. కొంతమందికి ఊరకే సందేహాలు వస్తుంటాయి. సందేహాలు బలహీనతకు కారణాలు. ఒక్కొక్కసారి పల్కు సరిగా కొట్టుకోవడంలేదని అనుమానం వచ్చినప్పుడు పల్కు పట్టుకొని చూస్తే, చాలా బలహీనంగా ఉన్నట్లు అనిపిస్తుంది. మరొకసారి పల్కు స్పీడుగా కొట్టుకుంటున్నదనే అనుమానం కలిగి పల్కు పట్టుకొని చూస్తే నిజంగానే స్పీడుగా కొట్టుకుంటూ ఉంటుంది! ఇటువంటివి మానవులకు 'వర్త' కలిగిస్తాయి. 'వర్త' అంటే ఏమిటి? అది ఒక ఇమేజినేషన్ - మెంటల్లీ క్రియేటెడ్ ఫియర్!

***

'అహం దేహస్మి' అనే దశనుండి 'అహం జీవాస్మి' అనే దశకు చేరుకొని, ఆ తరువాత 'అహం బ్రహ్మాస్మి' అనే దశకు చేరుకోవాలి. ఈ మూడు దశలూ దైవభావంతో కూడినవే! అయితే, ఈ మూడింటిలో కామన్ గా ఉండేది 'అహం'. అదే 'నేను'. ఈ మూడు దశలు రైలులో ఉండే థర్డ్ క్లాసు, సెకెండ్ క్లాసు, ఫస్ట్ క్లాసు బోగీలవంటివి. ఎందులో ఎక్కి ప్రయాణం సాగించినా చేరే గమ్యం ఒక్కటే. అదే 'అహం అహం' - అనగా, 'నేను నేనే' అనే అద్వైత భావం. దీనిని తెలుసుకోవడానికి ఏ సాధనలు చేయాలి? సాధనలు ప్రత్యేకంగా ఏమీ లేవు. లక్ష్యాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకొని జీవితం గడపాలి. పారమార్థిక దృష్టితో ప్రాకృత జీవితం గడపాలి. నీవే సత్యం, నీవే ప్రేమ, నీవే దైవం. ఇది విశ్వసించాలి.

మరి దీనిని ఎందుకు సాధించలేకపోతున్నారు? అగ్నిని అలక్ష్యం చేస్తే నివురు కప్పుతుంది. ఆ నివురు ఎక్కడినుండి వచ్చింది? అగ్నినుండే వచ్చింది. అట్లాగే, కంటిలో పుట్టిన పొర కంటినే కప్పివేస్తుంది. నీటిలో పుట్టిన నాచు నీటినే కప్పివేస్తుంది. సూర్యునివలన ఏర్పడిన మేఘాలు సూర్యుడినే కప్పివేస్తాయి. ఐతే, వీటన్నింటినీ తొలగించ వచ్చు. ఆత్మ ఎటుక లేకపోవడంవలన ఏర్పడిన అనాత్మ భావం ఆత్మనే కప్పివేస్తుంది. అనాత్మ భావమును తొలగిస్తే ఆత్మతత్త్వము అనుభూతమవుతుంది. దీనికి అభ్యాసం

అత్యవసరం. అనాత్మ భావము తొలగితే ఉండేది 'అహం'. ఇది సర్వకాల సర్వావస్థలయందు ఉంటుంది. నీలో ఉన్న 'అహం'ను దర్శించడమే సాక్షాత్కారము. 'సాక్షాత్ + ఆకారము'. అంతేకాని, సాక్షాత్కారమంటే ఏదో ధ్యానంలో కూర్చున్నప్పుడు ఎక్కడినుండో దేవుడు వచ్చి దర్శన మివ్వడం కాదు. సాక్షాత్కారమంటే అద్వైత భావం. A man with dual mind is half-blind. ద్వైత భావం ఉన్నంతవరకు నిన్ను నీవు దర్శించలేవు. ఉండేది ఒక్కటే - అదే ఆత్మ. నీవు తప్ప వేరొకటి ఉంటే కదా ఈ జగత్తులో సాక్షాత్కరించడానికి.

జగత్ అంటే ఏమిటి? 'జ' - పుట్టుట, 'గత్' - పోవుట. ఒక సినిమా తెరమీద ఎన్నో బొమ్మలు వస్తూ పోతూ ఉంటాయి. బొమ్మలు మారుతుంటాయి. తెర మాత్రం మారదు. ఆ మారని తెరవంటిదే ఆత్మ. ఈ ఆత్మ లేక 'నేను' అంతటా, అందరిలోనూ ఉన్నది. ఈ 'నేను'ను విచారణద్వారా తెలుసుకోవాలి. దీనిని తెలుసుకోవడానికి దైవానుగ్రహం ఉంటే చాలదా? అని మీరు ప్రశ్నించవచ్చు. దైవానుగ్రహం ఎప్పుడూ దండిగా ఉంటుంది. సూర్యుడు అంతటా ప్రకాశిస్తున్నాడు. ఆ ప్రకాశం నీ ఇంటిలో ప్రవేశించాలంటే కప్పు తీసివేయాలి కదా! అంటే దైవానుగ్రహం పొందడానికి పురుష ప్రయత్నం అవసరం. ఈ పురుష ప్రయత్నానికి అడ్డుగా నిలిచేది మనస్సు.

ఈ మనస్సు తత్త్వం ఏమిటి?

మనస్సు తాను చేసే పనిని బట్టి వివిధ నామములను ధరిస్తుంది.

సంకల్ప వికల్పములతో కూడి ఉన్నప్పుడు - మనస్సు.

నిశ్చయాత్మకమైనప్పుడు - బుద్ధి.

స్మృత్యాత్మకమైనప్పుడు - చిత్తము.

అంతా 'నేనే' అనుకున్నప్పుడు - అహం.

దేహంతో అహం తాదాత్మ్యం చెందితే - అహంకారం.

మనస్సు తత్త్వమును ఈవిధంగా కూడా చెప్పవచ్చు: ఒక బ్రాహ్మణుడు వంట చేసేటప్పుడు వంట బ్రాహ్మణుడని, గుడిలో పూజ చేసేటప్పుడు పూజారి బ్రాహ్మణుడని, పంచాంగం చెప్పేటప్పుడు పంచాంగం బ్రాహ్మణుడని పిలువబడతాడు. పేర్లు వేరైనా వ్యక్తి మాత్రం ఒక్కడే కదా!

మనస్సును నిగ్రహించడానికి ప్రార్థనలు, జప ధ్యానాలు, నామస్మరణ (నామ సంకీర్తన) మొదలైన సాధనలు చేపట్టవచ్చు. వీటిలో పిల్లలకు నామస్మరణ ఉత్తమమైన సాధన. నామస్మరణ చేసేటప్పుడు నామంలో ఉండే మాధుర్యాన్ని అనుభవించాలి. నామం నామిని గుర్తుకు తెస్తుంది. ఎవరికి వారు కర్తవ్య కర్మలను నిర్వర్తిస్తూ నామస్మరణ చేయవచ్చు.

దేహమనే పాత్రలో వివేకమనే కత్తితో కోసిన దుర్గణాలనే కూరలను వేసి, ప్రేమ అనే నీరు పోసి, జ్ఞానమనే అగ్నిచేత వండాలి. ఈవిధంగా దైవాన్ని స్మరిస్తూ కర్మలను ఆచరిస్తే, అదే అన్ని సాధనల ఫలితాన్నిస్తుంది.

పిల్లలకు ఈవిధంగా చిన్నచిన్న ఉపమానాలతో ఆధ్యాత్మిక విషయాలను బోధించాలి. వారికి పద్యాలు చెప్పేటప్పుడు గురువులు ముందుగా వాటి అంతరార్థం తెలుసుకొని, కేవలం కంఠస్థం చేయించడం కాకుండా చక్కటి వివరణ ఇవ్వాలి. ఉదాహరణకు, భాగవతంలో -

“చేతులారంగ శివుని పూజింపడేని

నోరు నొవ్వంగ హరికీర్తి నుడువడేని

దయయు సత్యంబు లోనుగా దలపడేని

కలుగనేటికి తల్లుల కడుపుచేటు!”

ఈ పద్యంలో పోతన ఏవిధంగా కర్మ, భక్తి, జ్ఞాన మార్గములను ఇమిడ్చినాడో చక్కగా వివరించాలి. ✽

సనాతన సారథి వెబ్‌సైట్

చందాదారులు తమ సభ్యత్వాన్ని పునరుద్ధరించుకోవడానికి, ఇంకా క్రొత్త చందాలు చెల్లించడానికి సనాతన సారథి వెబ్‌సైట్ [www.sanathanasarathi.org] వీలుకల్పిస్తున్నది. అంతేగాక, ప్రతి నెలా సనాతన సారథి ఇంగ్లీషు, తెలుగు ఎలక్ట్రానిక్ కాపీలను ఈ వెబ్‌సైటు చందాదారులకు అందుబాటులోకి తెస్తున్నది.

- కన్వీనర్

ఆరోగ్య ఆలయాలు

డా॥ ఎ.ఎన్. సఫాయ్

(మాజీ డైరెక్టర్, శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్, ప్రశాంతి గ్రామ్)

వృత్తిరీత్యా నేనొక వైద్యుణ్ణి. శాస్త్రీయ పద్ధతిలో జరిపిన విశ్లేషణలు మాత్రమే నమ్మదగినవి అన్న భావన శిక్షణాపరంగా నాలో ఏర్పడింది. శాస్త్రీయ దృక్పథానికి విరుద్ధంగా ఉంటే, ఏ విషయమైనా, అది కేవలం ఊహాజనితమని అనుకునేవాణ్ణి. అటువంటి సమయంలో భగవాన్ నా జీవితంలోకి ప్రవేశించి, ఆధ్యాత్మికత-మత సిద్ధాంతాలలోని వాస్తవికతను అవగాహన చేసుకోవడానికి నాకు తోడ్పడటమేకాకుండా అవి శాస్త్రీయ దృక్పథానికి అతీతములనికూడా గ్రహింపజేశారు.

భగవాన్ సన్నిధిలో డా॥ సఫాయ్ తదితర డాక్టర్లు, సర్జన్లు

జీవిత పరమార్థాన్ని నాకు తెలియ పరచడమే కాకుండా, భౌతిక స్థాయిలో భగవాన్ బాబావారు ఒక గురువుగా నాకు పరిపాలనాపరమైన అనేక అంశాల యొక్క మూలసిద్ధాంతాల్ని బోధించారు. ముఖ్యంగా మానవ, ఆర్థిక, ముడిపదార్థ వనరుల పరిపాలనతోపాటు చికిత్సా విధానానికే పునాది అయిన ప్రేమతత్వం గురించి అవగాహన పెంచారు. సాంకేతికపరంగా, వృత్తిపరంగా చూసినట్లయితే, ప్రపంచవ్యాప్తంగా ఈనాటి వైద్యరంగంలో నిస్వార్థ ప్రేమతత్వం మృగ్యమయింది. ప్రపంచంలో ఏ కళాశాలలోనూ మానవతా దృక్పథంతో కూడిన చికిత్సా విధానం గురించి పాఠ్యాంశాలలో చేర్చలేదు. అటువంటి విశ్వజనీనమైన ప్రేమతత్వంతో మేళవించిన ఉచిత వైద్య సదుపాయాన్ని బీద, గొప్ప తారతమ్యం లేకుండా,

కులమతాలకు అతీతంగా అందరికీ అందుబాటులో తెచ్చిన ఘనత బాబావారికే దక్కుతుంది. సాంకేతికపరంగా, భవన సముదాయపరంగా, మానవ వనరులపరంగా మాత్రమే కాకుండా భగవాన్ ప్రవచించిన ప్రేమపూర్వకమైన చికిత్సా విధానాన్ని అనుసరించే అంకితభావం కలిగిన సిబ్బంది మూలంగా శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ స్పెషాలిటీ ఆసుపత్రులు అద్వితీయమైన ఉపశమన మందిరాలుగా పరిగణింప బడుతున్నాయి.

భగవాన్ బాబావారి గురించి 1970 వరకు నాకేమీ తెలియదు. నా స్నేహితుడు సోమనాథ్ 'సత్యం శివం సుందరం' ప్రథమ భాగం చదవమని నాచేతికిచ్చాడు. చదవటం ప్రారంభించాను. అక్కడక్కడ పేజీలను

తిరగవేస్తుండగా నాలో ఆసక్తి పెరిగింది, పూర్తిగా చదవాలని. ఆ అనుభూతి ఒక ఆకర్షణ; భగవాన్ ఒక అనిర్వచనీయమైన దివ్యశక్తిగా నన్ను ఆకట్టుకున్నారు. అప్పటినుండి నేను భజనలకు వెళుతూ, సాయిసంస్థతో ఎంతగా అనుబంధం పెంచుకున్నానంటే, ఆల్ ఇండియా ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ మెడికల్ సైన్సెస్ (AIIMS) లో అనాటమీ విభాగంలో నేను చేస్తున్న పనిపట్లకూడా నాలో స్ఫూర్తి సన్నగిల్లింది. 1975లో AIIMS ఆసుపత్రులకు నేను ఇన్‌ఛార్జిగా నియమింపబడ్డాను. నన్ను మేలుకొల్పి, మానవతా దృక్పథంతో చికిత్స చేయాలన్న స్ఫూర్తిని నాలో కలిగించడానికే ఆనాడు స్వామి పుస్తకం నాచేతికి వచ్చిందన్న విషయం అప్పుడు నాకు అవగతమైంది. అప్పటివరకు నేను స్వామిని వ్యక్తిగతంగా కలుసుకోలేదు. నేను ఆచార వ్యవహారాలు పాటించే ఒక కాశ్మీరీ సంప్రదాయక కుటుంబంనుండి వచ్చాను. భగవంతుడెవరు? ఈ ప్రపంచాన్ని నడిపించే శక్తి ఏది? అనే ప్రశ్నలు తరచుగా నన్ను వేధించేవి. ఐతే, ‘సత్యం శివం సుందరం’ చదివాక, నా ప్రశ్నలన్నింటికీ సమాధానం చెప్పగల పరమగురువు భగవాన్ బాబావారు ఒక్కరేనని గ్రహించాను. ఆ తరువాత వారికి నేను దాసానుదాసునిగా మారిపోయాను.

నేను 1983లో ప్రప్రథమంగా పుట్టపర్తికి వచ్చాను. భగవాన్ ఎంతో దయతో నాకు ఇంటర్వ్యూ ప్రసాదించారు. నేను AIIMS మెడికల్ సూపరింటెండెంట్‌గా పనిచేస్తున్న విషయం తెలిసినా భగవాన్ ఆవిషయాన్ని నాదగ్గర ఏనాడూ ప్రస్తావించలేదు. ఎంతో సునిశితంగా వారు నాలో విశ్వాసాన్ని పెంపొందించారు. శాస్త్రీయ దృక్పథంలో శిక్షణ

పొందిన వైద్యునిగా నేను రామాయణ, మహాభారత, పురాణాలను అంతగా నమ్మేవాడిని కాదు. అవి వాస్తవికతకు చాలా దూరంగా ఉన్నాయనిపించేది. నేను సాయి భజనలలో పాల్గొనడం ప్రారంభించిన తరువాత నా ఆలోచనలలో క్రమేపీ మార్పులు చోటుచేసుకున్నాయి. క్రమేణా నాలో స్వామిపట్ల విశ్వాసం పెంపొందింది. అది స్వామి ఎలా చేశారో, వారికే తెలుసు.

పుట్టపర్తిలో సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్ స్థాపించాలనుకొన్నప్పుడు నన్ను ఎంపిక చేశారు, స్వామి. ఆసుపత్రి ప్రారంభోత్సవానికి ముందు రోజున ఇంకా ‘కోలనీ కౌంట్’ ఎక్కువగా ఉండటంతో ఆపరేషన్ థియేటర్లు సిద్ధం కాలేదు. మరుసటిరోజున గుండె ఆపరేషన్లు జరుగుతాయని భగవాన్ ప్రకటించేశారాయె! నేను చాలా గాబరాపడ్డాను. రాత్రి 9 గంటలైందనుకుంటాను. నిరాశా నిస్పృహలతో ఉద్వేగంగా ఉన్న నన్ను చూసి నా భార్య ఆశ్చర్యపోయింది. నేను సాధారణంగా ఉద్వేగానికి లోనయ్యే వ్యక్తిని కానని ఆమెకి తెలుసు. “స్వామిమీద విశ్వాసం ఉంచు” అంది. “ఇంతవరకు జరిగినవన్నీ వారే జరిపించారు. ఈ సమస్యనుకూడా వారే పరిష్కరిస్తారు” అంటూ ధైర్యం చెప్పింది. ఆమెద్వారా స్వామి నాతో మాట్లాడుతున్నారనిపించింది. కొద్దిసేపు నిద్రపోయాను. వేకువరూమునే లేచి ‘కల్చర్ రిజల్టు’ ఎలా ఉందో తెలుసుకోవాలనే ఆశ్రుతతో ఆసుపత్రికి హడావిడిగా పరుగుతీశాను. అంతా సవ్యంగా ఉండటంతో ఊపిరి పీల్చుకున్నాను.

స్వామి ముందుగా ప్రకటించినట్లుగానే, అంతర్జాతీయ ప్రమాణాలకన్న మెరుగైనరీతిలో, అయిదు ఆపరేషన్లు

శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్, ప్రశాంతి గ్రామ్

విజయవంతంగా జరిగాయి. కేవలం స్వామి సంకల్పం వల్లనే అది సాధ్యపడింది. ఈవిధంగా నా సమ్మకం బలపడింది. భగవంతుడనేవాడు ఒకడుంటే, కచ్చితంగా స్వామే ఆ భగవంతుడు అన్నంత దృఢ విశ్వాసం నాలో ఆవిర్భవించింది. వారు సూచించిన మార్గదర్శకాలను సందేహాలు లేకుండా ఆచరణలో పెట్టడమే నా కర్తవ్యంగా భావించాను. అలా చేస్తే ఆశించిన ఫలితాలు వాటంతటవే వస్తాయి. మనం చేస్తున్నట్లు అనిపించినా, వాస్తవానికి అంతా స్వామే చేస్తారు; బాధ్యతంతా స్వీకరిస్తారు.

విభూతి మాహాత్మ్యం

మా అత్తగారు అకస్మాత్తుగా అస్వస్థతకు గురైనట్లు నాకు పుట్టపర్తిలో కబురు వచ్చింది. భగవాన్‌కి ఈవిషయం విన్నవించగా నాకు వెళ్ళటానికి అనుమతినిచ్చి, అంతా బాగుంటుందని ధైర్యమిచ్చారు.

మేం AIIMS ఆసుపత్రికెళ్ళి మా అత్తగారిని చూశాం. ఆమె పొత్తికడుపు ఉబ్బింది. పెద్దపేగులో ఒక మెలిక లాంటిది ఏర్పడింది. శస్త్ర చికిత్స అవసరమని తేలింది. ఆమెకు మధుమేహవ్యాధికూడా తీవ్రంగా ఉండటంచేత శస్త్ర చికిత్స చేయటం అంత శ్రేయస్కరం కాదేమో అన్న ఆలోచనకూడా ఉంది. ఆపరేషన్ చేయటంవలన ఫలితం ఎలా ఉంటుందో చెప్పలేమనీ, దేనికైనా సిద్ధంగా ఉండాలని సర్జన్‌గారు అన్నారు.

నా భార్య స్వామిమీద ప్రగాఢ విశ్వాసంతో విభూతి తీసుకుని వాళ్ళ అమ్మగారి పొత్తికడుపుమీద మెల్లగా రాసింది. భగవాన్ దయతో మరుసటిరోజు ఉదయానికి ఆమెకు స్వస్థత చేకూరింది. శస్త్ర చికిత్సగురించి ఒక నిర్ణయం తీసుకుందామని వచ్చిన సర్జన్‌గారు ఆవిడని పరీక్షించి ఆశ్చర్యపోయారు. ఆవిడ బాగానే ఉందని, ఆపరేషన్ అవసరం లేదని చెప్పి, అసలేం జరిగిందని కుతూహలంగా ప్రశ్నించారు. నా భార్య విభూతి రాసినట్లు చెప్పింది. ఆయన మారుమాట్లాడకుండా గదినుండి బయటికి వెళ్ళిపోయారు.

ఆ మరుసటిరోజు దురదృష్టవశాత్తు మళ్ళీ పొత్తికడుపు ఉబ్బింది. సర్జన్‌గారు వచ్చి చూసి, “నేను చెప్పానా, ఇలాంటివేమీ పనిచేయవు. ఆపరేషన్ చేయాల్సిందే!”

అన్నాడు. అప్పుడు నేను, “చెయ్యక తప్పదంటే ఇంకెందుకు ఆలస్యం?” అన్నాను. “తప్పదుకానీ, ఫలితం ఎలా ఉంటుందో అని ఆలోచిస్తున్నాను” అన్నారు.

ఆ తరువాత నా భార్య మళ్ళీ కొంత విభూతి తీసుకుని ఆవిడ పొత్తికడుపుమీద నెమ్మదిగా రుద్దింది. విభూతి మహిమతో రెండవసారి వాపు తగ్గింది, ఇక ఆ తరువాత మళ్ళీ ఆ సమస్య తలెత్తలేదు.

సర్జన్ గారు విభూతి మహిమను అనుభవపూర్వకంగా గ్రహించి, “ఈ విభూతిగురించి ఇంకా తెలుసుకోవాలి. ఇది నిజంగానే పనిచేస్తున్నది. అసలు శస్త్ర చికిత్సకన్న విభూతి రాయటమే మేలనిపిస్తున్నది” అన్నారు.

అయితే, తాను చూసింది నిజమేనని నిర్ధారణ చేసుకోవడానికి రెండు పరీక్షలు చేయించారు. ఒకటి సిగ్మాయిడోస్కోపీ, రెండవది ఎక్స్రే. ఆమెకు ఎలాంటి సమస్య లేనట్లు ఆ పరీక్షల్లో ఋజువుకావడంతో, పరీక్షలు నిర్వహించిన రేడియాలజిస్టు, “రోగనిర్ధారణలో ఎక్కడో పొరపాటు జరిగినట్లుంది” అన్నాడు. ఈ అనుభవంతో ఆ సర్జన్‌గారు స్వామి భక్తులయ్యారు.

ఇటువంటి అనుభవాలవల్ల AIIMS లో స్వామివారి దివ్యనామము ఇంటింటికీ ప్రాకిపోయింది. అత్యాధునిక వైద్యసేవలను ఉచితంగా అందుబాటులోకి తేవడంపట్ల సందేహాలను వెలిబుచ్చిన అనేకమంది వైద్యులు పుట్టపర్తిలో అది సాకారం కావడంచూసి ఆశ్చర్యపోయారు. వారిలో అనేకమంది పుట్టపర్తికి వచ్చి స్వామి ఆసుపత్రిలో తమ సేవలందించడం ప్రారంభించారు.

ఇక్కడ నేను పేర్కొన్న విషయాలు ఏవో ఊహించి వ్రాస్తున్నవి కావు; లేక, ఇదంతా ఏదో పందిమాగధులు చేసే స్తోత్రంలాంటిది కాదు. ఆయా కేసులకు సంబంధించిన రికార్డులన్నీ ఆసుపత్రులలో ఉన్నాయి. ఎవరైనా వెళ్ళి వాటిని పరీక్షించవచ్చు. ఇలాంటివి లెక్కలేనన్ని ఉదాహరణలున్నాయి. అయితే, ఈ సంఘటనలు రికార్డు చేయబడి ఉండటంవలన నేనిక్కడ ప్రస్తావించాను.

ఈవిధంగా భగవాన్ విశ్వాసాన్ని పెంపొందించారు. భగవద్విశ్వాస రాహిత్యమే ఈనాడు ప్రపంచాన్ని పట్టి పీడిస్తున్న అతిపెద్ద సమస్య. వైద్యవృత్తిలో ఎన్నో ఘనకార్యాలు చేయవచ్చు. కానీ, దురదృష్టవశాత్తు భగవద్విశ్వాసం, ప్రేమతత్వం క్రమేణా క్షీణించి పోతున్నాయి. ఈ విశ్వాసాన్ని, ప్రేమను వైద్యరంగంలో పునఃప్రతిష్ఠించాలన్నదే శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ స్పెషాలిటీ ఆసుపత్రుల స్థాపనలో గల ముఖ్యోద్దేశ్యం. అత్యాధునిక వైద్యసదుపాయాన్నికూడా ప్రేమతో పూర్తి ఉచితంగా అందించవచ్చునని ఈ ఆసుపత్రులు నిరూపించాయి.

స్వామి సన్నిధికి, దివ్యత్వం సమీపానికి నా ప్రయాణం ఈరీతిగా సాగుతూ వచ్చింది. మనం స్వామివైపు ఒక అడుగు వేస్తే, స్వామి మనవైపు పది అడుగులు వేస్తారు. స్వామి సేవలో 21 సంవత్సరాలు గడపటం నా

శ్రీ సత్యసాయి సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్, వైట్‌ఫీల్డ్

మహద్భాగ్యంగా భావిస్తున్నాను. అయితే, స్వామికి సమీపంగా ఉంటూ, స్వామి కార్యంలో పాల్గొనటం కత్తిమీద సాములాంటిదని చెప్పవచ్చు. పొరపాటుకి ఏమాత్రం తావుండకూడదు. భగవాన్ దగ్గర 99.9 శాతం అనే పదం లేదు. చేసే పని నూటికి నూరుపాళ్లు నిర్దుష్టంగా ఉండాలిందే! ఈవిషయంలో రాజీపడే ప్రసక్తి లేదు.

వైద్యసేవలకు పునాది ప్రేమతత్వం. రోగికి అతని అంతస్తు, హోదాలతో ప్రమేయం లేకుండా ప్రేమగా సేవలందించాలి. ఆ ప్రేమయే రోగికి ఉపశమనం కలిగిస్తుంది.

వ్యాపార ధోరణితో వైద్యవృత్తి కలుషితమైన యుగం ఇది. ఆరోగ్యబీమా సంస్థలు, వివిధ పరీక్షల నిమిత్తం వాడే పరికరాలను తయారు చేసే సంస్థల గుప్పిట్లో వైద్యవృత్తి ఉందిప్పుడు. అందుకే మానవాళికి ఆధునిక వైద్యరంగం మీద విశ్వాసం సన్నగిల్లింది.

ఇటువంటి పరిస్థితుల్లో భగవాన్ స్థాపించిన నమూనా ఆసుపత్రులను మార్గదర్శకంగా తీసుకుని, ప్రపంచ వ్యాప్తంగా పలుచోట్ల ఈ ఆదర్శాన్ని ఆచరణాత్మకం గావించవలసిన అవసరం ఎంతైనా ఉన్నది.

అనువాదం: డా॥ పి.కె. రామం

2013 క్యాలండర్లు : మావద్ద లభ్యమవుతున్న క్రొత్త సంవత్సరం క్యాలండర్ల స్థాకు పూర్తిగా అయిపోయింది. దయచేసి ఇకమీదట 2013 క్యాలండర్ల కొరకు అర్డర్లు పంపవలదు.

- కన్వీనర్

సర్వాభిపత్తి

సి. జయాశాస్త్రి

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబా వారి అగణనీయమైన దివ్యప్రబోధలలో ఎన్నో ఎన్నెన్నో పద్యాలతో అపురూపమైన సందేశాలనిచ్చారు. “నా జీవితమే నా సందేశమ”ని పదేపదే చెబుతున్నారు. ప్రతి సందేశాన్ని కవన సౌరభంతో నింపి, విశ్వసించినవారందరిచేత ఆచరింపజేస్తున్నారు.

“క్రమము తప్పక మింట ప్రతి దినంబు భానుండు ఉదయాస్తమయముల నొందనేల?”

స్వామి ‘కవీనాం కవి:’ అనేది నిర్ధారిస్తూ ‘క్రమము తప్పక’ అనే పదానికి ‘క్రమశిక్షణ తప్పక’ అనే అర్థాన్ని స్ఫురింపజేస్తూ, ‘మింట’ అంటే ఆకాశము అనే అర్థములో వారి చతురత చమక్మంటూంటుంది. ‘మింట’ అనే పదానికి మీ ఇంటింట భానుడు ప్రతి ఉదయము ప్రవేశించి ఆయురారోగ్యములను ఇస్తున్నాడనే ‘కవి కిరణాలను’ సమృద్ధిగా ప్రసాదిస్తున్నారు భగవాన్. ఇక అస్తమయమునకు - పగలంతా అలసినాలసిన జీవులకు విశ్రాంతి నివ్వడానికే రాత్రినిచ్చి అస్తమయమని పేరు పెట్టారు. పైగా ఇది ఎవరివల్ల జరుగుతోందని మనల్నే ప్రశ్నిస్తున్నారు. మనలోని చీకటి (రాత్రి) అనే అజ్ఞానమును తొలగించడానికి, దృశ్యకల్పితమైన ఈ జగత్తే సత్యమని, శాశ్వతమని నమ్మే మనకు ప్రకృతిని ఒక ఉపమానంగా చూపడమే కాకుండా ప్రతి సూర్యాస్తమయములు జీవుల ఆయుష్షులను హరించివేయును కనుక ఆ పరబ్రహ్మమును చేరు మార్గమును తెలుసుకొని దినరాత్రములు సద్వినియోగం చేసుకోవడం సృష్టికర్త అయిన కవిబ్రహ్మ మనలను సున్నితంగా హెచ్చరిస్తున్నారు.

గగనంబునకు కాంతి కైసేయు తారకల్
పగలు మాత్రము దాగు భంగియేల?

పైన ఆకాశమునకు ‘మింట’ అనే పదాన్ని చెప్పి ఇక్కడ మాత్రం ‘గగనము’ అన్నారు. పగలు, రాత్రుల మధ్య తేడా

తెలుసుకోవడం ‘గగనమే’ సుమా అని చక్కగా అర్థమయ్యేలా చెబుతున్నారు స్వామి. నిజమే కదా! మన భగవాన్ యొక్క సృష్టిని ఎవరు మాత్రము ఎఱుగగలము?! ‘కాంతి కైసేయు తారకల్’ ఆకాశమంతా కాంతిని ప్రసరింపజేయు నక్షత్రాలు ‘పగలు మాత్రము దాగు భంగియేల?’ అంటే, ఎప్పుడైతే మనలో ప్రజ్ఞానమైన బ్రహ్మయొక్క కాంతి (సూర్యోదయం) ప్రవేశిస్తుందో, వెంటనే మనలో మిడిమిడి జ్ఞానంగా ఉన్న అజ్ఞానం (మినుకు మినుకుమను తారల మసక వెలుగువలె) కనుమరుగైపోతుందని, మనలను అజ్ఞానపు మసక వెలుగు వీడి ప్రజ్ఞానమనే తేజోమయ వెలుగువైపు పయనించండి అని ‘కవికృష్ణులు’ చెప్తున్నారు.

క్షణమైన విశ్రాంతి గొనక తా పవనుండు
జీవకోటుల భ్రోవ వీవనేల?

సమస్త ప్రాణికోటికి మూలాధారమైన శ్వాసను ఏమాత్రము భేదం లేకుండా అత్యంత ప్రేమతో అందజేస్తున్న వాయుదేవుని నిస్వార్థసేవకు వేరే పోలిక లేదు. ఆ పవనుడు ఒక్క క్షణముకూడ విశ్రాంతి లేకుండా అందిస్తున్న నిరంతర సేవలవల్లనే మనలో చైతన్యరూపంలో శివం వ్యక్తమవుతోంది. లేకుంటే అందరమూ శవరూపాలమే. ఇంతటి పవిత్రమైన నిస్వార్థ సేవను గుర్తించి, అనుసరించి కృతజ్ఞులమై ఉండాలని స్వామి ప్రేమవీరవనలతో, కవితామధురిమలతో చెబుతున్నారు.

‘అనిశంబు కలకల ధ్వనులతో నదులును
సలిలమై ప్రవహించు చందమేల?’

చురుకుదనానికి ప్రతీకగా ‘అనిశంబు’ అనే అరుదైన పదాన్ని ఉదహరించారు. కలకల ధ్వనులతో నదులను కళ్ళకు కట్టినట్లు చేసి ఒడలు పులకింపజేస్తున్నారు. జలము, ఉదకము, నీరు, నారము అని అనకుండా ‘సలిలము’ అని మన స్వామి లలితముగా సాహితీ

సౌరభాన్ని గుబాళింపజేశారు. సకల చరాచరములకూ దప్పిక తీర్చుచూ, ప్రాణాధారముగా నిలిచి ప్రేమతో సేవలందిస్తున్న నదులను ఆనందాహ్లాదాలకు చిహ్నంగా భావతరంగాలను ప్రసాదించారు స్వామి. ఎప్పుడైతే మనం మనలోని మనోమాలిన్యాల్ని కడిగి, మనస్సును శుద్ధి చేయడానికి 'ప్రేమసలిలము'ను చురుకుగా ప్రవహింప జేయడానికి ప్రయత్నిస్తామో ఆ క్షణం నుండి మన మనస్సు ఆనందంతో కళకళలాడుతుందని స్వామి సూచిస్తున్నారు.

‘ప్రకృతిలో ఎందు చూసిన ప్రజలయందు ధన విభవ జాతి మత భేదంబులే?’

పంచభూతాలతో నిండిన ఈ ప్రకృతి ప్రేమతో స్వచ్ఛమైన సేవలను నిరంతరమూ అందిస్తుంటే, అదే ప్రకృతిలో పంచభూతాత్మక దేహధారులైన ఈ ప్రజలకు మాత్రం ఈ స్వార్థ భావాలు ఎలా వచ్చాయో అని భగవాన్ తమ కవితాసౌకుమార్యంతో మనల్ని ప్రశ్నిస్తున్నారు.

**‘ఎవరి యాజ్ఞకు బద్ధులో ఎవరు ప్రభువో
ఎవరి యానతి ఇది ఎల్ల ఇట్లు జరుగు
అతడె ఇతడని, ఇతడె అతడని
సర్వుల కధిపతియని కాంచరయ్య’**

పంచభూతాలు కాకతాళీయంగా ఏర్పడలేదనీ, ప్రతిదీ భగవాన్ యొక్క సంకల్పానుసారమే జనించి, ఆజ్ఞానుసారమే నడుస్తున్నాయని మన హృదయాలలోకి చొచ్చుకొనిపోయేలా చక్కటి కవితామృతమందించిన శ్రీ సాయి కవీశ్వరులను స్మరామి సదా.

హంసవాహన శ్రీ సత్యసాయి రాణి
హాసిత వదన బ్రహ్మణి
కమలాసన స్థితే వాణి
కచ్చపి నినదస్తుతే గీర్వాణి

సాహితీ చ సంగీత వరదాయిని
సకల కళా వర ప్రదాయిని
విద్యాదాత్రి విజ్ఞానవేది,
విశ్వశాంతి సాయి కాంతి,
సభ్యత సంస్కృతి భారతి

నమస్కరోమి నమస్కరోమి
మత్కవితా కౌముది,
నమస్కరోమి నమస్కరోమి
మత్సంగీత రసవేది

✽

తలమీద భారం

ఒకనాడు ఒక గోపిక బావినుండి రెండు కుండలలో నీరు నింపుకుని, ఒక కుండ నెత్తిన పెట్టుకుంది. ఆ కుండపై నీటితో నిండిన మరో కుండను పెట్టుకు వెళ్ళాలి. ఆ సమయంలో బాలకృష్ణుడు అటు వస్తే అతనిని సహాయం చెయ్యమని అడిగింది. కృష్ణుడు ఆమె మాట వినిపించుకోనట్లుగా వెళ్ళిపోయాడు. ఆమె చిన్నబుచ్చుకుంది. ఇంతలో బావిదగ్గరకు వచ్చిన మరో గోపిక సహాయం చెయ్యగా ఆమె రెండు నిండు కుండలు తలపై పెట్టుకుని ఇంటికి వెళ్ళింది. ఆమె ఇంటి అరుగుమీద బాలకృష్ణుడు సిద్ధంగా నిలబడి ఉండి, ఆమె తలపైన ఉన్న కుండలు ఒకటి తర్వాత ఒకటి తీసి క్రిందపెట్టి సహాయం చేశాడు. అప్పుడా గోపిక, “అక్కడ తలమీద కుండలు పెట్టమంటే నా మాట వినిపించుకోలేదు; ఇక్కడ నేను అడక్కుపోయినా నా తలపైనుంచి కుండలు దింపావు. ఏమిటి నీ ఉద్దేశ్యం?” అని నిలదీసి అడిగింది. దానికి కృష్ణుడు భావగర్భితముగా సమాధానమిస్తూ, “నేను మీ తలమీద భారం దించేవాణ్ణికాని, పెట్టేవాణ్ణి కాదు” అన్నాడు నవ్వుతూ.

- బాబా

ఓం శ్రీసాయి అనాథ నాథాయ నమః

డా॥ జంధ్యాల సుమన్ బాబు

కారుణ్యానందస్వామి రాజమహేంద్రవరంలో గౌతమీ జీవకారుణ్య సంఘాన్ని స్థాపించి దీనజనులకు, గోవులకు సేవచేసేవారు. ఆ పుణ్యఫలంవల్ల కాబోలు వారు పుట్టపర్తిలో భగవాన్ బాబా సన్నిధికి చేరారు.

కారుణ్యానందస్వామి ఒకసారి శ్రీకాకుళంనుంచి రాజమహేంద్రవరం వస్తుండగా శ్రీకాకుళం రైల్వేస్టేషన్ లో ఒక అనాథ స్త్రీ కనిపించింది. ఆమె నిండుచూలాలు. దిక్కులేని పరిస్థితిలో ఉన్న ఆమెను కారుణ్యానందస్వామి రాజమహేంద్రవరం తీసికొని వచ్చి తమ జీవకారుణ్య సంఘం ధర్మాసుపత్రిలో చేర్పించారు. మంచి మందులతోను, ఆహారంతోను ఆమె కాస్త తేరుకున్నది. నాలుగైదురోజులలో ఆమె ప్రసవిస్తుందని పరీక్ష చేసిన లేడీ డాక్టర్ చెప్పింది. శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి దయతో ఆమె

ఆరోగ్యంగా ఉన్నదని, స్వామికి కృతజ్ఞతలు చెప్పుకొని ఆయన ఇంటికి వెళ్ళారు.

మరునాడు ఉదయం ఆమె ప్రసవించిందని, వెంటనే బయలుదేరి రమ్మని టెలిఫోన్ వస్తే కారుణ్యానందస్వామి జీవకారుణ్య సంఘానికి వెళ్ళారు. ఆమె, బిడ్డ సురక్షితంగా ఉన్నారు. జరిగిన అద్భుతమేమిటంటే ఆమె ప్రసవించిన సమయంలో హాస్పటల్ లో నర్సు లేదు. ఆ పూట ఆమె సినిమాకు వెళ్ళింది. “మరి పురుడెవరు పోశారమ్మా?” అని అడిగితే ప్రసవవేదన ప్రారంభమయ్యే సమయానికి నీరసంతో భయంతో మూల్గటానికి కూడా శక్తిలేని స్థితిలో ఉండగా ఒక నర్సు వచ్చి ఎంతో ఆదరంతో రెండు గంటలు అక్కడ ఉండి పురుడుపోసి ఆమెకు, బిడ్డకు పరిచర్యలన్నీ సక్రమంగా చేసి ధైర్యం చెప్పి వెళ్ళిందని తెలిసింది.

ఆ నర్సు ఎలా ఉంటుందని అడిగితే, “అదిగో ఆవిడే పెద్ద జుట్టు, ఎఱ్ఱని గౌనుతో వచ్చింది. ఆ గౌను మీదే తెల్లగడ్డలు కట్టుకొని పురుడు పోసింది” అని ఆ అమాయకురాలు అక్కడ గోడకు ఉన్న శ్రీ సత్యసాయిబాబా వారి ఫోటో చూపించింది! కొబ్బరి ఆకును పట్టుకొని నవ్వుతూ నిలబడిన బాబా ఫోటో అది.

ఆవిధంగా దీనులను, దిక్కులేనివారిని అపరిమితమైన జాబితో ఆదుకొనే అనాథనాథుడు శ్రీ సత్యసాయినాథుడు. కారుణ్యాందస్వామి ఒక సభలో బాబా ఎదుట ఈ సన్నివేశం చెప్పి, “త్రేతాయుగంలోని మునీశ్వరులకంటే, ద్వాపర యుగంలో గోపికలకంటే మనం ఎంతో అదృష్టవంతులం” అన్నారు.

✽

ఒకటి కాదు, ఐదు

లండన్‌లో ఫ్రీన్స్ ఆఫ్ వేల్స్ స్కూల్ ఆఫ్ ఆర్కిటెక్చర్ డైరెక్టర్ కీత్ క్రిచ్‌లోవ్, పుట్టపర్తిలో సూపర్ స్పెషాలిటీ హాస్పిటల్ ఫ్లాన్ గీయడానికి అమెరికాకు చెందిన అచంచల భక్తుడైన ఇసాక్ టైగ్రెట్ స్వామివద్దకు తీసుకొని వచ్చేడు. దేవాలయాలు, మసీదులు, చర్చిలు మొదలైన దేవతా భవనాల ఫ్లాన్లు గీసి ప్రశంసలనందుకున్న ప్రపంచ ఖ్యాతి గడించిన ఆర్కిటెక్టు క్రిచ్‌లోవ్.

అతనిని చూడగానే చిరపరిచితుణ్ణి చూసినట్లు, “ఆ... ఇతనే మన హాస్పిటల్‌కి ఫ్లాన్ వెయ్యగల సమర్థుడు” అన్నారు, స్వామి. వాళ్ళిద్దరూ అమితానందంగా స్వామికి నమస్కరించుకున్నారు. క్రిచ్‌లోవ్ ఫ్లాను గీశాడు. కొద్ది మార్పులు, చేర్పులతో స్వామి ఆ ఫ్లాన్‌ను ఆమోదించారు.

స్వామి 1990లో నవంబరు 22న ఆ హాస్పిటల్‌కు శంకుస్థాపన చేస్తాననగానే క్రిచ్‌లోవ్ దానికి ముందే ఆ స్థలంలో భారత సంప్రదాయానుసారం మండల పూజ చెయ్యాలని అన్నాడు. వెంటనే దానికి కావలసిన ఏర్పాట్లు చేసుకుని ఆరోజు ఉదయమే భూమి పూజ చేయడానికి క్రిచ్‌లోవ్‌కి అనుమతిచ్చేరు స్వామి.

క్రిచ్‌లోవ్, టైగ్రెట్‌లు ఆ సూరు ఎకరాల స్థలంలో ఒకచోట మండల పూజా రచన ప్రారంభించేరు. ఆ సమయంలో క్రిచ్‌లోవ్, ఇటువంటి పవిత్ర సమయంలో ఒక గరుడ పక్షి వచ్చి ఆ మండల ప్రదేశముపైన ఎగిరినట్లు చూడగలగడం అత్యంత శుభప్రదమని, లేకపోతే ఇంతటి మహోన్నత భవన నిర్మాణానికి అవరోధాలు అనివార్యమని అన్నాడు.

ఇలాంటి పూజలలో నమ్మకం లేని టైగ్రెట్, “స్వామి అనుజ్ఞ ఇవ్వడానికి మించిన శుభప్రదమైన ముహూర్తం, పూజ, ఏమీ ఉండవు” అని క్రిచ్‌లోవ్ నమ్మకాన్ని నిరసించేడు.

క్రిచ్‌లోవ్ మండలపూజ కొనసాగిస్తుండగా, ఆశ్చర్యంగా ఎక్కడినుండి వచ్చాయోగాని, అయిదు గరుడ పక్షులు, ఆ మండలం స్థలంపై ఆకాశంలో ఎగిరి, ఆ తర్వాత వరుసగా ప్రేక్షకులవలె అక్కడే కూర్చుని, పూజ పూర్తయ్యేవరకూ ఉండి, ఆ తర్వాత క్రిచ్‌లోవ్ తదితరులు ఆ స్థలం విడిచిపోతుండగా ఆ పక్షులు ఆ మండలంమీద నడిచి ఆ తర్వాత ఎగిరి అదృశ్యమయ్యాయి.

అది అత్యంత శుభ సూచకమని, దేవతల ఆశీస్సులకు చిహ్నమని విశ్వసించిన క్రిచ్‌లోవ్ ఆనందానికి అవధులేవు.

వాళ్ళు తిరిగివచ్చి తాము భూమిపూజను జయప్రదంగా ముగించుకు వచ్చినట్లు స్వామికి మనవి చేశారు.

వెంటనే స్వామి క్రిచ్‌లోవ్‌తో, “నువ్వు ఒక్క గరుడ పక్షి ఆగమనానికి ఎదురు చూశావు. నేను అయిదు గరుడ పక్షుల్ని పంపేను. సంతృప్తిగా ఉందా?” అన్నారు.

అప్పుడు వాళ్ళిద్దరూ స్వామి దివ్య సంకల్పానికి ఆశ్చర్యానందాలతో పాదాభివందనం చేసుకున్నారు.

ఆ తర్వాత స్వామి ఆరోజుననే ఆసుపత్రికి శంకుస్థాపన చేశారు.

(సత్యం శివం సుందరం 6వ భాగంనుండి)

జ్ఞాపకాల పందిరి

(ధారావాహిక - 16వ భాగం)

ప్రొ॥ కామరాజు అనిల్ కుమార్

“సార్! మీరు మన వార్షికోత్సవాలకు అనిల్ కుమార్ గారిని ఆహ్వానిస్తున్నారు. మా విద్యార్థులలో కొందరికి అభ్యంతరాలున్నాయి. ఆయన సాయిబాబాగురించి మాట్లాడుతారట! అందువలన ముఖ్య అతిథిగా ఆయన్ని మన కాలేజీకి ఆహ్వానించడంగురించి మీరు మరొకసారి ఆలోచించాలని కోరుతున్నాము” - బాపట్ల ఆర్ట్స్ అండ్ సైన్స్ కాలేజీ వార్షికోత్సవ సందర్భంలో కొందరు విద్యార్థి నాయకులు ప్రిన్సిపాల్ గారితో అన్నమాటలివి.

నలభై సంవత్సరాల క్రితం మాట యిది. ప్రిన్సిపాల్ గారు నాకు ఫోన్ చేసి పరిస్థితిని వివరించారు. నాకు నేను విరమించుకోవాలన్నట్లు అర్థమయింది. కాని, నేను స్వామిని తలచుకొని, “సార్! ఏం మాట్లాడాలో నాకు వదిలివేయండి. ఏమీ కంగారుపడనవసరం లేదు. ఏ అవమానం, ప్రతిఘటన వచ్చినా నాకే గదా! ఏమీ ఫరవా లేదు” అన్నాను. బాబాను మనసారా ప్రార్థించుకున్నాను. పట్టుదలగా వెళ్ళాలనుకున్నాను.

ఆ సభకు ఆ ఊరి వాస్తవ్యుడు, సినీనటుడు శ్రీ డి.ఎల్. నారాయణగారినికూడ ఆహ్వానించారు. సభా ప్రాంగణం నిండిపోయింది. అతిథి పరిచయాలు పూర్తి అయినాయి. శ్రీ డి.ఎల్. నారాయణగారు ప్రసంగిస్తుండగా, ఒక టమోటా పండు వేదికమీదకు విసిరారు. సినీ నటుడు నా వంక చూస్తూ అన్నారు, “ఈ విసిరిన టమోటా ఎవరిపైనండీ?” అది నన్ను ఉద్దేశించి వేసిందని ఆయన ఉద్దేశ్యం. నేను వెంటనే, “ఇప్పటికి మీపైనేనండీ! అటుపై చూద్దాం” అన్నాను.

నా ధీమా అంతా స్వామి ఉన్నారనే! నమ్మండి, నమ్మకపోండి - దాదాపు నలభై ఐదు నిమిషాలు ప్రసంగించాను. సభాసంతరం నేను కారులో కూర్చుని తిరుగు ప్రయాణమవ్వడం కష్టమయింది. విద్యార్థులు

తొక్కిసలాడుకుంటూ దూసుకువచ్చి, కరచాలనాలు చేస్తూ, ఆటోగ్రాఫ్లకై వెంపర్లాడటం జరిగింది. అదీ బాబా అంటే! స్వామి అంటే మాటలా! మనకు అపజయం కలిగితే వారు సహించగలరా?! సాయి అంటేనే జయం, దిగ్విజయం ముమ్మాటికీ!

బాబా అభయహస్తం మనల్ని ఏవిధంగా కాపాడి విజయాన్నందించి మనకు ఆనందాన్ని కలిగిస్తుందో వివరించడానికి మరో సన్నివేశముంది.

విజయవాడలో కె.బి.ఎన్. కాలేజీవారు ప్రతి సంవత్సరం సాంస్కృతిక వారోత్సవాలు నిర్వహిస్తారు. చివరిరోజున నన్ను రమ్మన్నారు. మరుసటిరోజు వెళ్ళవలసియుండగా, “అయ్యా! గత రెండు రోజులుగా గొడవలు అధికంగా ఉన్నాయి. మీ ప్రసంగం 15 ని॥లలో ముగించండి” అన్నారు. సరే అన్నాను.

కార్యక్రమానికి కారులో వెళ్తుండగా ఒక విద్యార్థి నాయకుడు, “సార్! రాత్రి అసలు కార్యక్రమాలు జరగనివ్వ లేదు. చాలా గందరగోళమయింది. 10 ని॥లలో ముగించండి” అన్నాడు.

“అలాగే” అన్నాను.

వేదికమీద హేమాహేమీలున్నారు. అఖిరోజు గదా! శ్రీ బాలాంత్రపు రజనీకాంతారావుగారు, శ్రీ వింజమూరి శివరామరావుగారు, శ్రీ దేవులపల్లి కృష్ణశాస్త్రిగారు, ప్రముఖ సినీనటులు అల్లు రామలింగయ్యగారు... ఎవరూ తక్కువ కాదు. ఒకరికంటే ఒకరు ఘనులు, లబ్ధ ప్రతిష్ఠలు. ప్రసంగాలు కొనసాగుతున్నాయి.

ఆనాటి ప్రిన్సిపాల్ శ్రీ సుందరంగారు నాదగ్గరికి వచ్చి, “అనిల్ గారూ! అందరూ అల్లు రామలింగయ్యగారికోసం వచ్చారు. బయట జనం బాగా ఉన్నారు. మీరు 5 ని॥లలో ముగించండి” అన్నారు. బాబాను గట్టిగా మనసులో

ప్రార్థించాను. “స్వామీ! నా పరువేం కాను?! 5 ని॥లలో ఏం చెప్పగలను?! రక్షమాం! పాహిమాం!” అనుకున్నాను.

ఇక చూడండి. నా తరువాత అల్లు రామలింగయ్య గారున్నప్పటికీ 50 ని॥లు ప్రసంగించాను. శ్రీ దేవులపల్లి కృష్ణశాస్త్రిగారు గొంతు ఆపరేషన్ చేయించుకోవడంవల్ల మాట్లాడలేరు. ఒక చిన్న చీటీ మీద రాసి నాకు పంపేరు, “బాబూ! నేను అనర్గళంగా మాట్లాడేవాడినికాని నా కంఠం మూగబోయింది. మీ అమ్మానాన్నల పేర్లు రాసివ్వు.”

సమాధానంగా కామరాజు బాపయ్య, కామరాజు సరోజినీ దేవి గార్లు అని రాసిచ్చాను. వెంటనే మరో పేపర్ అందుకుని కృష్ణశాస్త్రి గారు కొన్ని వాక్యాలు వ్రాసి, శ్రీ బాలాంత్రపు రజనీకాంతరావు గారిని వేదికపై మైకు ముందు చదవమన్నాడు.

“ఈ అబ్బాయి అనిల్ కుమార్ నాకు బాగా తెలిసిన బాపయ్య, సరోజినుల కుమారుడు. చాలా బాగా మాట్లాడుతున్నాడు. బాపయ్య గొప్ప కవి కావలసినవాడు. గవర్నమెంటు ఉద్యోగంలో చేరి కవిత్వం వదిలేశాడు. తల్లి సరోజిని చాలా మంచిది. నాకు వారిరువురు చిరపరిచితులు. ఈ అబ్బాయికి నా ఆశీస్సులు.”

దేవులపల్లి మహాకవి, భావకవి. బాలాంత్రపు రజనీ కాంతారావుగారు ఆలిండియా రేడియోలో సుదీర్ఘ కాలం పనిచేసి, సంగీత, సాహిత్యరంగాలకు సేవలందించారు. వారిరువురి మన్ననలను పొందటం బాబావారి దయ అనుకున్నాను. 5 ని॥లలో ముగించమంటే 50 ని॥ల పాటు ప్రసంగించేలా చేసిన సాయిశక్తి, సంకల్పం అద్భుతం. ప్రాంగణమంతా జనం క్రిక్కిరిసిపోయారు. శ్రీ అల్లు రామలింగయ్యగారు 5 ని॥లలో ప్రసంగం ముగించారు.

ఆ తరువాతి సంవత్సరంకూడ కె.బి.ఎన్. కాలేజివారు నన్ను ఆహ్వానించడం జరిగింది. మార్కాపురం కాలేజి వార్షికోత్సవానికి వెళ్ళాను. శ్రీ సుబ్రహ్మణ్యంగారు ప్రిన్సిపాల్గా ఉండేవారు. “మీ ఇష్టం ఉన్నంతసేపు మాట్లాడండి. మా పిల్లలలో ఒక్కరూ కదలరు, మెదలరు” అన్నారు. ఇన్ని వేల కాలేజీలు ఈనాడు వెలసినా ఇంత ధీమాగా చెప్పగలవారు లేరనవచ్చు.

చీరాల కాలేజి వార్షికోత్సవానికి వెళ్ళాను. శ్రీ జగదీశ్వరరావుగారు ప్రిన్సిపాల్. వారు స్వామి భక్తులు. సభ

బాగా నడిపించారు. ఈ ప్రకారం ఎన్నెన్నో కాలేజీల వార్షికోత్సవాలలో ప్రసంగించాను. కానీ, క్రమేణ నాకు వాటిపైన ఆసక్తి తగ్గింది. బాబావారిగురించి ప్రసంగిస్తుంటే ఉండే ఉత్సాహం అందులో ఉండటం లేదు.

ఏలూరులో బ్రహ్మోత్సవాలకు పిలిచారు. సోదరి వసుమతీ దేవి ఎంతో సున్నితంగా తెలియజేశారు: “మన సభల వాతావరణం అంతటా ఉండదండీ! మన అనిల్ కుమార్ను పిలిస్తే బాబావారిని గురించే మాట్లాడుతారనుకుంటారు కదండీ!” అన్నారు. ఈ మాటలలో సత్యం లేకపోలేదు.

మనం ఒక బిషప్ గారిని పిలిచినామనుకోండి. వారు క్రైస్తవం గురించే మాట్లాడుతారుగాని శ్రీరామ, శ్రీకృష్ణుల గురించి మాట్లాడరు గదా! శైవంలో తలపండినవారు వైష్ణవం మాట్లాడరు గదా! సర్వను ఆపరేషన్ చేస్తాడుగాని ఇండ్ల ప్లానులు వేయడు గదా! ఇంజనీర్లు మందులిస్తారా?! ఈ ధోరణి మూర్ఖత్వం అనో, మౌఢ్యం అనో భావించకండి.

సత్యసాయి సందేశం ఎంత ప్రధానమో సత్యసాయి సంస్థ కూడ అంత ప్రధానమే! భక్తులుగా, కార్యకర్తలుగా బాబావారి కార్యక్రమాలకు, సందేశ ప్రచారాలకు సమయం చాలనప్పుడు, అన్ని రంగాలలో చేరి న్యాయం చేయగలమా?!

ఒకప్పుడు ప్రొఫెసర్ వి.కె. గోకాక్ గారిని శిరిడీ సంస్థానంవారు అధ్యక్షులుగా ఆహ్వానించారట. వారు స్వామి అనుమతి కోరగా, “రెంటికి న్యాయం చేయలేవు గదా! రెండు పడవలపై ప్రయాణం సాధ్యమా?!” అన్నారు. ఈసందర్భంలో ఒక చక్కని వ్యాఖ్యానం కూడా చేశారట: “అంతా ఒక్కటే, సమానమే! కానీ ప్రత్యేకతలుంటాయి. రాముని భార్య రుక్మిణి, లేక, కృష్ణుని భార్య సీత అంటే ఒప్పుకుంటామా?!”

భౌతికంగా ఒక బ్రాండ్ ఉంటుంది ప్రత్యేకతను నిల్పుకోవడానికి. ఉదాహరణకు, ఒక అల్మెరా కానివ్వండి, టీ కానివ్వండి, కాఫీ పొడి కానివ్వండి, గడియారం కానివ్వండి - అన్నింటికీ ఒక బ్రాండ్ ఉంటుంది. వ్యక్తిగతంగానో, సామాజికంగానో అన్నింటికీ ముందు ఉందామని అనిపించవచ్చుగాని, సత్యసాయి మహోద్యమం, సత్యసాయి సంస్థల పటిష్టత, సంస్థల వ్యాప్తి, గ్రామసేవా

కార్యక్రమాలతో నిరంతరం మనకు చేతనినిండా పనులున్నప్పుడు ఇతరములకు సమయమెక్కడిది?! అన్నీ ఇందులో ఉన్నాయన్న భావన ఆచరణాత్మకం. అంతేగాని, ఏదైనా ఇదే అనుకోవడం సమర్థనీయమా! అని నాకనిపిస్తుంది. ఈ భావాలు నా మనసులో బయలుదేరినవే కాని అన్యముగాదు.

ప్రతి భక్తుడు, సాధకుడు, కార్యకర్త సత్యసాయి మిషనరీగా రూపొందాలని నా ఆకాంక్ష. బహుశా బ్రహ్మ సమాజ మిషనరీల కుటుంబంనుంచి వచ్చినవాడనగుట చేతనో, క్రిష్టియన్ కాలేజీలో ఆ మిషనరీల కార్యదీక్షా దక్షతలను ముప్పై సంవత్సరాలు చూడటంవలననో, రామకృష్ణా మిషన్ పెద్దల పరిచయంవలననో .... దేనివల్లనైతేనేమి, ఆధ్యాత్మిక వ్యవస్థపై ఈ అభిప్రాయాలు నాలో ఏర్పడినవి. వారి స్థాయిలో అకుంఠిత విశ్వాసం, దృఢ సంకల్పం, క్రమశిక్షణ, శరణాగతి భావం కలిగి ప్రతి ఒక్కరూ బాబావారి సందేశానికి ప్రతీకలుగా, అంకిత భావంకల కార్యకర్తలుగా, ప్రతి భక్తుడొక సాయి సంస్థగా రూపుదిద్దుకోవాలని నా అభ్యర్థన, ప్రార్థన.

‘మంచి దేవుణ్ణి నమ్ముకున్నావు’

చాలా సంవత్సరాల క్రితం నన్ను జిల్లెళ్ళమూడి అమ్మగారి జన్మదినోత్సవానికి ఆహ్వానించారు. నేను అప్పుడు మన సాయిసంస్థల వైస్ ప్రెసిడెంట్‌గా ఉండేవాడిని. కార్యకర్తలకు స్పష్టంగా విన్నవించుకున్నాను. నా పేరుతోబాటు శ్రీ సత్యసాయి సంస్థల రాష్ట్ర ఉపాధ్యక్షుడనికూడా కరపత్రాలలో వేయించమని కోరాను. అది ఏఫ్రిల్ మాసం అనుకుంటాను. అమ్మ జన్మదినోత్సవం. మండుటెండలు, వడగాడ్పులు. అయినా మా గుంటూరు జిల్లావారికి మండే ఎండలంటే లెక్కలేదు, ఎయిర్ కండిషన్లు అన్నమాట!

నేను, నా భార్య మధ్యాహ్నం జిల్లెళ్ళమూడికి చేరుకున్నాము. అమ్మ దర్శనానికి తీసుకు వెళ్ళారు. అమ్మ మంచం మీద పడుకునియున్నారు. ప్రక్కనే మనవరాలు ఆడుకుంటున్నది. నన్ను చూసి అమ్మ, “వచ్చావా నాయనా! సంతోషం. మీ ఇద్దరు మా అబ్బాయి యింట్లో భోజనం చేయండి. సాయంకాలం నీ ఉపన్యాసానికి సభావేదికకు నే

వస్తానే!” అన్నారు. “అమ్మా! నా ప్రసంగంలో ప్రతి వాక్యానికి ‘బాబా, బాబా’ అని వస్తుంది. మీ భక్తులన్యథా భావించరు గదా!” అన్నాను. “అదేమిటి, అలా అంటున్నావు? బాబావారి గురించే మాట్లాడు. విందామనే పిలిపించాను” అని అమ్మ అన్నారు.

సాయంకాలం సభావేదికమీద అమ్మ సింహాసనంపై కూర్చున్నారు. నా ప్రసంగం వారి ప్రక్కన నుంచోని వినిపించాను. నా సహజ ధోరణిలోనే ప్రతి వాక్యం ముందు బాబా నామం ఉండనే ఉంది. ఉపన్యాసం అనంతరం అమ్మ, “ఒక భజన పాడు” అన్నారు. పాడితే చాలా ఆనందించారు.

వేదికకు ఒక ప్రక్కన పెదస్టల్ ఫ్యాన్ ఉంది. అమ్మ ఒక కార్యకర్తను పిల్చి తిప్పమన్నారు. అతడు అమ్మ ప్రక్క తిప్పుతుంటే, “నాకు కాదురా! ఈ అబ్బాయిని చూడు! చెమట్లు ఎలా కారుతున్నాయో పాపం! వాడివైపు తిప్పు” అన్నారు. ఆ చనువు, ఆ ప్రేమ, ఆదరణలకు ముగ్ధుణ్ణి అయిపోయాను. భోజనానంతరం డాబామీదికి రమ్మన్నారు. “మంచి దేవుణ్ణి నమ్ముకున్నావు. చాలా సంతోషం. ఈ నివాసానికి పేరు అందరిల్లు. అందువల్ల ఆహ్వానమక్కర లేదు. ఎప్పుడైనా రావచ్చును. నేను చిన్నతనంలో మీ తాతగారు శ్రీ పాలపర్తి నరసింహం గారి చెల్లెలు, ప్రఖ్యాత విదుషీమణి అయిన శ్రీమతి కనుపర్తి వరలక్ష్మమ్మ ఇళ్లముందునుంచే వెళ్ళేదాన్ని. వాళ్ళు నాకు బాగా తెలుసు” అంటూ వారి చేతులతో అరటి పండు ఒలిచి తినిపించారు.

ఈలోగా ఒక కార్యకర్త వచ్చి అమ్మతో, “అమ్మా! రానున్న జన్మదినోత్సవానికి నాలుగు దిక్కుల్లోను కోటి గాయత్రి జపం చేయాలనుకుంటున్నాం” అన్నారు. దానికి అమ్మ, “నాలుగు దిక్కులెక్కడివి! ఉన్నదొకటే! దేవుడే దిక్కు” అన్నారు. అమ్మ మాటలలో, చూపులలో, ప్రేమలో సాయి భగవానుని అమృతవాక్కులు, కరుణార్థ దృక్కులు, నిర్మల ప్రేమ నేననుభవించాను. స్వామీ! ఇలా సాక్షాత్కరించావా తండ్రీ! అనుకుంటూ చెమ్మగిల్లిన నేత్రాలతో స్వామిని తల్చుకుంటూ గృహోన్ముఖుడనైనాను.

(సశేషం)

స్వప్న దర్శనం స్వామి సంకల్పమే!

పి.పి.ఎస్. శర్మ

‘జన్మ కర్మచ మే దివ్యం’ అన్న గీతాచార్యుని వాణి భగవాన్ బాబావారి దివ్య జీవితంలో అడుగుడుగునా ద్యోతకమైనట్లు మనందరకూ విదితమే. 85 వసంతాలు నిరంతరంగా సాగిన వారి మహిమలు, మహిమోపేత ప్రణాళికలు, ఆచరణాత్మక ప్రబోధలు, దివ్యప్రేమమయ రసవాహికలు, అత్యద్భుత ఘటనాఘటన చాతుర్య సన్నివేశాలకు యావన్మానవాళి పరవశించినది. ఈ ప్రక్రియ ఇంకనూ కొనసాగుచునేయున్నది. స్వామి ఆదేశాలను కొందరు విందుమాదిరి స్వీకరించి అత్యంత శ్రద్ధాసక్తులతో ఆచరిస్తుంటే, మరికొందరు మందువలె, అంటే అవసరానుగుణంగా స్వీకరిస్తున్నారు.

“స్వామీ, నేటి సమాజంలో మానవతా విలువలు అడుగంటిపోతున్నాయి. దీన్ని పరిష్కరించేదెలా?” అని ఒకరన్నప్పుడు స్వామి, “ముందు నిన్ను నీవు ఉద్ధరించుకో! వ్యక్తియొక్క సంస్కారముపైననే సమాజముయొక్క సంస్కృతి ఆధారపడి ఉన్నది” అన్నారు. మరో సందర్భంలో, “సమాజానికి మంచి చేయడానికి చేత గాకపోతే, కనీసం చెడు చెయ్యకుండా జాగ్రత్త వహించాలి” అని హితవు పలికారు.

స్వామి కొనసాగించిన సాంఘిక సంక్షేమ కార్యాలన్నీ కూడ వ్యక్తిగత వికాసోద్దేశపూరితములే! ఈ ఆదర్శమే ఈ కార్యాలన్నిటిలోని అంతరార్థం. సేవ చేసే వ్యక్తి అందుకునే వ్యక్తిలోని దివ్యత్వాన్ని గుర్తించి, ఇరువురి మధ్య నిస్వార్థ ప్రేమ ప్రసారం అభివృద్ధి గావించుకోవాలి. భగవాన్ బాబావారి సేవాకార్యక్రమాలన్నీ సర్వమానవ సమైక్యతా సిద్ధాంతమునకు కార్యరూప నిరూపణ మాత్రమే కాదు; స్వశక్తి, ఆత్మవిశ్వాసము, ఆత్మనిగ్రహము, ఆత్మోద్ధరణలను ప్రతి వ్యక్తిలో ఉద్దీపింపజేసే పద్ధతిలో వెలార్చబడినవి. ఈ అవతారయొక్క భౌతిక కాయం నిష్క్రమించినా అవతార కార్యక్రమం నిరంతరాయంగా కొనసాగుచునేయున్నది.

స్వామియొక్క మార్గదర్శనం, ప్రోత్సాహం తాము అందుకుంటూనే ఉన్నామని ఎందరినోటనో వినబడుచునే యున్నది. అంతేకాదు, స్వామి కలలో దర్శనమిచ్చి తమను వేధిస్తున్న సమస్యకు పరిష్కారం చూపారని కొందరు, కలద్వారా తమకు రాబోయే ప్రమాదాన్నిగూర్చి హెచ్చరించారని కొందరు, కలలో తమకు సాధనగూర్చి సలహా ఇచ్చారని కొందరు ... ఇలా ఎన్నో ప్రత్యక్ష కథనాలు రోజూ వింటూనే ఉన్నాము.

ఆధునిక మనో వైజ్ఞానిక శాస్త్రం కలలకు సాధారణ కారణం మనసులో పాతుకున్న పూర్వపు అనుభూతులుగా నిర్ధారించినది. జాగ్రదవస్థలోని అనుభూతులు మనసులో నాటుకోవడంద్వారా ‘ఆధి’ అనగా మనోరుగ్మత, దీని ప్రభావంతో ‘వ్యాధి’ అనగా శారీరక రుగ్మతలు సంభవిస్తాయని హిందూ బౌద్ధ సిద్ధాంతాలు చెబుతున్నాయి. ఆధిని ప్రధాన రుగ్మతగానూ, వ్యాధిని రెండవ తరహాగాను వర్ణించారు. అంచేత వ్యాధికి మూలం మనోసంబంధమైన ఆధి. ఆధ్యాత్మిక సాధనలో ప్రధానమైన ప్రక్రియ ఆధి వ్యాధి నిర్మూలన.

మనసు నిర్మలస్థితిలో నెలకొనాలంటే, అందు లోతుగా నాటుకొనియున్న చేదు అనుభూతులు తొలగిపోవాలి. ఈవిషయంలో కలలు ఎంతగానో తోడ్పడుతాయి. మనకు తెలియకుండానే కలలద్వారా ఆధి నివారణ కొంతవరకు జరుగుతున్నదని తార్కికులు నిర్ధారించారు. స్వామి సంకల్పం లేనిదే స్వామి కలలోకి రారు. అయితే, భగవాన్ కలలో కనిపించుటకు కారణం ఆయా వ్యక్తులయొక్క ఆధ్యాత్మిక ప్రగతిని వేగవంతం చేయుటకొరకే అని భగవానే విశదపరిచారు. మానవాళి చరిత్రలో ఇంతటి మహోన్నత స్థాయిలో ప్రజల అంతరంగాల్లోకి ప్రవేశించి, ప్రభావితం చేసిన అవతార పురుషుడు భగవాన్ బాబావారు తప్ప మరొకరు కానరారు.

ఒక వ్యక్తియొక్క ఇంద్రియాలు, మనసు తాను సంచరించే ప్రదేశాలయొక్క ప్రభావానికి లోనవుతాయి. ఈవిధంగా, మన 'స్వభావము' పరిస్థితుల 'ప్రభావము'నకు లొంగిపోవుచున్నది. అందువల్లనే చాలామంది 'పాపోహం పాపకర్మాహం పాపాత్మా పాప సంభవః' అంటూ ప్రార్థన సమయంలో చెప్పుకుంటూ ఉంటారు. ఇది సరికాదని, 'ప్రాప్తోహం ప్రాప్త కర్మాహం ప్రాప్తాత్మా ప్రాప్త సంభవః' అని చెప్పుకోవాలని భగవాన్ ఉద్ఘోషించారు. ప్రభావము దేహ సంబంధమైనదని, స్వభావము ఆత్మసంబంధమైనదని భగవాన్ విపులీకరించారు.

మన సహజ స్వభావము దివ్యమైనది, నిర్మలమైనది, ప్రేమభరితమైనది. ఇట్టి స్వభావమును మనం నిత్యం స్మరిస్తూ, ధ్యానిస్తూ ఉండాలి. ఇదే 'నిదిధ్యాస'. స్వభావమునుంచే స్వధర్మము పుట్టినట్లు గీత బోధిస్తున్నది. అందువల్ల బాహ్యప్రపంచాన్ని మన స్వచ్ఛమైన స్వభావ దృష్టితో చూచినప్పుడే ఆధివ్యాధులు తొలగి సమచిత్తము, సమభావము మనకు అలవడుతాయి. భక్తపరాయణులైన బాబావారు మనందరకూ ఈ సాధనాపథంలో సాఫల్యం చేకూర్చుటకొరకే కలల రూపంలోనూ, తదితర పద్ధతుల్లోనూ అనుగ్రహిస్తున్నారు.

మనం కోరినంత మాత్రాన స్వామి కలలో కనిపించరు, కోరకపోయినా వారు కలలో దర్శనమీయవచ్చును. నిజానికి మనకి ఎప్పుడు ఏది అవసరమో మనకంటే

స్వామికే బాగా తెలుసు. అంచేత మనం నిరంతరం స్వామిని అంతరంగంలో దర్శించుకునే ప్రక్రియను అనుష్ఠించినచో, మన అంతర్ దృష్టి, అవగాహన వృద్ధి చెందగలవు. ఈ సాధన పరిపక్వమయినప్పుడు స్వామి మన అంతర్యామి అని తెలుసుకుంటాము.

స్వామిపై దృష్టిని నిల్పుటలో అర్థమేమిటి? దృశ్యమాన జగత్తునుంచి దృష్టిని మరలించి సత్పదార్థముపైన కేంద్రీకరించుట. అసలీ దృశ్యమాన జగత్తంతా ఒక గొప్ప కల మాత్రమే అంటున్నాయి ఉపనిషత్తులు. ఈ దీర్ఘమైన కలలో మన జీవితంకూడా ఒక చిన్న కల. ఇట్టి దుస్తర మాయను అతిక్రమించాలంటే, చిన్న చేపను పెద్ద చేప మ్రింగినట్లు, చిన్న మాయను పెద్ద మాయ లయ మొందించునుగాన, మన సహజ స్వభావమును మాయాతీతుడైన పరమాత్మకు అంకితం చేసుకోవాలి.

దినచర్య ముగిసి రాత్రి నిదురించుటకు ముందు ఆ పరమేశ్వరుని స్మరించి, "ఈనాటి కార్యక్రమం ముగిసినది. నాకు చిరశాంతి నొసగేది నీ ఒడి మాత్రమే. దయతో నన్ను నీ ఒడిలోకి చేర్చుకొనుము. రేపటి ఉదయం పవిత్రమైన భావాలతో మేల్కొందునుగాక!" అంటూ నిదురించాలని బాబావారు సెలవిచ్చారు. స్వామి మనకు అత్యంత దయతో ప్రసాదించిన ఈ సాధనద్వారా మన అంతఃకరణ, స్వభావములను భగవత్ అంకితం చేసికొనుట సులభ సాధ్యమగుచున్నది.

✽

నీవు ఆనందమయుడవు

నీవు సచ్చిదానందస్వరూపుడవు. సత్యం, ఆనందం నీ సహజ లక్షణాలు. నువ్వు విచారంగా ఉంటే, "నువ్వెందుకు దిగులుగా ఉన్నావు?" అని ప్రశ్నిస్తారు. నువ్వు ఆనందంగా ఉంటే, ఎందుకానందంగా ఉన్నావని ఎవరూ అడగరు. ఎందుకంటే, ఆనందం నీ సహజ లక్షణం. దుఃఖం నీవు నీ దేహంమీద మమకారం పెంచుకోవడంవల్ల కలిగింది. అది అజ్ఞానం. నువ్వు సత్యం చెబుతున్నప్పుడు నీ మనస్సు ప్రశాంతంగా ఉంటుంది. కారణం ఏమిటి? సత్యం నీ సహజ లక్షణం. అదే అసత్యం పలుకుతున్నప్పుడు నీ మనస్సు అల్లకల్లోలములకు లోనవుతుంది. ఏది మంచిదో, ఏది చెడ్డదో చెప్పడానికి నీవు భగవద్గీత, ఖురాన్, బైబిల్ చూడనక్కర్లేదు. నీ అంతరాత్మయే చెబుతుంది. అదే నీలో ఉండే దివ్య చైతన్య శక్తి - ఆత్మ.

- బాబా

జటాయువు

గరిమెళ్ళ కృష్ణమూర్తి

సీతారామలక్ష్మణులు అరణ్యవాసం చేయుచున్నప్పుడు పంచవటీ తీరమున ఒక పర్ణశాల నిర్మించుకొని అందులో నివసించడం మొదలుపెట్టినారు.

ఒకరోజున రామలక్ష్మణులు ఆశ్రమములో లేని సమయములో రావణుడు మారువేషములో వచ్చి సీతను అపహరించుకొని వెళ్ళినాడు. రామలక్ష్మణులు తిరిగి వచ్చుసరికి పర్ణశాల ఖాళీగా ఉండినది.

దీనికి ముందు ఒక విషయము జరిగినది. సీతారామ లక్ష్మణులు దండకారణ్యమునకు వచ్చుచుండగా అక్కడ ఒక చెట్టుపై ఒక పెద్ద పక్షి కనిపించినది. సీత అది ఒక రాక్షసేమోనని అనుమానము వ్యక్తం చేయగా రాముడు ఆ పక్షిని నీవెవరని అడిగినాడు.

“రామచంద్రా! నేను మీ తండ్రిగారి స్నేహితుడను. నా పేరు జటాయువు. నేను ముసలివాడనైనాను. ఇక్కడనే ఉంటున్నాను. మీరు ఇక్కడ పర్ణశాల నిర్మించుకోండి. మీరు పర్ణశాలలో లేని సమయంలో సీతయొక్క మంచెడ్డలు నేను చూసుకుంటాను. ఈవిధముగా మీ సేవలో పాలుపంచుకొనగలిగేటట్లు నన్ను అనుగ్రహించు. ఇది నా అదృష్టంగా భావిస్తాను” అని పలికెను.

ఇప్పుడు రావణాసురుడు సీతను అపహరించుకొని లంకకు తీసికొని వెదుతుంటే జటాయువు అద్భుతగిలి అనేకవిధములుగా రావణునికి ఉపదేశము చేసెను: “రావణా! ఇది మంచిది కాదు. సీతను విడిచిపెట్టి నీవు నీ గృహమునకు చేరుకొమ్ము. లేకున్న అగ్నిలో పడిన శలభమువలె నీవును, నీ వంశమంతయు రామక్రోధాగ్నిలో పడి నశింతురు. పరస్మీని అపహరించుట మహాపాపము. ఇంతకంటే హీనమైన పని మరొకటి లేదు. నీవు కామాంధుడవై కన్నుమిన్ను కానక, ముందు రాబోయే కీడును యోచించక ఉన్మత్తునివలె ప్రవర్తించుచున్నావు. నీ బలమును, ధనమును, జనమును చూచుకొని

విజ్ఞప్తమవు. ఇది అన్నింటినీ భస్మము గావించును. నీ తపశ్చక్తికూడా క్షణములో అదృశ్యమగును” అని అనేక విధముల బోధించుచూ రథముతోపాటు తానుకూడా అతివేగముగా ఎగురుచూ రావణుని వెంటాడెను.

జటాయువు పలుకులు, నీతులు సీతకు ఎంతో ఉపశమనమును, శాంతిని అందించెను.

ఎట్టకేలకు జటాయువు రావణుని రథము నాపగల్గెను. సీతను రథమునుండి దింపి ఒక వృక్షము క్రింద కూర్చుండబెట్టి రావణునితో పోరాడసాగెను. రావణుని కిరీటమును, వాని శిరోజములను ఊడబెరికెను. దేహమునంతా ముక్కుతో పొడిచి రక్తపుముద్ద గావించెను. రావణుడు ఎన్ని బాణములు ప్రయోగించినను తన ముక్కు రెక్కలచేత వానిని ఖండించెను. అయితే, వృద్ధాప్యముచేత కొంతసేపటికి అలసిపోయెను. అప్పుడు రావణుడు చంద్రాయుధము తీసి దానిచే జటాయువు రెక్కలు త్రుంచెను. జటాయువుకు రెక్కలే ప్రాణము. అందువలన చేయునది లేక, “రామా, రామా” అని అరచుచూ నేల కూలెను. రాముడు వచ్చునంతవరకు ఎట్లో ప్రాణములు నిల్చుకొని ఈ వార్తను అతనికి అందించవలెనని తలంచి రాముని ప్రార్థించసాగెను.

రామలక్ష్మణులు సీత జాడ తెలిసికొనుటకై పర్ణశాలను వీడి అరణ్యమున శోధించుచూ వెళ్ళుచుండగా మార్గమధ్యమున ఒకచోట వృక్షశాఖలు విరిగిపడి యుండుట, ఆ ప్రదేశమున ఏదో కొంత పోరాటము జరిగినట్లును, ధనుర్బాణములు విరిగిపడినట్లును కనిపించినది. దానిని చూచి రాముడు, “తమ్ముడా! ఇక్కడ ఎవరో యుద్ధము చేసినట్లుల కనిపించుచున్నది” అని అటూ ఇటూ వెతుకుగా గృధ్రరాజు (జటాయువు) చాలా బలహీనుడై, “రామా, రామా” అని స్మరించుచు కన్నులు మూసుకొని పడియున్న దృశ్యమును గాంచినారు.

రాముడు జటాయువును సమీపించి అతని శిరస్సును తన అమృతహస్తముతో నిమిరుచుండగా, ఆ హస్తస్పర్శకు జటాయువు సేదదీరి, జరిగిన విషయమునంతా రామునికి సవివరంగా నివేదించెను. చివరకు, “కంటితో చూచియు ఆ సీతామాతను రక్షించుకొనలేకపోయిన దౌర్భాగ్యుడను” అని కంటిధారలు కార్చుచూ విలపించెను.

అంత రాముడు, “ఓ పక్షిరాజా! నీ ఉపకారము నేను మరువను. నీ సత్కర్మయే నీకు సద్గతి కలిగించును. విచారించుము” అని చెప్పి జటాయువు రెక్కలలో చేరిన మట్టిని తన జడలతో దులిపి శిరస్సును నిమిరుచుండగా లక్ష్మణుడు నీరు తెచ్చెను. ఆ నీటిని రాముడు జటాయువు నోటిలో కొంతకొంత వదలుచుండ జటాయువు తన భాగ్యమే భాగ్యమని ఆనందించి, “రామా! కన్నతండ్రికి కూడా లభించని మహాప్రాప్తి నాకు లభించెను. నీ తొడలపై విశ్రమించి నీ హస్తములతో అమృతము గ్రోలుచూ, నా నేత్రములు నీ ముఖపద్మమును దర్శించుచుండ నా ప్రాణము పోయిన, అదియూ నీలో చేరును కదా! నేనెంత ధన్యుడను” అని చెప్పతూ, చివరిసారిగా “రామా” అని స్మరిస్తూ ప్రాణము విడిచెను. రాముడు జటాయువు ప్రాణమును తనలో చేర్చుకుని అంత్యక్రియలు గావించెను.

జటాయువు ప్రాణము విడిచేముందు, “రామా! సుగ్రీవునితో స్నేహం చెయ్యండి. తమకు తప్పక విజయం లభిస్తుంది. దుర్మార్గుడైన ఆ రావణుడు దక్షిణ దిశకు

పోయినాడు. బహుశా లంకనే చేరియుండును. కాన, మీరు లంకను చేరి, ఆ దుర్మార్గుని హతమార్చి, ఆ తల్లిని చెంత చేర్చుకొనుడు” అని చెప్పి, సీతాన్వేషణలో కొంత ముఖ్య సమాచారమును రామలక్ష్మణులకు అందించెను.

ఈవిధంగా, అడుగనటువంటి ప్రాప్తి, అనగా రాముని చేతిమీదుగా చివరిసారిగా నీరు త్రాగడం, రాముని తొడపై పరుండి ప్రాణం విడువటం జటాయువుకు లభించింది. తండ్రియైన దశరథ మహారాజు కోరుకున్నప్పటికీ, ఎంత తపించినప్పటికీ ఆయనకు ఆ సద్గతి లభించలేదు. అట్టి మహాప్రాప్తి అడిగినంతమాత్రమున లభించేది కాదు.

“అడుగుకువే ఓ మనసా! అడుగుకువే ఓ మనసా!

అడుగుకొలది అది అడుగున బడునని

అడుగుకున్న పని వడిగా నగునని ||అడుగుకువే||

అడుగుని శబరిని ఆదరించడే

అడుగుక తనకై మడియు జటాయువు

కడకు నేగి సద్గతి కలిగించడే

అడుగుకువే ఓ మనసా! అడుగుకువే ఓ మనసా!

ఎవరికి ఎప్పుడు ఎక్కడ ఏవిధంగా దైవానుగ్రహము ప్రాప్తిస్తుందో ఎవరూ చెప్పలేరు. అందరికీ సమాన స్థితి లభ్యం కాదు. ఎవరు ఏ జన్మలో ఏవిధమైన పుణ్యమును ఆచరించారో ఆ పుణ్యమును పురస్కరించుకొనియే వారికి భగవంతునియొక్క దయ ప్రాప్తమవుతుంది.

(శ్రీవారి రచనామృతము, వచనామృతమునుండి)

అవతార వ్యాహం

అరణ్యవాసంలో సీతారామలక్ష్మణులు పర్ణశాలలో ఉండగా, లక్ష్మణుడు కందమూల ఫలములను సేకరించుటకు వెళ్ళిన తరుణంలో శ్రీరాముడు సీతతో, “మన అవతార లక్ష్యం సాధించే సమయం ఆసన్నమైనది. నీవు నీ సమస్త శక్తులను అగ్నిదేవునివద్ద భద్రపరచుకుని, ఇకపై ఆదర్శ మానవ స్త్రీ పాత్ర ధరించి ఉండాలి. నిన్ను రావణుడు అపహరించి వెళ్ళినప్పుడు నేను సాధారణ మానవునివలె నీ వియోగ బాధను అనుభవిస్తాను. రావణ వధ అనంతరం అగ్నిదేవుడు నిన్ను సకల శక్తిసమన్వితము చేసి నాకు సమర్పించును. అప్పుడు నేను తిరిగి నిన్ను ధర్మబద్ధముగా పరిగ్రహిస్తాను” అంటూ రావణ సంహార వ్యూహమును ముందుగా సీతకు విశదపరుస్తాడు.

- బాబా (రామకథా రసవాహిని)

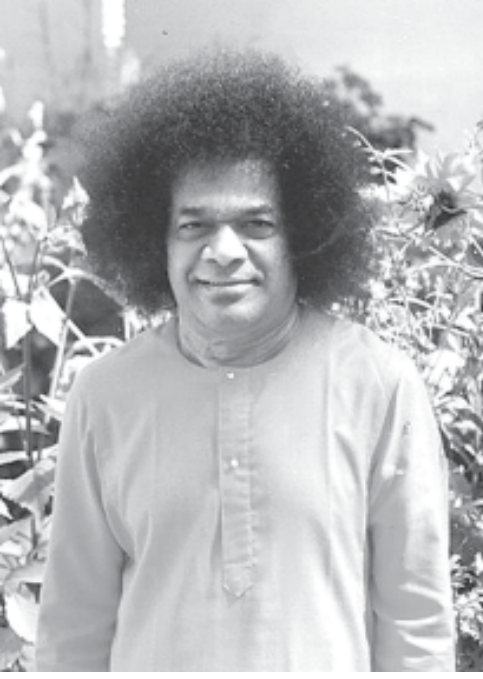

సైడ్ డిష్ - మెయిన్ డిష్

ఆ

ఆదూరి శ్రీనివాసరావు

బు

ఒకసారి స్వామి విద్యార్థులతో సంభాషిస్తూ, “మీరు కళాశాలలో నేర్చుకునే విద్య మెయిన్ డిష్ (Main dish), నా బోధలు సైడ్ డిష్ (Side dish)” అన్నారు.

ఒక విద్యార్థి లేచి, “స్వామీ, మీ బోధలే మాకు మెయిన్ డిష్, కాలేజీలో మేం నేర్చుకునే బోధలు సైడ్ డిష్” అన్నాడు.

స్వామి చిరునవ్వులు చిందిస్తూ అడిగారు, “నీవు భోజనం చేసేటప్పుడు ఉత్త అన్నమే తింటావా?”

“లేదు, స్వామీ” అన్నాడా విద్యార్థి.

“మరేం తింటావు?”

“అన్నంతోపాటు కూర, రసం, చట్నీ కూడా తింటాను స్వామీ” అన్నాడు

అప్పుడు స్వామి, “అవునా! అన్నంతోపాటు కూర, రసం, చట్నీ, సాంబార్ ఉంటేనే మనం తృప్తిగా భోజనం

చేస్తాం కదా. సైడ్ డిష్ లేనిదే మెయిన్ డిష్ రుచించదు” అని విశదపరిచారు.

ఐటమ్స్ ఎన్ని ఉన్నా ఉప్పు లేకపోతే మనం స్వీకరించలేం. కనుక, ఉప్పుని ‘రుచి’ అని పిలుస్తాం వ్యావహారికంగా. నిజానికి జీవితంలోకూడా రుచి ఉండాలి. అందుకు ఆధ్యాత్మికత చాలా అవసరం. విద్య నార్జించటం, ఉద్యోగం సంపాదించడం, సంసారం చేయటం, పిల్లలను కనటం, రిటైర్ కావటం... ఇంతమాత్రమే అయితే అంత రుచి ఉండదు.

మనం ఉద్యోగాలు చేస్తున్నాం, సంపాదిస్తున్నాం, అనేక రంగాల్లో ఉన్నత శిఖరాలను అందుకుంటున్నాం. కానీ, చివరికి ఏమి సాధించావ్? అని ఎవరైనా అడిగితే, “పది లక్షలు సంపాదించాను” అంటే, “నేనూ సంపాదించాన్నే” అంటారు. “నాకు నల్లరు పిల్లలు” అంటే “మాకూ ఉన్నారలే” అంటారు. కానీ, “నేను దైవకృపను” పొందాను అన్నప్పుడు చాలా తక్కువమంది ఆ మాటను అనగలరు.

వాస్తవానికి స్వామి మనకు చేసిన మహోపకారం ఏమిటంటే, ఆధ్యాత్మికతను రుచి చూపించారు. ఏ దివ్యోపన్యాసంలోనైనా ప్రాపంచికవిషయాలకు ప్రాముఖ్యత ఉండదు. పారమార్థిక విషయాలు నచ్చేవిధంగా మనకు బోధిస్తూ ఉంటారు. మొదట్లో భజనలు చేయమన్నారు, ఆ తర్వాత సేవలు చేయమన్నారు. అందుకనే, “దిల్ మే రామ్, హత్ మే కామ్” - ఈ రెండుకూడా మనకు నేర్పారు. సంస్థలు స్థాపించారు, సేవలు చేయమన్నారు. సేవా సమితులు, భజనల విభాగము, మహిళా విభాగము, యూత్ విభాగము, బాలవికాస్ అని అనేకవిధాలుగా దైవాన్ని చేరుకోవడానికి మార్గాన్ని చూపించి, మానవాళిని ఆధ్యాత్మిక పథంలోకి నడిపించారు.

సాయి విద్యాసంస్థ పూర్వ విద్యార్థి ఒకరు ఒక ప్రముఖ కంపెనీకి ఇంటర్వ్యూకి వెళ్ళాడు. ఇంటర్వ్యూలో ఆ

కంపెనీ మేనేజింగ్ డైరెక్టర్, “ఏ కళాశాలనుంచి ఎమ్బిబి చదువుకున్నావు?” అని అడిగారు. “విలువలతో కూడిన విద్యను నేర్చే సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయంలో చదువుకున్నా నండీ” అన్నాడా విద్యార్థి. ఆయన కుతూహలంగా, “వ్యాపారం చేసేది బొద్ధారామాల్లోనూ, అడవుల్లోనూ, దేవాలయాల్లోనూ కాదు కదా! మరి కార్పొరేట్ రంగంలో వ్యాపారంలో విలువలతో పనేంటి?” అని ప్రశ్నించాడు. వెంటనే ఆ యువకుడు, “సార్, క్రొత్తగా తయారుచేసిన టైర్లను టెస్టు చేయవలసింది మిట్టపల్లాలు గతుకులూ ఉన్న రోడ్లమీదనేకాని, నునుపైన రోడ్లపై కాదు కదా! అట్లే, కార్పొరేట్ రంగంలో వ్యాపారంలో సంభవించే ఒడిదుడుకులను ఎదుర్కోవడానికి విలువల అవసరం ఎంతైనా ఉన్నది. విలువలను నేర్చుకోకపోతే వచ్చే రిస్కులను ఎదుర్కోవటం కష్టం కదా!” అనేసరికి ఆ మేనేజింగ్ డైరెక్టర్ ఎంతో ఆనందించి అతనికి ఉద్యోగమిచ్చాడు. కనుకనే, “జీవితమొక సవాలు, ఎదుర్కో!” అంటారు, స్వామి.

రెండు మూడు సంవత్సరాల క్రిందట అమెరికాలో ఒక ఒక భారతీయుడు కోట్లకు పడగలెత్తాడు. అయితే అకస్మాత్తుగా షేర్ మార్కెట్స్ విపరీతంగా నష్టాల పాలై తాను పెట్టిన పెట్టుబడులన్నీ కుప్పకూలటంతో ఆ పరిస్థితిని తట్టుకోలేక ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడు. అందుకనే బాబా అంటారు, “సెల్ఫ్ కాన్సిడెన్స్ మనిషికి అత్యవసరం.” వారి మాటల్లో అర్థం, “కాన్సిడెన్స్ ఇన్ సెల్ఫ్” (ఆత్మయందు విశ్వాసం). అనగా, హృదయంలో ఉన్న దైవం నాకు అండదండ అనుకుంటే, అట్టి దృఢమైన విశ్వాసముంటే ఎటువంటి సమస్యలు ఎదురైనా తట్టుకొని నిలబడగలము.

మన జీవితంలో మన ఆహారం (మెయిన్ డిష్) మన ఉద్యోగాలు. సత్యం - కూర, ధర్మం - చట్నీ, శాంతి - సాంబార్, ప్రేమ - రసం, అహింస - మజ్జిగ ... ఇవి సైడ్ డిష్. అవిధంగా మెయిన్ డిష్ తోపాటు స్వామి బోధలను సైడ్ డిష్ గా తీసుకుంటే మన జీవితంలో రుచి ఉంటుంది.

✽

SATHYA SAI MIRPURI COLLEGE OF MUSIC
 Vidyagiri, Prasanthi Nilayam – 515 134, Dist. Anantapur, Andhra Pradesh

ADMISSIONS NOTICE

FULL-TIME COURSES

FOUNDATION COURSE (2 years)	DIPLOMA COURSE (3 years)
<ul style="list-style-type: none"> Carnatic / Hindustani - Vocal, Veena, Mridangam, Sitar or Tabla 	<ul style="list-style-type: none"> Carnatic / Hindustani - Vocal, Veena, Mridangam, Sitar or Tabla
Eligibility: <ul style="list-style-type: none"> Schooling: passed Std. VIII Age: between 14 to 18 years 	Eligibility: <ul style="list-style-type: none"> Schooling: passed Std. X Qualification: Foundation Course (or equivalent) in Music from a recognized College / Institution Age: between 16 to 20 years

Applications: **1 January 2013 to 28 February 2013.**
 Admissions Tests & Interviews: **April 2013** at Prasanthi Nilayam, Andhra Pradesh.

Candidates may apply to the Registrar, Sri Sathya Sai Institute of Higher Learning, Prasanthi Nilayam – 515 134, Anantapur District, A.P. along with an Indian Postal Order / Bank Draft for Rs. 50/- drawn in favour of Sri Sathya Sai Institute of Higher Learning, payable at SBI, Prasanthi Nilayam, Puttaparthi. The name and complete postal address should be clearly stated in block letters on the reverse of the IPO/DD and also in the requisition letter.

Alternatively, candidates may email their request to musicadmissions@sssihl.edu.in for the application form and Information Handbook.

+91 9441 911 391 | musicadmissions@sssihl.edu.in

నా ఉద్యోగాన్వేషణ - స్వామి అనుగ్రహం

బి.వి. చంద్రశేఖర్

1966లో నేను పోస్టుగ్రాడ్యుయేషన్ పూర్తిచేసి హైదరాబాద్‌లో ఒక ప్రైవేటు కంపెనీలో చేరాను. ఉదయం 6 గంటలకి బయల్దేరి వెళ్ళి రాత్రి 10 గంటలకు ఇంటికి వచ్చేవాడిని. పనివేళలు చాలా కష్టమనిపించి, 1970లో రాజీనామా చేశాను. నిబంధనల ననుసరించి నెల రోజుల నోటీసు ఇచ్చాను. నాకు సెలవున్న కారణంగా 15 రోజులు సెలవు పెట్టి పుట్టపర్తికి వెళ్లాను.

వెళుతూనే స్వామి పలకరించి, “ఏమిటి విశేషాలు?” అని అడిగారు. నాకు సిర్‌పూర్ పేపరు మిల్లులో ఉద్యోగం వచ్చిన విషయం చెప్పాను. స్వామి అంతా విని, “వాళ్లకన్నా ప్రస్తుతం పనిచేస్తున్న కంపెనీయే మెరుగు. అందులోనే ఉండి పనిచేసుకో” అన్నారు.

నేను రాజీనామా చేసిన విషయం ప్రస్తావించగా, “ఏమీ ఫరవాలేదు. ప్రస్తుత కంపెనీవాళ్ళు నిన్ను వదులుకోవడానికి ఇష్టపడరు. నీ రాజీనామా అంగీకరించరు. నీ జీతం పెంచి నిన్ను నిలుపుకుంటారు” అన్నారు.

స్వామి ఆజ్ఞ శిరసావహించి ప్రస్తుతం పనిచేస్తున్న కంపెనీలో ఉండిపోవడానికి నిశ్చయించుకున్నాను. ఐతే, నా రాజీనామా ఉపసంహరించుకున్నట్లు మా ఆఫీసుకి ఉత్తరం వ్రాయలేదు. 15 రోజుల సెలవు పుట్టపర్తిలోనే గడిపాను. రోజూ ఉదయం, సాయంత్రం స్వామి పలుకరించేవారు.

సెలవు అయిపోయింతర్వాత స్వామివద్ద అనుమతి తీసుకుని బయలుదేరదామని సిద్ధమయ్యాను. ఆరోజుల్లో హైదరాబాదుకు వెళ్ళే రైలు ధర్మవరం వెళ్ళి ఎక్కాలి. ధర్మవరం వెళ్ళడానికి ఒకే ఒక బస్సు ఉదయం 11 గంటలకు ఉండేది.

దర్శనం సమయంలో స్వామి నావైపు చూడలేదు. దర్శనం తరువాత స్వామి నిలయంలో జరుగుతున్న

నిర్మాణం పనులను పర్యవేక్షించడానికి రెండు మూడు సార్లు వెళ్ళారు. స్వామి వెళ్ళిన ప్రతి చోట నేను స్వామికి ఎదురువెళ్ళేవాడిని. అయినా స్వామి నన్ను చూడలేదు.

బస్సు 11 గంటలకి. అది అందుకోలేకపోతే మరో బస్సు లేదు. ఇక దూరం నుండి స్వామికి సమస్యరించి సామాను సర్దుకోవడానికి రూమ్‌కి వచ్చేశాను. 10.45కి బస్సు స్టాండుకి బయల్దేరబోతుండగా మా అన్నయ్య సత్యమూర్తి పరిగెత్తుకుని వచ్చి, “స్వామి పిలుస్తున్నారు” అని చెప్పాడు.

నన్ను చూస్తూనే స్వామి, “ఏమిటి, ఈరోజు వెళుతున్నావా?” అని అడిగారు.

“అవును స్వామీ” అన్నాను.

స్వామి నా భుజంమీద ఒక చెయ్యి, అన్నయ్య భుజంమీద ఒక చెయ్యి వేసి మందిరంవైపు నడవసాగారు. “ఉద్యోగంగూర్చి ఏమి నిశ్చయించుకున్నావు?” అని అడిగారు.

“స్వామి చెప్పినట్లుగా ఉన్న కంపెనీలోనే పని చేస్తాను” అన్నాను. “అలాగే చెయ్యి” అని విభూతి, పాదసమస్కారం ప్రసాదించి, తలపై చేతులు పెట్టి ఆశీర్వాదించి చేతులు ఊపుతూ మమ్మల్ని పంపారు.

ఆ తరువాత బస్సు స్టాండుకు 11.30కి చేరాను. 11 గంటలకి రావలసిన బస్సు ఆరోజు 11.45కి వచ్చింది. అది స్వామి మాహాత్మ్యం. సంతోషంగా, సంతృప్తిగా హైదరాబాదు చేరాను.

ఆఫీసుకి వెళ్ళిన రోజున మా బాస్ పిలిచి, ఆయనని సంప్రదించకుండా రాజీనామా చేసినందుకు కోప్పడ్డారు. నా మంచి కోరుకునేవాడిగా భావించి రాజీనామా ఉపసంహరించుకోమని అడిగారు.

స్వామి ఆజ్ఞ ప్రకారం నేను రాజీనామా వెనక్కి తీసుకున్నాను. నాలుగు రోజుల తర్వాత మా మేనేజిమెంటు

నాకు 220 రూపాయలు ఇంక్రిమెంటు మంజూరు చేశారు. 1974 డిసెంబరు వరకు అదే కంపెనీలో పనిచేశాను.

1973లో ఆంధ్రాబ్యాంకుకు నా అప్లికేషన్ పంపాను. ఒకసారి స్వామి ఢిల్లీ వెళుతూ హైదరాబాదు విమానాశ్రయంలో రెండు గంటలు ఆగారు. ఆ సందర్భంలో స్వామి నన్ను పలకరించినప్పుడు ఆంధ్రా బ్యాంకులో అప్లయి చేసిన విషయం చెప్పాను.

“బ్యాంకు కదా, వస్తుందిలే” అన్నారు.

కొన్ని నెలలు గడిచాయి. అప్లికేషన్స్ పెండింగ్లో పెట్టారు ఎలాంటి చర్య తీసుకోకుండా.

తరువాత 1975 జనవరిలో పంజాబ్ నేషనల్ బ్యాంకులోనూ, ఎన్.ఎమ్.డి.సి. కంపెనీలోనూ ఉద్యోగాలు వచ్చాయి. నాకైతే బ్యాంకులో చేరాలని ఉంది. మా అన్నయ్య కంపెనీలో చేరమని సలహా ఇచ్చారు. ఎందులో చేరాలో నిర్ణయించుకోలేకపోయాను.

స్వామిని అడుగుదామని నేను, మా అన్నయ్య, ఇంకో నలుగురు కలసి వైట్ ఫీల్డ్ వెళ్లాం.

అది వైకుంఠ ఏకాదశి పర్వదినం. స్వామి ఎంతో ప్రేమతో మమ్మల్ని మందిరంలోకి పిలిచి భోజనం పెట్టారు. మా అందరికీ కొన్ని పదార్థాలు స్వయంగా వడ్డించారు. మా అందరితో చాలా ఆప్యాయంగా అనేక ఆధ్యాత్మిక విషయాలు మాట్లాడారు. డిన్నర్ అయిన తరువాత స్వామిని పాదనమస్కారం చేసుకోవడానికి అనుమతి కోరాము. స్వామి వేళాకోళంగా, “అంత సుష్టుగా భోజనం చేసిన తరువాత మీరు వంగి నమస్కారం చేసుకోలేరు” అన్నారు.

పాదనమస్కారాలు చేసుకున్న తరువాత, “ఏమి, ఇప్పుడు వచ్చావు?” అని అడిగారు.

స్వామికి తెలియని విషయం కాదు కదా! నాకు పంజాబ్ నేషనల్ బ్యాంకులోనూ, ఎన్.ఎమ్.డి.సి. కంపెనీలోనూ ఉద్యోగాలు వచ్చినట్లు చెప్పి, “ఎందులో చేరాలి అని స్వామి నిర్ణయంగురించి వచ్చాను” అని విన్నవించాను.

“ఇన్ని రోజులూ బ్యాంకులో ఉద్యోగం కావాలని కోరుకున్నావు. ఇప్పుడు ఆ ఉద్యోగం వస్తే ఇంకా ఎందులో చేరాలి అని ఆలోచిస్తున్నావు. వెళ్ళి బ్యాంకులో చేరు” అన్నారు.

“స్వామీ, బ్యాంకు ఉద్యోగం చండీఘడ్ లోనట. అందుకనే ఆలోచిస్తున్నాను” అన్నాను.

“ఓ.. ఢిల్లీలోనే కదా. వెళ్ళి తప్పకుండా జాయిన్ అవ్వు. నేను మార్చిలో ఢిల్లీ వస్తున్నాను. అప్పుడు నన్ను కలుసుకో” అన్నారు స్వామి.

నేను చండీఘడ్ అంటే స్వామి ఢిల్లీ అంటారేమిటి అనుకుని ఎలాగైతేనేం, బ్యాంకులో చేరమన్నారు కదా అనే సంతోషంతో మళ్ళీ స్వామి పాదనమస్కారం చేసుకున్నాను.

1975 ఫిబ్రవరిలో బ్యాంకులో చేరాను. మొదటి 15 రోజులు ట్రైనింగ్. ఆ ట్రైమ్ లో ఢిల్లీ హెడ్ ఆఫీసులో పని చేస్తున్న ఆఫీసరు ఉద్యోగానికి రాజీనామా చేశాడు. అతని స్థానంలో నన్ను ఢిల్లీలోనే ఉండేలాగ పోస్టింగు ఇచ్చి, వేరే ఆఫీసర్ ని చండీఘడ్ వేశారు.

స్వామి చెప్పినట్లుగా నాకు ఢిల్లీలో ఉద్యోగం భాయమైంది.

✽

“అదియె సాయీశు భవ్య దేవాలయమ్ము”

త్రోవనిల్చినవారి తొలగుడీ యని వేడ

‘సాయిరాం’ అను నుడి చాలు నచట

పరిచయస్తుల నెల్ల పలుకరింపగ ప్రేమ

‘సాయిరాం’ అను పల్కు చాలు నచట

సాగి మెల్లగ వచ్చు స్వామిని స్తుతియింప

‘సాయిరాం’ మంత్రమే చాలు నచట
పోయి వచ్చెదమంచు పొరుగువారికి తెల్పు

‘సాయిరాం’ నామమే చాలు నచట

అదియె సాయీశు భవ్య దేవాలయమ్ము

అదియె జగదీశు దివ్య భావార్ద్రతలము

స్వామి నామ ప్రపూత సంభావ్యయుతము

అదియె సత్యసాయి ప్రశాంతి ప్రాంగణమ్ము

- తుర్లపాటి రాధాకృష్ణమూర్తి

మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి

(ధారావాహిక - 21వ భాగం)

బి.వి. రమణరావు

ఈ శతాబ్దపు అర్జునుడు

జాన్ హిస్లాప్ ని 'ఈ శతాబ్దపు అర్జునుడు'గా హోవర్డ్ మర్ఫెట్ వర్ణిస్తారు. ఆయన భార్య మేగ్లీనా తప్పటడుగులు వేసే చిన్న వయస్సులోనే శిరిడీ సాయిబాబాను దర్శించిన భాగ్యశాలి. బాబా క్యూబాలోని హవానాలో వారి తోటలో ఒక మూల నిలబడి యుండగా, డాడా! డాడా! అంటూ బాబావైపు వెళ్ళబోతుండగా గుమ్మంలోనే ఎదురైన తన డాడీని చూసి నిలబడిపోయింది. ఒక ఆశ్చర్యకరమైన విషయం ఏమిటంటే, ఆ పిన్న వయస్సులో బాబాను చూచిన సన్నివేశం ఆమె స్మృతిపథంలో నిలిచిపోయింది. హిస్లాప్ దంపతులు తీవ్రమైన ఆధ్యాత్మిక సాధకులు. భారతదేశం 1964లో వచ్చి శ్రీయుతులు జిడ్డు కృష్ణమూర్తి, యోగానంద, స్వామి శివానంద వంటి మహనీయుల సన్నిధానంలో గడిపి చివరకు 1968లో భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి దర్శనంతో వారి అన్వేషణ పూర్తి అయ్యి, వారిలో తాము అన్వేషిస్తున్న దైవాన్ని చూశారు.

స్వామితో మొదటి ఇంటర్వ్యూలో మేగ్లీనా చిన్ననాటి దృశ్యమును, అప్పటికి 35 సంవత్సరాలైనప్పటికీ స్వామి కళ్ళకు కట్టినట్లు వర్ణించేరు. స్వామి వారిరువురికీ హస్తచాలనముతో విభూతి, ఉంగరములు ప్రసాదించారు. హిస్లాప్ తన సంశయములన్నిటినీ మానవాళి తరపున స్వామి ఎదుట బెట్టి, “మై బాబా అన్ ఐ”, “కన్వర్సేషన్స్ విత్ శ్రీ సత్యసాయిబాబా” అనే పుస్తకములను రచించి, స్వామియొక్క ఉపదేశములను, అవతార మహోద్యమమును జగద్విదితం గావించారు. స్వామియొక్క సర్వమత సామరస్యమును, దివ్యత్వమును నొక్కి వక్కాణిస్తూ 30 సంవత్సరాలు సత్యసాయి సేవాసంస్థల కార్యకలాపములలో ప్రముఖ పాత్ర వహించి, 1990 నుండి 1995 వరకు

అంతర్జాతీయ సత్యసాయి సంస్థలలో కీలక పదవిని నిర్వహించి స్వామి అనుగ్రహానికి పాత్రులయ్యారు.

పచ్చని ఆకులతో పిలుపు

దక్షిణ ఆస్ట్రేలియా వాస్తవ్యుడైన హోవర్డ్ మర్ఫెట్ తన భార్య శ్రీమతి ఐరిస్ తో 1964లో భారతదేశం, అంతర్జాతీయ థియోసాఫికల్ సొసైటీ యొక్క ప్రముఖ ప్రతినిధిగా వచ్చి, శ్రీయుతులు అరవిందో, రమణ మహర్షి ప్రబోధలను, భారతీయ ఆధ్యాత్మిక గ్రంథములను విమర్శనాత్మక దృష్టితో అధ్యయనం చేసి, స్వామి మిరకిల్స్ గురించి కుతూహలంగా ఉండగా ఒక మిరకిల్ జరిగింది.

“నేను మద్రాసులో ఉన్నాను, స్వామి పుట్టపర్తిలో ఉన్నారు. ఈసారి నేను ఆస్ట్రేలియానుండి సరాసరి పుట్టపర్తి వెళ్ళాలనే మద్రాసులో దిగాను. ట్రాన్స్ పోర్టు స్ట్రయిక్ నిర్బంధంలో ఇరుక్కున్నాను. అడయాల్లో బాల్కనీలో దోమతెర వేసుకుని పడుకున్నాను. ఉదయం నేను లేచేటప్పటికి నేను పడుకున్న దుప్పటిమీద, కప్పుకున్న దుప్పటిమీద రకరకాల చెట్లయొక్క ఆకుపచ్చని ఆకులు దజన్లకొద్దీ పడి ఉన్నాయి. దోమతెరలోకి ఆకు దూరే ఆస్కారం లేదు. పైగా అవి ఒక చెట్టు ఆకులు కావు. ఆ ఆకులమీద మంచి గంధం, కుంకుమ, పసుపు పూయబడి సుగంధ భరితంగా ఉన్నాయి. బాల్కనీమీదకి ఎవరూ వచ్చే వీలులేకుండా తలుపు భద్రంగా మూసేశాను. రాత్రి స్వామినిగురించి ఆలోచిస్తున్నాను కాబట్టి, ఇది స్వామి యొక్క పిలుపుకు సంకేతమేమో అనుకున్నాను.

నేను పుట్టపర్తి వెళ్ళినప్పుడు స్వామి ఇంటర్వ్యూకి పిలిచినప్పుడు, నేనేమీ చెప్పకుండానే, “ఆ పచ్చని ఆకులు నా పిలుపేనని గ్రహించావు. సంతోషం” అన్నారు.

ఆ తర్వాత స్వామియొక్క అసంఖ్యాకములైన మిరకిల్స్ ని ప్రత్యక్షంగా చూశాను, విన్నాను” అన్నాడు మర్సెట్.

“స్వామి నిర్గుణ నిరాకార పరబ్రహ్మ అని నేను గ్రహించినప్పటికీ, అవ్యాజ ప్రేమతో నా ప్రార్థన విని, ఎక్కడో ఆస్ట్రేలియాలో ఉన్న నా ఎదుట ప్రత్యక్షంగా నిలబడి, అభయమిచ్చి, ప్రాణదానం చేసిన సంఘటనతోపాటు తీవ్రమైన మానసిక వ్యధలకు గురైన సందర్భాల్లో కూడా ప్రత్యక్షమై మనశ్శాంతిని ప్రసాదించిన సంఘటనలున్నాయి.”

“సిడ్నీలో ఉన్న మాయన్ వేన్ బర్గ్ ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ, ఏ మందులతో చికిత్స చేసినా, కొన్ని రోజులు ప్రాణం నిలబెట్టగలంగానీ, ఆమె బ్రతికే అవకాశం లేదని వైద్యులు వెల్లడించగా, గత్యంతరం లేక అన్ని మందులూ మానేసి నేనిచ్చిన విభూతిని నీళ్ళలో కలుపుకుని త్రాగింది. నాటినుండి ఆమె తన నిత్య కృత్యములను కొనసాగించుకుంటూ ఏడాదిలో సంపూర్ణ ఆరోగ్యం పొందింది. ఆమెకు వచ్చిన వ్యాధి పేరు APLASTIC ANEMIA. ఈ విభూతి చికిత్సకి ‘సైడ్ ఎఫెక్ట్’ ఉంది. అదేమిటంటే, మాయన్ వేన్ బర్గ్ ని చూసిన వందలాది మంది స్వామి విభూతికోసం, స్వామి దర్శనంకోసం పరుగులెడుతున్నారు” అన్నాడు మర్సెట్.

ఆయన స్వామినిగూర్చి రచించిన “మేన్ ఆఫ్ మిరకిల్స్”, “సాయిబాబా, ది అవతార్”, “ఇన్స్టిట్యూట్ టు గ్లోరీ” మొదలైన పుస్తకాలలోని సారాంశం - “ఈ మిరకిల్స్ ద్వారా, ప్రాపంచిక సమస్యలను పరిష్కరించడంద్వారా స్వామి వేలాది జనులను తమ దివ్యప్రేమపాశముతో బంధించి, వారిలో మానసిక పరివర్తన తీసుకువచ్చి వారి జీవితాలను ధర్మపథంలో ప్రవేశపెడుతున్నారు. ఈరీతిగా ధర్మాన్ని పునరుద్ధరిస్తున్న మహిమాన్విత అవతారి స్వామి.”

‘లే, లేచి నడు’

1968లో బాబా జన్మదినోత్సవమున మాతృశ్రీ ఈశ్వరమృగారు, స్వామి అక్కగార్లు, కస్తూరిగారు, జామ్ నగర్ రాజమాత, శ్రీమతి తహరా సయ్యద్ బేగం, ఇంద్రాదేవి, ప్రొ॥ గోకాక్ తదితర పెద్దలకు స్వామి

సింహాసనముపై ఉపవిష్టులై ఉండగా, ఒక స్వర్ణ పాత్రలోని తైలములో పుష్పమును ముంచి, ఆ పుష్పముతో స్వామి శిరస్సును స్పృశించు అదృష్టము కలిగింది. అమెరికానుండి వచ్చిన శ్రీమతి ఏండర్సన్, పక్షవాతమువల్ల వీల్చైర్ లో కూర్చుని ఈ కార్యక్రమమును తిలకిస్తుండగా, స్వామి కుర్చీనుండి లేచి, కస్తూరిగారు ఆ స్వర్ణ తైలపాత్రను తీసుకుని వస్తుండగా, తిన్నగా ఆమెవద్దకు వెళ్ళి ఆమెకుకూడా పుష్పముతో తమ శిరస్సుపై తైలముతో స్పృశించే భాగ్యము ప్రసాదించారు. ఆమె నయనములు ఆనందాశ్రువులతో నిండాయి.

పూర్ణచంద్ర సభామండపములో జరుగుతున్న ఈ కార్యక్రమమును పాతికవేలమంది భక్తులు ఆనందంగా తిలకిస్తున్నారు. ఆమె అదృష్టం అంతటితో ఆగలేదు. స్వామి ఆమె చెయ్యి పట్టుకుని, “గెటప్ అన్డ్ వాక్” అని అనగా ప్రయత్నించి నిలబడింది. స్వామి ఆమె చెయ్యి పట్టుకుని నలభై అడుగులు నడిపించి, తాము సింహాసనంవద్దకు వెళ్ళి నిలిచిపోయి, ఆమెను ఒంటరిగా నడవమనగా, ఆమె “సాయిరాం, సాయిరాం” అంటూ తన కుర్చీవద్దకు వెళ్ళేవరకూ భక్తులు ఆనందాశ్చర్యాలతో కరతాళ ధ్వనులు చేస్తూనే ఉన్నారు. “ఇది శ్రీమతి ఏండర్సన్ కి భగవాన్ తమ జన్మదినోత్సవ సందర్భంగా ప్రసాదించిన కానుక” అని మైకులో ఆనందోద్వేగంతో కస్తూరిగారు ప్రకటించారు.

మరువలేని శివరాత్రి

1969 శివరాత్రి మహోత్సవం సందర్భంగా సాయంత్రం శాంతివేదికపై భగవాన్ ఉపవిష్టులై ఉన్నారు. ప్రశాంతి నిలయం ఇసుక వేస్తే రాలనంతటి భక్త సమూహంతో క్రిక్కిరిసి ఉంది. భజన కొనసాగుతుండగా భక్తులందరూ మైమరచి, లింగోద్భవమును కనులారా చూచుటకు మహోద్వేగముతో ఎదురుచూస్తున్నారు. వెండిగ్లాసులలో పోస్తున్న మంచినీటిని భగవాన్ కొంచెం కొంచెం త్రాగుతూ, అటూ ఇటూ ఊగుతూండగా పదిహేను నిమిషముల తర్వాత ఒక్క ఉదుటున లింగము స్వామి దోసిలిలో పడింది. జయజయధ్వానములు, కరతాళధ్వనులమధ్య విద్యుద్దీప కాంతిలో స్వామి ఆ లింగమును తమ చేతివ్రేళ్ళ మధ్య నిలబెట్టి, భక్త

జనులందరూ చూడటానికి వీలుగా లేచి నిలబడి దానిని చూపించారు.

సాధారణంగా లింగోద్భవమైన వెంటనే స్వామి లేచి ప్రశాంతి మందిరంలోకి వెళ్ళేవారు. ఆ రాత్రి, ఆ లింగమును వెండి పళ్ళెరములో ఉంచి స్వామి తిరిగి కుర్చీలో కూర్చుని, ఎడమ చెయ్యి మోచేతిని బల్లమీద నిలబెట్టి, అరచేతిలో గడ్డమునానించి, శిరమును ఎడమవైపు వాల్చినారు. కుడిచెయ్యి అడ్డముగా బల్లమీద ఉంది. స్వామిలో చలనము లేదు. అయిదు నిమిషములట్లే నిశ్చల స్థితిలో ఉండటం కస్తూరిగారు కుర్చీకి కుడి ప్రక్కన, డా॥ సూరి భగవంతంగారు, డాక్టర్ నాయర్గారు ఎడమ ప్రక్కన కూర్చుని గమనిస్తున్నారు. 15 నిమిషాలయింది. స్వామిలో చలనం లేదు. గాలికి బాబా తలమీద కుంతలములు కదలటం తప్ప వారి శరీరము ఎట్టి కదలికా లేకుండా బిగుసుకుపోయింది. డాక్టర్ నాయర్ స్వామి నాసిక ముందు వ్రేలు ఉంచి చూసి, శ్వాస ఆగిపోయినట్లు చెప్పారు.

స్వామి తమ భౌతిక కాయమును విడిచి సూక్ష్మ శరీరముతో పర్యటించడం ఎరుగుదుము. అయితే, ఇంతటి బహిరంగసభలో ఇంతమంది భక్తులను భయాందోళనలకు గురి చేస్తుండగా ఇరవై, ముప్పయి, నలభై నిమిషాలయింది. ఇక ఉండబట్టలేక కస్తూరిగారు, “స్వామీ, స్వామీ” అంటూ స్వామి చెవివద్ద పిలిచేరు. అదే నిశ్శబ్దం, అదే నిశ్చల స్థితి, అదే శ్వాస నిలిపివేత. కొంతమంది భక్తులు వెక్కివెక్కి ఏడ్వటం ప్రారంభించారు.

భక్తులు ఆ నిస్సహాయ నిశ్శబ్ద స్థితిలో 55 నిమిషాలు ఆందోళనోద్వేగములతో వేచి ఉండగా, బాబా చేతి వ్రేళ్ళలో చలనం కనబడింది. క్షణాలలో స్వామి గడ్డము క్రింద చెయ్యి తీసివేసి, మందస్మిత వదనంతో దర్శనమిచ్చి అందరి హృదయాలలో శాంతి, ఆనందాలను నెలకొల్పారు. భక్తులకు అది మరువలేని శివరాత్రి అనుభవం.

‘కారు గొప్ప భక్తురాలు’

1970 మే 9వ తేదీ సాయంత్రం మూడు కార్లలో వైట్ ఫీల్డునుండి బొంబాయికి స్వామి బయలుదేరారు. మొదటి కారులో స్వామి కూర్చున్నారు. రెండవ కారులో

కొందరు భక్తులు, మూడవ కారులో మరికొందరు భక్తులతోపాటు కస్తూరిగారు కూర్చుని ఉన్నారు. 30 మైళ్ళు వెళ్ళేటప్పటికి కస్తూరిగారి కారు ఖంగుమని చప్పుడు చేస్తూ ఆగిపోయింది. డ్రైవర్ దిగి, రోడ్డుమీద పడిన ఆ కారు భాగమును జాగ్రత్తగా తీసి తన కాలు దగ్గర పెట్టుకున్నాడు. మళ్ళీ బయల్దేరాక మరో 40 మైళ్ళు ప్రయాణించి ఆ కారు ఆగిపోయింది. డ్రైవర్ ఏదో అనుమానంతో కారు చుట్టూ ప్రదక్షిణ చేసి మళ్ళీ కూర్చుని స్టార్ట్ చేశాడు. మరో నలభై మైళ్ళొచ్చేక ఆ కారు మళ్ళీ ఆగిపోయింది. డ్రయివర్ బోనెట్ ఎత్తి ఏదో ఊడిపోయిన భాగమును జేబులో వేసుకున్నాడు.

కస్తూరిగారు వెంటనే ముందుకు పరుగెత్తుకెళ్ళి స్వామితో, “నేనెక్కిన కారులో ఒక్కొక్క భాగమే ఊడిపోతున్నట్లుంది. మా కారు ముందున్న కారులో కూర్చోవటానికి అనుమతివ్వండి స్వామీ” అని ప్రార్థించగా బాబా నవ్వి, “సర్క్సులో బహుస్ సైకిల్ తొక్కుతూ ఒక్కొక్క భాగమే తీసి గిరవాటుపెట్టి చివరకు నేలమీద చతికిలపడతాడు. అలా ఉండన్నమాట మీ కారు స్థితి. నీకేమీ భయంలేదు. కారు విరిగి నువ్వు క్రింద పడితే మరో కారులో నిన్నెక్కించే ఏర్పాటు చేస్తానులే” అన్నారు.

అంతే, ఆ తర్వాత 250 మైళ్ళు కారు నిరాఘాటంగా నడిచింది. రాత్రి 1 గంటకు ధార్వార్ వైస్ ఛాన్సలర్ అడికెగారి ఇంటికి వెళ్ళారు. స్వామి కస్తూరిగారిని అడిగారు, “కారు మళ్ళీ పేచీ పెట్టకుండా ఎందుకు వచ్చిందో తెలుసా?” అని. బొంబాయి సమితి ప్రెసిడెంటు జావా, “డ్రైవర్ భక్తుడు స్వామీ” అన్నాడు. కస్తూరిగారు, “అందులో కూర్చుని ప్రయాణం చేసినవాళ్ళందరం భక్తులమే కదా స్వామీ” అన్నారు. “అందరికంటే కారు గొప్ప భక్తురాలు” అన్నారు స్వామి, అందరు నవ్వుతుండగా.

బొంబాయి చేరిన తరువాత కారును వర్క్ షాపుకు తీసుకు వెళితే, ఆ కారు స్థితి చూసి ‘ఇందులో ప్రయాణం చేసినవారు సజీవంగా ఉన్నారంటే నమ్మశక్యం కాకుండా ఉంది’ అన్నాడు మెకానిక్. ముందు చక్రములకు ఆధారమైన స్ప్రింగ్ ఫ్లేట్లు విరిగిపోయి ఉన్నాయి. నడిపించింది స్వామి అనుగ్రహం, నడిచింది ‘భక్తురాలైన కారు’. ఆశ్చర్యమేముంది!

(సశేషం)

పురాణం - వైరాగ్యం

ఒక వ్యాపారి నిత్యమూ పురాణ కాలక్షేపానికి పోయేవాడు. పౌరాణికుడు ఎక్కువగా త్యాగశీలతను గురించి చెప్తు త్యాగభావాలను పెంచుకొమ్మని బోధిస్తూ వచ్చాడు. ఈవిధంగా పది సంవత్సరాలు గడిచాయి.

ఒకనాడు పౌరాణికుడు సప్తాహ దీక్షను ప్రారంభిస్తూ వ్యాపారితో, “ఈ సప్తాహ దీక్ష పూర్తి అయ్యేంతవరకు నీవు నిత్యమూ వచ్చి పురాణ శ్రవణం చెయ్యాలి. దీక్షకు భంగము కలుగకూడదు. దీక్షగా చేస్తే సత్ఫలితము తప్పక లభిస్తుంది” అన్నాడు. వ్యాపారికి ఆ పౌరాణికుని మీద ఎంతో గురి. అందువలన ఎన్ని పనులున్నప్పటికీ సతిరోజు పురాణ కాలక్షేపమునకు వెళ్లేవాడు.

ఒకసారి తప్పనిసరిగా అతడు వేరే ఊరికి వెళ్లవలసి వచ్చింది. శాస్త్రులవారు పురాణ శ్రవణానికి భంగము కలుగకూడదు అని హెచ్చరించారు కదా! ఇంతలో అతనికి ఒక ఆలోచన తట్టింది. “అత్మావై పుత్రనామాసి” అన్నట్లు తనకు, తన పుత్రునికి ఎట్టి భేదమూ లేదు కనుక ఆరోజు తన కుమారుణ్ణి పురాణ శ్రవణమునకు పంపవచ్చును అని నిశ్చయించుకొన్నాడు. కాని, వెంటనే మరొక ఆలోచన తట్టింది. “పురాణములో ఎక్కువగా

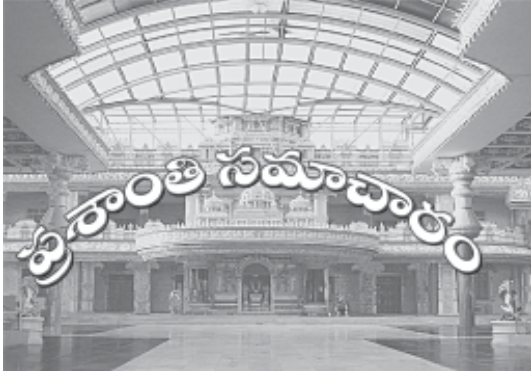

త్యాగము గురించి చెప్తున్నారు శాస్త్రులవారు. అవన్నీ విని నా కుమారుడు వైరాగ్యంతో సన్యాసి అయిపోతాడేమో” అని చింతించి తన నిర్ణయాన్ని మార్చుకున్నాడు.

ఈవిధంగా ఈనాడు తల్లిదండ్రులే వారి పిల్లలను పెడత్రోవ పట్టిస్తున్నారు. అంతేకాదు, పురాణము విన్నంతమాత్రాన మనస్సు మారుతుందా?! తాను పది సంవత్సరములు విన్నాడు. ఏమైనా మారినాడా? ఈ వ్యాపారివంటి బుద్ధిలేని తండ్రులెందరో లోకంలో ఉన్నారు. పురాణములనేవి కేవలం కాలక్షేపముకొరకుగాక వ్యక్తిలో పరివర్తనకు, సద్గుణములు పెంపొందించడానికి అని గుర్తించవలసిన అవసరమున్నది.

- బాబా

చిత్రరచన: బి.వి. సత్యమూర్తి

ఘంటసాల పాటల కార్యక్రమం

శ్రీకాకుళం భక్తులు వారి 11వ పర్తియాత్రలో భాగంగా 2012 డిసెంబరు 22వ తేదీన సాయంకాలము ఒక సంగీత కార్యక్రమాన్ని నిర్వహించారు. తెలుగువారిని తన గాత్రసంగీత మధురిమతో దశాబ్దాలబాటు అలరించిన శ్రీ ఘంటసాల వేంకటేశ్వరరావు పాడిన పాటలలో కొన్ని భక్తిగీతాలను ఎంచుకొని శ్రీ పి. శరత్చంద్ర గానం చేశారు. ఈ విభావరిలో “జయకృష్ణ ముకుందా మురారీ”, “శివ శంకరీ శివానందలహరి”, “నమో సత్యసాయిబాబా” పాటలు భక్తులను ఆకట్టుకున్నాయి.

సంగీత నృత్య నాటిక

2012 డిసెంబరు 23వ తేదీ సాయం సమయంలో మధ్యప్రదేశ్ మరియు ఛత్తీస్ఘడ్ రాష్ట్రాల భక్తులు ‘జీవన సాఫల్యానికి సంజీవని’ అన్న ఇతివృత్తముతో హిందీలో ఒక సంగీత ప్రధానమైన నృత్యనాటికను సమర్పించారు. ధర్మసంస్థాపనకై అవతరించిన శ్రీరామ, శ్రీకృష్ణ, శ్రీ శిరిడీ సాయి దివ్యగాథలయందలి కొన్ని ఘట్టాలు ఈ నాటికలో చోటుచేసుకున్నాయి. మానవుడు ప్రాపంచిక విషయ వాసనలనుండి బయటపడాలని ఈ నాటిక బోధిస్తున్నది. శ్రీ సత్యసాయిని ఆశ్రయించడమే నేటి మానవాళికి తరణోపాయమనే కీర్తనతో ఈ నాటికకు ముక్తాయింపు పలికారు. అనంతరం ఛత్తీస్ఘడ్ రాష్ట్రములోని కంకర్ జిల్లా కరిహ గ్రామానికి చెందిన 20 మంది యువకులు బారామాసి నృత్యాన్ని ప్రదర్శించారు. డప్పుల వాదనకు అనుగుణముగా ఒక అర్ధగంటసేపు అవ్యవధానముగా విలక్షణమయిన విన్యాసాలతో నర్తించారు.

క్రిస్మస్ వేడుకలు

2012 డిసెంబరు 24 సాయంకాలం 20 దేశాల నుండి వచ్చిన 300 మంది గాయకులు ముక్తకంఠంతో పాడిన క్రిస్మస్ గీతాలు భక్తులను ముగ్ధుల్ని చేశాయి. 18 గీతాలతో కూడిన ఈ కార్యక్రమానికి ప్రఖ్యాత సంగీత విద్వాంసులు జి. సెబాస్టియన్ నేతృత్వం వహించారు.

డిసెంబరు 25న ఉదయం గం 6.30 లకు క్రిస్మస్ వేడుకలు న్యూజిలాండ్ నుండి వచ్చిన 120 మంది గాయకుల గానముతో ప్రారంభమయ్యాయి. ఈ క్రిస్మస్ కాయర్లో వివిధ భాషలకు చెందిన 11 గీతాలున్నాయి. ఈ కార్యక్రమానంతరం శ్రీ సత్యసాయి హైయర్ సెకెండరీ స్కూలు విద్యార్థులు వయొలిన్ వాదనను వినిపించారు. తదుపరి విశ్వవిద్యాలయ బ్రాస్ బ్యాండు బృందంవారు మరికొన్ని భక్తిగీతాలను వినిపించారు. విద్యార్థులు క్రిస్మస్ విశిష్టతను వ్యాఖ్యానాలతో, సంభాషణలతో, గీతాలతో వివరించారు. శాంతాక్లాజ్ వేషధారులయిన బాలలు మధ్యమధ్య చాక్లెట్సు విసిరి భక్తులకు ఆనందాన్ని పంచారు.

ఆనాటి సాయంకాలం 20 దేశాలకు చెందిన 66 మంది బాలలు భగవాన్ బాబావారి దివ్య చరణాలచెంత సంగీత కార్యక్రమాన్ని సమర్పించారు. ప్రఖ్యాత సంగీత విద్వాంసులు ఆల్మా బాడింగ్స్ నేతృత్వం వహించారు. ఈ విభావరి 14 గీతాల సంకలనం.

అనంతరం జర్మనీ నుండి వచ్చిన శ్రీమతి ఫెట్రావాన్ కలినోస్క్కి యు.ఎస్.ఎ. నుండి వచ్చిన డా॥ డెబోరా యెల్లెన్స్ మరియు సాయీసంస్థల దేశీయ అధ్యక్షులు వి. శ్రీనివాసన్ ప్రసంగించారు. ఉపాధ్యాయురాలైన ఫెట్రా తమ ప్రసంగంలో స్వామి సన్నిధిలో క్రిస్మస్ వేడుకలు జరుపుకోవడం ఎంతో విశిష్టమైన అనుభవం అన్నారు. స్వామి లక్షలాది సత్యశోధకులకు గమ్యం అన్నారు. జీసస్ తాను ఆచరిస్తూ ఇతరులకు బోధించేవారనీ, దైవాన్ని చేరుకోవాలంటే మనమూ అవిధముగా నడుచుకోవాలని చెప్పారు.

డా॥ డెబోరా ప్రసంగిస్తూ తాను 1995లో భగవాన్ బాబావారి సన్నిధికి వస్తూ ఇంటర్వ్యూ కోరి 10 ప్రశ్నలకు సమాధానం పొందాలని అశించానని, అయితే, ఇంటర్వ్యూ ఇవ్వకుండానే స్వామి ఆ ప్రశ్నలన్నింటికీ సమాధానము

లభించేటట్లు చేశారని హర్షధ్వనాలమధ్య చెప్పారు. జీసస్‌ను దైవముగా కొలిచే తాను స్వామిపట్ల ఆకర్షితురాలై ప్రశాంతి నిలయానికి వచ్చానని, ఒకమారు దర్శన సమయంలో స్వామి తనవద్దకు వచ్చారని, తనకు స్వామి స్వరూపం జీసస్ స్వరూపంగానూ, జీసస్ స్వరూపం స్వామి స్వరూపంగానూ మారుతూ కనిపించాయని, దానితో జీసస్‌కూ, స్వామికి భేదం లేదని అవగతమయిందని చెప్పారు. శ్రీ వి. శ్రీనివాసన్ భక్తులు తరచూ విచ్చేసి ప్రాపంచిక విషయాల ప్రభావంతో మరుగునపడిన ఆధ్యాత్మిక భావాలను పునరుత్తేజం గావించుకొని వెళ్ళాలని, ప్రశాంతి నిలయం రీఛార్జ్ చేసే కేంద్రమని చెప్పారు.

డిసెంబరు 26వ తేదీన సాయం వేళలో అంతర్జాతీయ క్రిస్మస్ కమిటీ చైర్మన్ జాన్ బెనర్ క్రిస్మస్ విశిష్టతపై ప్రసంగించారు. ఆరోజు సౌత్ ఆఫ్రికా బాలలు భగవాన్ బాబా మరియు జీసస్ ప్రవచించిన ఏకాత్మ భావం ఇతివృత్తంగా ఒక నాటికను సమర్పించారు. ఆఫ్రికా పచ్చిక మైదానాలలో వృక్షభాయలో ఒక వృద్ధురాలు క్రిస్మస్ గాథను బాలలకు వివరిస్తుంది. ప్రకృతి ప్రేమకు ప్రతిరూపం, సృష్టిలోని ఏకత్వానికి సంకేతం, భగవంతుడు సర్వాంతర్యామి అని ఈ నాటిక ప్రబోధిస్తున్నది. స్వామివారి ఆఫ్రికా పర్యటన ఈ నాటికలో మరో ప్రధానాంశం. “ప్రేమ భగవత్స్వరూపం, ప్రేమభావనలో జీవించు” అన్న భగవాన్ బాబావారి ప్రవచనాన్ని మరొకమారు ప్రస్తుటం చేసిన ఈ నాటిక బాలల పాటలతో, నృత్యాలతో రక్తికట్టింది.

డిసెంబరు 27న ఒక సంగీత నృత్య నాటికను ఒడిషా సాయి కరుణాలయ నివాసితులు మరియు అంబడోల సమితి బాలవికాస్ బాలలు కలసి సమర్పించారు. ఒడిషాలో వరద బాధితుల పునర్నివాసంకోసం సాయి కరుణాలయను స్థాపించారు. మానవతా విలువల పతనముతో ఇతర జీవుల ఉనికికికూడా భంగం కలుగుతున్నదని ఈ నాటిక కథారూపంలో అన్యూపదేశంగా తెలియజేస్తున్నది.

భక్తి సమర్పణం: డిసెంబరు 28వ తేదీ సాయంకాలం సిక్కిం భక్తులు జానపద గీతాలను, ఖవ్వాలను, భజన పాటలను మధ్యమధ్య వ్యాఖ్యానాలతో పాడారు. ఇండియన్ టేలెంట్ షోలో మొదటి ముగ్గురిలో ఒకరయిన దీప్రాజ్ రామ్ రాజస్థానీ జానపద గీతాన్ని ఆలపించారు.

మయూర్ పంఖ్ - రూపకం: డిసెంబరు 29వ తేదీన రాజస్థానీ బాలలు మయూర్ పంఖ్ నృత్యరూపకాన్ని ప్రదర్శించారు. శ్రీకృష్ణుని శిరస్సును అలంకరించిన నెమలి పింఛం శ్రీకృష్ణుని దివ్యలీలా విశేషాలను వివరిస్తుంది.

సాయి విజన్: 2012 డిసెంబరు 30వ తేదీన 11 ఐరోపా దేశాలకు చెందిన 19మంది యువతీ యువకులు “విశ్వశాంతి, సామరస్యం” ఇతివృత్తముగా సంకీర్తన చేశారు. ఈ బృందానికి లాసా (LASA) అని పేరు. Love All, Serve All అన్న స్వామి సూక్తిలోని మొదటి అక్షరాలతో LASA పదం ఏర్పడింది.

పూర్వ విద్యార్థుల కార్యక్రమాలు

శ్రీ సత్యసాయి ప్రైమరీ స్కూల్, ప్రశాంతి నిలయం పూర్వ విద్యార్థినీ విద్యార్థులు డిసెంబరు 31వ తేదీన వారి అనుభవాలను భక్తులతో పంచుకున్నారు. సోనియా థాకర్ ఉపన్యసిస్తూ స్వామి కనుసన్నలలో విద్యనభ్యసించడమంటే అనుక్షణం మానవతా విలువలను ఆచరించడమే అన్నారు. మన యోచనలను, మాటలను, నడతను సాయి దివ్య సంస్కర్షతో పునీతం గావించుకొని “సర్వులనూ ప్రేమించు, సర్వులనూ సేవించు” అన్న స్వామి సూక్తిని ఆచరణలో పెట్టి నూతన సంవత్సరంలో అడుగిడాలని భక్తులకు పిలుపునిచ్చారు. తదుపరి ఉపన్యసించిన శ్రీ సాయి గుణరంజన్ యధార్థమైన విద్యను తరగతి గదుల ఆవల స్వామి సన్నిధిలో అభ్యసించామని చెప్పారు. స్వామి విద్యార్థులపై మాతృప్రేమను వర్షిస్తూనే క్రమశిక్షణను కచ్చితంగా అమలు చేసేవారు అన్నారు.

నూతన సంవత్సర వేడుకలు: 2013 జనవరి 1వ తేదీన వేదపఠనానంతరం విద్యార్థులు బ్రాస్ బ్యాండ్ వాదనతో నూతన సంవత్సరానికి స్వాగతం పలికారు.

ఆరోజు సాయంకాలం పూర్వ విద్యార్థులు రంగు రంగుల పతాకాలను ధరించి కుల్వంత్ హాలులో కవాతును నిర్వహించి స్వామికి అభివాదములు తెల్పుకున్నారు. కొందరు పూర్వ విద్యార్థులు భగవాన్ దివ్య చరణాలచెంత హృదయాంజలి ఘటిస్తూ కార్టులను, కేకును, ‘విద్యుల్లేఖ’ (పూర్వ విద్యార్థుల సమాచార పత్రిక) నూతన ప్రచురణను, భక్తి గీతాల ఆడియో సీడీలు ‘ఎ బ్రిడ్జ్ ఎక్రాస్ టైమ్’ను

సమర్పించారు. ఆరోజు పూర్వ విద్యార్థి డా॥ సి.ఎస్. శ్రీనివాస్ మరియు ప్రొఫెసర్ అనిల్ కుమార్గారు ప్రసంగించారు.

డా॥ శ్రీనివాస్, “తెలియగ తరమా నరులు కనుగొన వశమా” అన్న గీతంతో తన ప్రసంగాన్ని ప్రారంభించారు. స్వామి తమ దివ్యావతారాన్ని చాలించిన అనంతరం కూడా ఎన్నో దివ్యానుభవాలను అందిస్తూ, మన చేయి పట్టుకొని నడిపిస్తున్నారనే యథార్థాన్ని మనకు క్షణక్షణం తెలియజేస్తూనే ఉన్నారు అన్నారు. డా॥ శ్రీనివాస్ స్వీయానుభవాన్ని భక్తులతో పంచుకున్నారు. కొద్ది సం॥ల క్రిందట తను తన తల్లిగారితో కలిసి నడుపుతున్న 50 పడకల ఆసుపత్రి భవనం కూలిపోయిందని, నూతన భవన నిర్మాణానికి ఇంజనీర్లు 2 కోట్లు ఖర్చవుతాయని చెప్పారన్నారు. ఒకరోజు స్వామి స్వప్నంలో దర్శనమిచ్చి ఆ భవన నిర్మాణానికి 1.5 కోట్లు మాత్రమే ఖర్చవుతాయని, మిగిలిన డబ్బుతో పరికరాలు సమకూర్చుకోవచ్చని చెప్పారని, ఈవిషయాన్ని తాను ఇంజనీర్లతో ప్రస్తావించగా వారు నిర్మాణానికి 18 నెలలు పడుతుందని, ఇది 2008వ సంవత్సరం, 2010 నాటికి ఖర్చు పెరుగుతుందేకాని, తగ్గదని వాదించారని చెప్పారు. పనులు చేపట్టిన కొద్ది రోజులకే ఆర్థిక మాంద్యంవలన ఇనుము రేటు, సిమెంటు రేటు సగానికి సగం తగ్గడంవలన స్వామి చెప్పినట్లుగా 1.5 కోట్లకే నిర్మాణం పూర్తయిందని, స్వామి ఆశీస్సులతో నేడు ఆ హాస్పిటల్ ఉత్తరాంధ్రలో అత్యంత ప్రతిభావంతంగా, సేవాభావంతో వైద్యాన్ని అందించే తల్లి-పిల్లల హాస్పిటల్గా ప్రజల మన్ననలను అందుకుంటున్నదని చెప్పారు. 2010 జనవరిలో పూర్ణచంద్ర ఆడిటోరియంలో పూర్వ విద్యార్థులతో సమావేశమైనప్పుడు భగవాన్ తాము కలలో చెప్పిన విషయాన్ని ఇలలో నిర్ధారిస్తూ, “ఆసుపత్రి నిర్మాణం పూర్తయింది కదా” అన్నారని డా॥ శ్రీనివాస్ చెప్పారు.

ప్రొ॥ అనిల్ కుమార్ తమ ఉపన్యాసములో స్వామికి, విద్యార్థులకు మధ్య ఉన్న అనుబంధాన్ని తాము ప్రత్యక్షంగా చూసిన సంఘటనలద్వారా వివరించారు. అందులో కొన్ని సంఘటనలు:

ఒకమారు ఇంటివద్దనుండి సమయానికి డబ్బు చేరకపోవడంతో ఒక విద్యార్థి చాలా ఇబ్బందికి గురి

అయ్యాడు. సర్వజ్ఞులైన స్వామి ఆ విద్యార్థిని పిలిచి, “అక్కడున్న కవర్లలో ఒకదానిని తీసి చూడు. అందులో ఏముంటే అది నువ్వు తీసుకోవాలి” అన్నారు. ఆ విద్యార్థి కవరును విప్పి చూడగా అందులో రూ॥లు 500 కనిపించాయి. ఆ విద్యార్థితో, “నువ్వు మీ నాన్నను ఐదు వందలే అడిగావు, అందుకు అంతే ఇచ్చాను” అంటూ స్వామి, “ఏమిరా నీ బుద్ధి సంకుచితంగా ఉన్నది, ఇంకా ఏ రెండు వేలే అడగాల్సింది” అని ఫలోక్తి విసిరారు.

మరొకమారు బృందావనంలో స్వామి సింహాసనానికి దగ్గరగా కూర్చోవాలని పరుగెడుతున్న విద్యార్థులను చూచిన ఒక పెద్ద మనిషి, “స్వామీ, విద్యార్థులు ఈవిధంగా పరుగెత్తడం చూసేవారికి బాగుండదు. క్రమశిక్షణ లేదు అనుకుంటారు” అనగా స్వామి, “అవునవును, బాగా చెప్పావు” అంటూనే, “ఇతర కళాశాలల్లో విద్యార్థులు ఫిల్మ్ స్టార్లవెంట, క్రికెటర్లవెంట పరుగెడతారు. వీళ్ళు దైవంకోసం పరుగెడుతున్నారు” అని చురక వేశారు.

విద్యార్థులను ఉత్సాహపరుస్తూనే క్రమశిక్షణ లోపిస్తే స్వామి వెనువెంటనే వారిని మందలించి సన్మార్గంలో పెడతారని చెబుతూ ప్రొ॥ అనిల్ కుమార్ ఒక సంఘటనను వివరించారు. ఒక విద్యార్థి స్వామితో, “స్వామీ, నేను మిమ్మల్ని ఎంతగానో ప్రేమిస్తున్నాను” అనగా స్వామి, “నీ తల్లిదండ్రులనే నీవు పట్టించుకోవడం లేదు. కనపడే తల్లిదండ్రులను ప్రేమించనివాడివి కనపడని భగవంతుణ్ణి ఏవిధంగా ప్రేమిస్తావు!” అంటూ అతనికి కర్తవ్యాన్ని బోధించారు.

ప్రొ॥ అనిల్ కుమార్ తమ ఉపన్యాసాన్ని ముగిస్తూ స్వామి ఆశించిన స్థాయిలో విద్యార్థుల జీవన విధానం ఉండాలని, వారి ఆదర్శ జీవితాన్ని చూసి సమాజం మెచ్చుకోవాలి అన్నారు.

ఈ ఉపన్యాసాల అనంతరం పూర్వ విద్యార్థులు బ్రాస్ బ్యాండ్ వాదనను వినిపించారు. తదుపరి 1980 దశకంలో స్వామి విద్యార్థి డా॥ సునం ఇతర పూర్వ విద్యార్థులతో కలిసి సంగీత విభావరిని నిర్వహించారు. ఆనాటి కార్యక్రమాలు స్వామి స్వరములో, “సత్యం జ్ఞానమనంతం బ్రహ్మ” పాటతో ముగిశాయి.

- ఐవి చతుర్వేది

ADMISSIONS NOTICE

Admissions for the Academic year commencing from 1 June 2013 are open for the following Programmes:

PROGRAMMES FOR WOMEN

UNDERGRADUATE PROGRAMMES

- B.Sc. (Hons.) in: Mathematics / Physics / Chemistry / Biosciences*
* leading to M.Sc. in Biosciences
- B.Sc. (Home Science)
- B.Com. (Hons.)   B.A.   BBM

POSTGRADUATE PROGRAMMES

- M.Sc. (Food Science & Nutrition)
- M.Sc. (Food Technology)
- M.A. (English Language & Literature)

PROFESSIONAL PROGRAMMES

- B.Ed.   M.Ed.

PROGRAMMES FOR MEN

UNDERGRADUATE PROGRAMMES

- B.Sc. (Hons.) in: Mathematics / Physics / Chemistry / Biosciences
(leading to Postgraduate Programmes in respective subjects)
- B.Sc. (Hons.) in Economics   BBM   BCA
- B.A. (Hons.) in Economics   B.A.
- B.Com. (Hons.) (leading to Master of Finance)

POSTGRADUATE PROGRAMMES

- M.A. (Economics)
- M.Sc. (Nanoscience & Nanotechnology)

PROFESSIONAL PROGRAMMES

- MBA   MBA (Finance)
- M.Tech. (Computer Science)   M.Tech. (Nuclear Medicine)
- M.Tech. (Optoelectronics and Communications)
- M.Tech. (Analytical Methods and Chemical Instrumentation)

ELIGIBILITY FOR ADMISSIONS

UNDERGRADUATE PROGRAMMES:

- Candidates should have completed 10 + 2 or 12 years of schooling of a recognized Board (e.g. CBSE), or equivalent thereof.
- Candidates should have passed or appeared for the Final / intermediate qualifying examination at the XII Standard level before the date of admissions test.
- At the XII Standard (X or XI Std. if the results of XII Std. are unpublished at the time of application), the candidate should have secured a minimum of 55% marks in General English, and a minimum of 60% marks (aggregate) in all subjects combined, including General English and languages.

POSTGRADUATE PROGRAMMES:

- At the Bachelor's degree, candidates should have secured a minimum of 50% marks in General English, and a minimum of 60% marks (aggregate) in all subjects combined, including General English and languages. If final year results are unpublished at the time of application, the

aggregate in all the preceding Years / Semesters will be considered.

- Candidates should have passed or appeared for the Final year/Semester qualifying examination of the Bachelor's degree before 30 May 2013.

Additionally:

- » **For M.Sc. (Food Science & Nutrition) / M.Sc. (Food Technology):** Candidates of B.Sc. (Home Science) / B.Sc. (Biosciences) / B.Sc. (Maths/Phy./Chem.) are eligible to apply.
- » **For M.Sc. (Nanoscience and Nanotechnology):** Candidates of B.Sc. (Physics) / B.Sc. (Biosciences) / B.Sc. (Chemistry) are eligible to apply.
- » **For M.A. (Economics):** Candidates of B.A. / B.A. (Hons.) in Economics or B.Com. / B.Com. (Hons.) are eligible to apply.

PROFESSIONAL PROGRAMMES:

- At the Bachelor's degree, candidates should have secured a minimum of 50% marks in General English, and a minimum of 60% marks (aggregate) in all subjects combined, including General English and languages. If final year results are unpublished at the time of application, the aggregate in all the preceding Years / Semesters will be considered.
- Candidates should have passed or appeared for the Final year/Semester qualifying examination of the Bachelor's degree before 30 May 2013.

Additionally:

- » **For MBA / MBA (Finance):** Candidates with degrees such as B.E., B.Tech., B.Pharm., B.Sc. (Agri.) etc., are exempted from the minimum requirement of 50% marks in General English.
- » **For M.Tech. (Computer Science):** A first class in M.Sc. (Mathematics) / M.Sc. (Physics) / M.Sc. (Computer Science) / M.C.A. or first class in B.E. / B.Tech. in Computer Science is required. Additionally, the candidates should have formally studied the following courses: Artificial Intelligence, Computer Networks, Computer Organisation & Architecture, and Database Systems.
- » **For M.Tech. (Optoelectronics and Communications):** A first class in M.Sc. (Physics) or B.E. / B.Tech. with a background in Optics & Electromagnetic Theory is required.
- » **For M.Tech. (Analytical Methods and Chemical Instrumentation):** A first class Postgraduate degree in Chemistry/Organic Chemistry/Applied Chemistry / Industrial Chemistry / Nanoscience &

Nanotechnology / Biosciences or a first class in B.E. / B.Tech. in Chemical Technology is required.

- » **For M.Tech. (Nuclear Medicine):** A first class Postgraduate degree in Physics / Chemistry / Biology / Nanoscience is required.

NOTE:

- Candidates who wish to apply for more than one programme, need to submit a separate application form for each programme.
- Eligible candidates will be short-listed by the University based on the marks in the qualifying examinations and will be called for the Admissions Test.
- The University follows the guidelines issued by the Govt. of India and the UGC with regard to Reservation of seats for SC/ST candidates. Further, SC/ST candidates are entitled to a relaxation of 5% marks, in the eligibility criterion.

Interested candidates may apply through either one of the following options:

1. **WALK-IN:** Purchase applications (Rs. 100) directly from the Office of the Registrar
2. **POST:** Apply in writing to the Registrar, Sri Sathya Sai Institute of Higher Learning, Vidyagiri, Prasanthi Nilayam - 515 134, Anantapur District, A.P., along with I.P.O. or Bank Draft for Rs.100 in favour of Sri Sathya Sai Institute of Higher Learning, payable at SBI, Prasanthi Nilayam/ Puttaparthi. The name and complete postal address along with programmes for which application form is required should be clearly stated in BLOCK LETTERS on the reverse of the IPO/DD and also in the requisition letter.
3. **ONLINE:** To apply online, please visit: www.sssihl.edu.in

Application forms availability

1 Dec 2012 to 15 Feb 2013

Applications deadline

28 Feb 2013

Admissions tests & interviews

17-30 Apr 2013

Academic year 2013/14 begins

1 June 2013

Notification regarding D N B Family Medicine (N R) Training

Sri Sathya Sai General Hospital, Prashanthi Nilayam is an accredited Hospital from The National Board of Examinations, New Delhi for DNB Family Medicine (New Regulations) Training, since 31.01.2008. Sri Sathya Sai General Hospital, Prashanthi Nilayam offers DNB (FM) (NR) Course in the speciality of Family Medicine and there are Two seats for DNB (Family Medicine) Training per batch / per year. Since 2008, two batches of DNB Trainees have successfully completed their DNB training and passed their final examination and third batch is now running. DNB (Family Medicine) Training in SSSGH, PSN, is totally free from charge and monthly stipend will also be paid as per the norms of National Board of Examinations, New Delhi.

This Notification is issued for favour of information and benefit of DNB CET Pass holders for their choice in Centralized Merit based Counselling for January 2013, admission session by National Board of Examinations, New Delhi

Medical Superintendent

SRI SATHYA SAI HIGHER SECONDARY SCHOOL, PRASANTHINILAYAM-515134, (A.P.)

ADMISSION NOTICE 2013-2014

Admission to Class I (Boys & Girls) and Class XI (Boys & Girls), of Sri Sathya Sai Higher Secondary School, Vidya Giri, Prasanthinilayam - 515134, Anantapur Dist., (A.P.), will take place in **June 2013**. It is an English Medium, wholly residential school.

Prospectus and Admission Forms can be obtained from the Principal from **01-01-2013** By paying Rs.100/- either by cash or through Demand Draft drawn on **State Bank of India, Puttaparthi Branch (code no:2786)** in favour of **Principal, Sri Sathya Sai Higher Secondary School**, with a Self Addressed cover (size 15cm x 24cm).

Last date for issuing the forms is **15th February 2013** and the last date for receiving the filled in forms on or before **1st March 2013**.

Only students coming from English medium classes should apply.

Age limit for 1st std in between 5 ½ years and 6 ½ years as **on 30-09-2013**.

Age limit for XI std should be below 16 ½ years as **on 30-09-2013**

Phone: 08555-289289

E-Mail Address: **sshss@gmail.com**

Website: sshss.org.in

Candidates can download the application from **01-01-2013** from our website

PRINCIPAL

Note: Admissions for Ist std. will be under “RTE Act 2009” by Random method.

“శ్రీధర్మ సార సర్వస్వం మందస్మిత మనోహరమ్...”

వార్షిక చందా: రూ॥ 60.00 (భారతదేశంలో)
రూ॥ 550 లేక \$13 లేక £9 (విదేశాలకు)
చందా ఒకటి, లేక రెండు, లేక మూడు
సంవత్సరాలకు స్వీకరింపబడును

ప్రాణ మిత్రుడు

కలియుగం కలహ యుగంగానూ, కలుషిత యుగంగానూ మారిపోయింది. బంధుమిత్రులు మీపై ప్రేమ చూపెడుతున్నట్టు కనబడతారు. అది అంతా నటన. ఒక్కసారి యోచించండి - చిన్నతనం నుండి మీకెంతమంది స్నేహితులున్నారు! మీకు కష్ట సమస్యలు వచ్చినప్పుడు మిమ్మల్నెంతమంది హృదయ పూర్వకంగా ఆదుకుంటారు?! 'హలో' అంటే 'హలో' అనడం వరకు మాత్రమే వారి స్నేహం పరిమితం. సహాయం కావాల్సి వచ్చినప్పుడు ఎవరికి వారే మొహం చాటేస్తారు. మీరు త్రికరణశుద్ధిగా విశ్వసిస్తే మీ కష్ట సుఖాలలో పాలుపంచుకునే నిజమైన బంధువు, స్నేహితుడు ఒక్క భగవంతుడే! మీరు భ్రమలో పడి బంధుమిత్రుల సహాయ సానుభూతులర్థిస్తూ నిజమైన శాశ్వతమైన ఆత్మబంధువు, మిత్రుడు అయిన దైవాన్ని మరచిపోతున్నారు. ఒక్క భగవంతునికే తెలుసు మీ కష్టానికి గల జన్మాంతర కారణం. కరుణ చూపే స్వభావం, సహాయం చేయగల శక్తి ఆయనకు మాత్రమే ఉన్నవి.

- బాబా

